

Cohortonderzoek asielzoekers en statushouders

Asiel en integratie

2022

Cohortonderzoek asielzoekers en statushouders

Asiel en integratie

2022

Verklaring van tekens

niets (blanco)	een cijfer kan op logische gronden niet voorkomen
.	het cijfer is onbekend, onvoldoende betrouwbaar of geheim
0 (0,0)	het cijfer is kleiner dan de helft van de gekozen eenheid
*	voorlopige cijfers
**	nader voorlopige cijfers
-	(indien voorkomend tussen twee getallen) tot en met
2016-2017	2016 tot en met 2017
2016/2017	het gemiddelde over de jaren 2016 tot en met 2017
2016/'17	oogstjaar, boekjaar, schooljaar, enz. beginnend in 2016 en eindigend in 2017
2004/'05-2016/'17	oogstjaar enz., 2004/'05 tot en met 2016/'17

In geval van afronding kan het voorkomen dat het weergegeven totaal niet overeenstemt met de som van de getallen.

Colofon

Uitgever

Centraal Bureau voor de Statistiek
Henri Faasdreef 312, 2492 JP Den Haag
www.cbs.nl

Prepress: Textcetera, Den Haag en CCN Creatie, Den Haag
Ontwerp: Edenspiekermann
Omslagfoto: ANP / [naam fotograaf]

Inlichtingen

Tel. 088 570 70 70
Via contactformulier: www.cbs.nl/infoservice

© Centraal Bureau voor de Statistiek, Den Haag/Heerlen/Bonaire, 2022.
Verveelvoudigen is toegestaan, mits CBS als bron wordt vermeld.

Inhoud

Samenvatting 5

Executive summary 9

1 Over het onderzoek 14

- 1.1 Introductie 14
- 1.2 Dashboard 16
- 1.3 Methode en begrippen 16
- 1.4 Dossier Asiel, migratie en integratie 16
- 1.5 Literatuur 17

2 Asielaanvraag en opvang 18

- 2.1 Instroom 18
- 2.2 Nationaliteiten 19
- 2.3 Nareis 20
- 2.4 Leeftijd/geslacht 21
- 2.5 Huishoudenssamenstelling 23
- 2.6 COA verhuizingen 25
- 2.7 Verblijfssituatie 26
- 2.8 Nareis en gezinshereniging 31
- 2.9 Dashboard 33

3 Statushouders huisvesting en integratie 34

- 3.1 Verblijfsvergunningen asiel 34
- 3.2 Nationaliteiten 36
- 3.3 Nareis 37
- 3.4 Wachtijd tot vergunning 38
- 3.5 Vestigingsgemeente 39
- 3.6 Huishoudenssamenstelling 45
- 3.7 Onderwijs 46
- 3.8 Inburgering 49
- 3.9 Werk 53
- 3.10 Uitkering 55
- 3.11 Voornaamste inkomstenbron 56
- 3.12 Inkomen 59
- 3.13 Zorggebruik 61
- 3.14 Jeugdzorg 62
- 3.15 Geregistreerde verdachten 63
- 3.16 Dashboard 64
- 3.17 Literatuur 65

Medewerkers **66**

Erratum **67**

Samenvatting

Het CBS volgt sinds 2017 alle asielzoekers die vanaf 2014 bij COA-opvang zijn ingestroomd en de statushouders die vanaf 2014 een verblijfsvergunning asiel hebben ontvangen, inclusief hun nareizigers en gezinsherenigers. Deze zesde jaarlijkse rapportage van dit cohortonderzoek geeft inzicht in de instroom van asielzoekers bij het COA en in de samenstelling van de nieuwste groep statushouders, van 2014 tot en met de eerste helft van 2021. Daarnaast wordt in deze webpublicatie een actueel beeld geschetst van hoe het gaat met de statushouders die sinds 2014 een verblijfsvergunning asiel hebben gekregen. Er worden cijfers gepresenteerd over het verblijf in COA-opvang, de wachttijd tot het verkrijgen van een verblijfsvergunning, huisvesting, inburgering, huishoudenssamenstelling, gezinshereniging, onderwijs, naturalisatie, werk en inkomen, zorggebruik en criminaliteit. Dit onderzoek wordt uitgevoerd in opdracht van het ministerie van Justitie en Veiligheid (JenV) en het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (SZW).

Actuele ontwikkelingen met betrekking tot nieuwe instroom van asielzoekers bij het COA en de periode van het verblijf in COA-opvanglocaties:

- **Jaarlijkse instroom COA-opvang in 2020 lager** – Het totale aantal asielzoekers dat in 2020 werd opgevangen is lager dan het aantal in de jaren daarvoor. Het aantal asielzoekers dat in de eerste helft van 2021 door COA werd opgevangen was iets hoger dan het aantal in de eerste helft van 2020. De afname in met name de eerste helft van 2020 is een gevolg van de coronacrisis. Zo werden in tal van herkomstlanden en ook in Nederland grensmaatregelen ingevoerd, maar ook konden asielgehoren en rechterlijke uitspraken niet plaatsvinden en werden asielzoekers in noodopvang geplaatst in plaats van in de COA-opvang. In Ter Apel heeft de identificatie en registratie tijdelijk stilgelegen en konden asielaanvragen niet worden ingediend.
- **Meer asielzoekers uit Jemen** – Vooral sinds 2020 zien we meer instroom vanuit Jemen. In 2018 en 2019 is het aandeel asielzoekers uit veilige landen groot. Sinds 2018 staat Turkije in de top vijf van nationaliteiten van ingestroomde asielzoekers in COA-opvang.
- **Aandeel nareizigers loopt weer op** – Nareis komt vooral voor onder Syriërs en Eritreeërs. Onder Syrische asielzoekers is het aandeel (en ook het absolute aantal) nareizigers tussen 2016 en 2020 gedaald (van 65 naar 25 procent). Van de ingestroomde Syrische asielzoekers in de eerste helft van 2021 betreft 53 procent een nareiziger.
- **Aandeel jonge mannen relatief groot** – Nog altijd is ruim driekwart van alle asielzoekers jonger dan 35 jaar op het moment van aankomst in Nederland. Opvallend is dat het aandeel mannen in 2020 met 67 procent is gestegen richting het niveau van 2014. Het gaat, net als in de eerste jaren, vooral om jonge mannen.
- **Bijna net zoveel vrouwen als mannen uit Syrië** – Het aandeel (jonge) mannen onder de Syrische asielzoekers is gestegen tot 68 procent in 2020. Dit beeld lijkt op het beeld van het allereerste cohort uit 2014. Vooral in 2016 en 2017 is het aandeel vrouwen en ook het aandeel jonge kinderen wat hoger dan in de voorgaande en de meest recente jaren. Dit komt vooral doordat het aantal nareizigers onder Syriërs in 2016 en 2017 relatief hoog is ten opzichte van de andere jaren. In de eerste helft van 2021 bedraagt het percentage mannen 55 procent.
- **Minder alleenstaande mannen uit Syrië, minder kinderen uit Eritrea** – In 2020 reisde 42 procent van alle asielzoekers in gezinsverband naar Nederland. In 2017 was dit aandeel 59 procent en in de eerste helft van 2021 54 procent. Tussen 2020 en 2021 nam het aandeel alleenstaande mannen onder Syriërs weer af. Onder Eritreeërs nam juist het aandeel kinderen af tussen 2020 en 2021.

- **Minder verhuizingen tijdens eerste 6 maanden in COA-opvang** – Asielzoekers die in de periode 2015–2016 bij het COA zijn binnengekomen verhuisden in de eerste 6 maanden gemiddeld ruim één keer naar een andere opvanglocatie. Asielzoekers die in 2014 instroomden verhuisden nog 1,7 keer. Sindsdien is het aantal verhuizingen in het eerste half jaar gemiddeld steeds iets verder afgenomen.
- **Dalende aandelen met vergunning na 12 maanden** – Voor alle nationaliteiten gezamenlijk is het aandeel asielzoekers van cohorten 2018 en 2019 dat na twaalf maanden een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd heeft gekregen gedaald ten opzichte van de voorgaande cohorten. Voor de verschillende instroomcohorten en voor de verschillende nationaliteiten¹⁾ variëren de cijfers sterk: dit cijfer ligt tussen de 8 en 98 procent. Alleen asielzoekers uit Turkije laten een lichte stijging zien van het aandeel met verblijfsvergunning voor cohort 2019 ten opzichte van een cohort eerder.
- **Na zes-en-een-half jaar nog 270 asielzoekers van cohort 2014 zonder vergunning in COA-opvang** – Dit betekent niet dat de IND de aanvraag nog in behandeling heeft voor al deze mensen. Na een afwijzing blijven sommigen in de opvang in afwachting van vertrek, of in afwachting van een uitspraak op beroep. Ook kunnen mensen na een afwijzing opnieuw een asielaanvraag indienen (tweede of volgende aanvraag), bijvoorbeeld wanneer er iets is veranderd in hun situatie, of omdat er nieuwe informatie is over het land van herkomst.
- **Eritreeërs ingestroomd in 2016 en 2017 gemiddeld korter in opvang door meer nareis** – Voor de Eritreeërs die zijn ingestroomd in 2016 en 2017 is de situatie verbeterd: van deze groep had 80 procent na twaalf maanden een eigen woonruimte. Dit komt doordat een aanzienlijk deel van de asielzoekers in de meest recente jaren nareiziger was.
- **Afghanen cohort 2018 minder vaak terugkeer/vertrek** – Voor Afghanen geldt dat, ten opzichte van bijvoorbeeld Syriërs en Eritreeërs, relatief vaak de asielaanvraag wordt afgewezen. Een relatief groot aandeel van de Afghaanse asielzoekers uit vooral cohorten 2016, 2017 en 2019 is na twaalf maanden weer vertrokken. Voor cohort 2018 is dit aandeel teruggelopen naar het niveau van 2014 en 2015.
- **Minder nareis onder recente cohorten** – Vergunningen voor nareizigers (mvv's) moeten door de referent binnen drie maanden na het ontvangen van de verblijfsvergunning worden aangevraagd. De mvv's zijn vervolgens 90 dagen geldig. Binnen die termijn moet de nareis plaatsvinden. Vooral asielzoekers uit cohorten 2014 en 2015 maakten relatief vaak gebruik van de nareisregeling.

Actuele ontwikkelingen met betrekking tot huisvesting en integratie van statushouders en hun nareizigers en gezinsherenigers:

- **Aantal verleende vergunningen neemt weer toe** – In de eerste helft van 2021 is het aantal verleende vergunningen ongeveer net zo groot als gemiddeld per heel jaar in de periode 2018–2020. Ook nareizigers van statushouders ontvangen een (afgeleide) asielvergunning en behoren net als gezinsherenigers in dit onderzoek tot de statushouders.
- **Top vijf nationaliteiten²⁾ verandert, top twee nagenoeg constant** – Op de meest recente periode na (de eerste helft van 2021), staan de Syrische en de Eritrese nationaliteiten op de plaatsen één en twee. In 2019 en 2020 zien we de Turkse en Jemenitische nationaliteit

¹⁾ Nationaliteit wordt afgeleid van geboorteland, land van herkomst of de oorspronkelijke nationaliteit indien de nationaliteit onbekend of inmiddels Nederlands is.

²⁾ Nationaliteit wordt afgeleid van geboorteland, land van herkomst of de oorspronkelijke nationaliteit indien de nationaliteit onbekend of inmiddels Nederlands is.

in de top vijf verschijnen. In de eerste helft van 2021 staat de Bengalese nationaliteit in de top twee.

- **Daling nareizigers onder Syrische, Iraakse en Turkse statushouders gestopt** – In 2014 wordt 27 procent van de verblijfsvergunningen aan een nareiziger verleend. In 2017 is dat aandeel toegenomen tot 50 procent, daarna is het gedaald naar 22 procent in 2020. In de eerste helft van 2021 is het weer iets toegenomen naar 25 procent. Vooral onder Syriërs is het aandeel verleende vergunningen aan nareizigers na een aanvankelijke toename afname (van 31 procent in 2014 via 60 procent in 2017 naar 20 procent in 2020), nu weer sterk opgelopen (naar 42 procent in de eerste helft van 2021).
- **Gemiddelde wachttijd Syriërs laagst door komst van nareizigers** – Syriërs en Eritreeërs krijgen relatief snel een verblijfsvergunning. Nareizigers brengen de gemiddelde wachttijd omlaag. Onder het meest recente cohort zijn er vooral onder Syriërs relatief veel nareizigers.
- **Weinig regionale verschillen** – Er is weinig verschil in spreiding van statushouders over Nederland tussen de diverse nationaliteiten en vergunningscohorten. Ook vier jaar na het verlaten van de COA-opvang wonen de statushouders nog steeds verspreid over Nederland.
- **Statushouders wonen steeds een beetje stedelijker** – Wel zijn statushouders naarmate zij langer in Nederland verblijven steeds iets stedelijker gaan wonen. Van het vergunningscohort 2015 woonde na twee maanden 53 procent in sterk of zeer sterk stedelijk gebied, na vijf jaar is dat 57 procent.
- **Statushouders wonen vooral in huurwoningen** – Het overgrote deel van de 184 duizend statushouders die in de periode 2014 tot en met eerste helft 2021 een verblijfsvergunning ontvingen, woont op 1 juli 2021 samen in 67 duizend huishoudens in een huurwoning (96 procent).
- **Steeds meer statushouders volgen onderwijs** – Van de opeenvolgende cohorten met mensen die een verblijfsvergunning asiel ontvingen volgt een steeds groter aandeel onderwijs (52 procent in 2021 voor cohort 2017). Ook niet-leerplichtige jongeren vanaf achttien jaar oud volgen vaker onderwijs naarmate ze langer in Nederland zijn.
- **Toename mbo gestopt** – Statushouders die het voortgezet onderwijs verlaten, stromen met name door naar het middelbaar beroepsonderwijs. In oktober 2021 volgde 47 procent van het totaal aantal onderwijsvolgende statushouders die in 2014 een verblijfsvergunning asiel ontvingen een mbo-opleiding. Dit is iets minder dan in oktober een jaar eerder (50 procent).
- **Steeds hoger mbo-niveau** – Van de statushouders die in 2014 een verblijfsvergunning asiel ontvingen en een mbo-opleiding volgden, volgde aanvankelijk het grootste deel een opleiding op niveau 1. Sinds 2018 is het deel dat een niveau 2 opleiding volgt groter dan het deel dat een niveau 1 opleiding volgt. Voor cohorten 2015 en 2016 geldt hetzelfde maar dan vanaf respectievelijk 2019 en 2020.
- **96 procent van de inburgeringsplichtigen cohort 2014 heeft voldaan aan de inburgeringsplicht** – Wanneer alleen wordt gekeken naar inburgeringsplichtigen, dan heeft 67 procent van het vergunningscohort 2014 in oktober 2021 het inburgerings-examen behaald (of een vrijstelling gekregen). 28 procent heeft een ontheffing gekregen. 3 procent heeft het examen nog niet gehaald, maar heeft nog wel tijd om dat alsnog te doen. 2 procent heeft het examen nog niet gehaald en heeft daarmee de inburgeringstermijn overschreden.
- **Taalniveau vooral A2** – Bij het volgen van een inburgeringscursus leren statushouders Nederlands begrijpen, spreken en schrijven op tenminste taalniveau A2. Met dit taalniveau kunnen mensen zich in het dagelijkse leven redden. Statushouders kunnen ook op een hoger taalniveau inburgeren, wanneer zij bijvoorbeeld na hun inburgering

willen studeren of werken. 86 procent van de mensen uit het vergunningscohort 2014 die het inburgeringsexamen haalden deed dat op A2 niveau.

- **Naturalisaties nemen toe** – Wanneer statushouders vijf jaar in Nederland verblijven, kunnen zij onder voorwaarden het Nederlanderschap aanvragen. Van het vergunningscohort 2014 heeft 77 procent dat binnen 78 maanden succesvol gedaan. Het aandeel naturalisaties onder Syrische statushouders is met 88 procent binnen 78 maanden het grootst.
- **Stijging aandeel werkenden blijft stagneren** – Voor vergunningscohort 2014 zien we dat na zes-en-een-half jaar 40 procent van alle 18- tot 65-jarige statushouders een baan heeft. Niet alleen stijgt de arbeidsdeelname van deze statushouders gestaag; we zien ook dat de verschillen in arbeidsdeelname tussen de nationaliteiten kleiner worden. De meeste werkende statushouders werken in deeltijd (70 procent) en met een tijdelijk contract (81 procent). In de meest recente anderhalf jaar stagneert de stijging van het aandeel werkenden. Dit is vermoedelijk een effect van de coronacrisis waarin mensen met een tijdelijk contract (en werkzaam in horeca en uitzendbranche) relatief hard worden geraakt.
- **Aandeel uitkeringsgerechtigden daalt verder** – Anderhalf jaar na het verkrijgen van de verblijfsvergunning, ontvangt 90 procent van de 18- tot 65-jarigen die in 2014 een vergunning hebben gekregen, een bijstandsuitkering. Vijf jaar later – zes-en-een-half jaar na het verkrijgen van een vergunning – is dit percentage gedaald naar 42 procent en zijn ook de verschillen tussen nationaliteiten³⁾ afgenomen.
- **Nog altijd weinig inkomensverschillen** – Dit komt doordat een aanzienlijk deel van de statushouders een bijstandsuitkering ontvangt en dat zijn vaste bedragen, afhankelijk van de gezinssituatie.
- **Zorggebruik neemt niet verder toe** – Van alle statushouders (18+) die in 2014 een vergunning hebben ontvangen en eind 2015 niet meer in een COA-opvang verblijven, heeft 86 procent kosten gemaakt voor de huisarts. Twee jaar later (in 2017) heeft bijna 98 procent van de statushouders uit cohort 2014 kosten gemaakt voor de huisarts. Dit wil zeggen dat zij ingeschreven waren bij een huisarts. In 2017, 2018 en 2019 is het zorggebruik onder statushouders uit cohort 2014 vrijwel gelijk gebleven. Het zorggebruik onder Eritrese statushouders steeg het sterkst: in 2015 maakte 77 procent kosten voor de huisarts, in 2019 was dat 97 procent.
- **Aandeel jongeren met jeugdzorg stabiliseert** – Van alle jongeren (tot en met 21 jaar) die in 2014 of 2015 een verblijfsvergunning asiel ontvingen en niet meer bij een opvanglocatie van het COA verblijven maakte ongeveer 5 procent in 2016 gebruik van een vorm van jeugdzorg. Twee jaar later is dat percentage gestegen tot 8 procent. In 2019 en 2020 is het aandeel met opnieuw 8 procent stabiel gebleven. Het gaat hier om zorg aan jongeren en hun ouders bij psychische, psychosociale en/of gedragsproblemen, een verstandelijke beperking van de jongere, of opvoedingsproblemen van de ouders (jeugdhulp), om het onder voogdij plaatsen van alleenstaande minderjarige statushouders (jeugdbescherming), en om jeugdreclassering.
- **Weinig ontwikkeling in aandeel geregistreerde verdachten** – Mannelijke statushouders worden in verhouding (nog steeds) vaker verdacht van een misdrijf dan mannen met een Nederlandse of westerse migratieachtergrond, maar minder vaak dan mannen met een niet-westerse migratieachtergrond.

³⁾ Nationaliteit wordt afgeleid van geboorteland, land van herkomst of de oorspronkelijke nationaliteit indien de nationaliteit onbekend of inmiddels Nederlands is.

Executive summary

As of 2017, Statistics Netherlands (CBS) follows asylum seekers who have arrived at COA reception centres from 2014 as well as the status holders who have received an asylum residence permit from 2014 onwards, including family reunification applicants and their following family members. This sixth edition of the annual report on this cohort study provides insights into the inflows of asylum seekers at COA reception centres and the composition of the latest status holder cohort, from 2014 to the first half of 2021.

Furthermore, this web publication provides an up-to-date account of how the status holders are faring who have received an asylum residence permit since 2014. Figures presented here include the inflow and outflow at COA reception centres, the waiting period for an asylum residence permit, housing, civic integration, household composition, family reunification, education, naturalisation, work and income, health care utilisation and crime. This study has been commissioned by the Dutch Ministries of Justice and Security and Social Affairs and Employment.

Described below are recent developments in the latest inflow and duration of stay of asylum seekers at COA reception centres:

- **Annual inflow at COA reception centres lower in 2020** – The total intake of asylum seekers at these centres over the first six months of 2020 was lower than in the previous years. The influx at COA shelters over the first half of 2021 was slightly higher than one year previously. The decrease in the first half of 2020 in particular is a result of COVID-19. Border measures were introduced in many countries of origin and also in the Netherlands. Asylum hearings and court decisions could not take place either and asylum seekers were placed in emergency shelters instead of COA shelters. In Ter Apel, identification and registration were temporarily suspended and asylum applications could not be submitted.
- **More asylum seekers from Yemen** – More asylum seekers have arrived from Yemen, especially since 2020. In 2018 and 2019, there was a large influx of asylum seekers from safe countries. Turkey entered the top five of nationalities with the largest inflow in COA shelters as of 2018.
- **Share of following family members rising again** – Family members follow the asylum applicants from Syrians and Eritreans in particular. Among Syrian asylum seekers, the share (and absolute number) of following relatives declined between 2016 and 2020 (from 65 to 25 percent). 53 percent of the applicants from Syria arriving in the first half of 2021 were following family members.
- **Relatively large shares of young men** – To date, over three-quarters of all asylum seekers are still under the age of 35 at the time of arrival. A noteworthy trend is that the share of men rose to 67 percent in 2020, approaching the level of 2014. Just as in the first couple of years, they are predominantly young men.
- **Almost as many women as men arrive from Syria** – Among the group of Syrian asylum seekers, the share of (young) men rose to 68 percent in 2020. This picture shows similarities with the very first cohort from 2014. Especially in 2016–2017, women and young children held slightly higher shares than in the previous and most recent years. This is largely due to a relatively high influx of family members from Syria in those two years compared to the other years. In the first half of 2021, 55 percent of the applicants were male.

- **Fewer single Syrian men, fewer Eritrean children** – In 2020, 42 percent of all asylum seekers travelled to the Netherlands as families. This share stood at 59 percent in 2017 and in the first half of 2021, 54 percent. Between 2020 and 2021, the share of single men among Syrian asylum seekers fell again, while the share of children decreased among Eritreans.
- **Fewer relocations during first six months of stay at COA shelter** – Asylum seekers who arrived at COA shelters in the period 2015–2016 still moved to a different reception centre slightly more than once on average during the initial six months of their stay. For those arriving in 2014, the figure was 1.7 times. Since then, the number of relocations during the initial 6-month period has seen a gradual further decline.
- **Smaller shares receiving residence permit within 12 months** – In the 2018 and 2019 cohorts, for all nationalities combined, the share that obtained a temporary asylum residence permit within 12 months was lower than in previous cohorts. The different inflow cohorts and nationalities¹⁾ show great variety, with shares ranging between 8 and 98 percent. Only asylum seekers from Turkey arriving in 2019 show a small increase in temporary residence permits relative to the previous cohort.
- **After 6.5 years, still 270 asylum seekers from 2014 cohort at COA shelter without permit** – This does not mean the Immigration and Naturalisation Service (IND) is currently still processing the applications of all these persons. Some remain in a reception centre after being rejected to await their departure, others are pending a court ruling after an appeal. Furthermore, following a rejection, applicants may file another (second or subsequent) asylum application, for example when their situation has changed or because new information has become available about their country of origin.
- **Eritreans arriving in 2016 and 2017 remain at shelters more briefly on average due to more family reunification** – For those Eritreans who entered the Netherlands in 2016 and 2017, the situation has improved: of this group, 80 percent had been provided housing within 12 months. This can be explained by the fact that a considerable share of the arrivals in recent years have been following family members.
- **Afghan cohort from 2018 returning/departing less often** – Compared to e.g. Syrians and Eritreans, asylum applications by Afghan nationals are relatively often rejected. A relatively large share of the Afghan asylum seekers from the 2016, 2017 and 2019 cohorts in particular had departed within 12 months. The share declined among the cohort arriving in 2018, reaching the level of 2014 and 2015.
- **Fewer following family members among recent cohorts** – Residence permits (MVs) are only issued to following family members if the application was submitted by the permit holder within three months after they obtained an asylum residence permit. These MVs are valid for 90 days only. Any following family members must enter the Netherlands within that time limit. Especially the 2014 and 2015 cohorts of asylum seekers made relatively frequent use of this system.

Described below are recent developments in the housing and civic integration of status holders and their following family members, as well as family reunification applicants:

- **Number of permits granted rising again** – In the first half of 2021, the number of permits granted was approximately the same as the average over a whole year in the period 2018–2020. The following family members of status holders also receive a

1) Nationality is derived from the country of birth, country of origin, or the original nationality in cases where this nationality is unknown or has changed to Dutch nationality in the meantime.

(derived) asylum residence permit and as such are included among the status holders in this study, just as the family reunification applicants.

- **Top five nationalities changing²⁾, top two virtually constant** – Except for the most recent period (first half of 2021), the Syrian and Eritrean nationalities have consistently been in first and second place. In 2019 and 2020, the Turkish and Yemeni nationalities appeared in the top 5. In the first half of 2021, the Bangladeshi nationality was in the top two.
- **No more decline in Syrian, Iraqi and Turkish family reunifications** – In 2014, 27 percent of the residence permits were granted to following family members. This share rose to 50 percent by 2017, but then declined to 22 percent in 2020. In the first half of 2021, it increased again slightly to 25 percent. Among Syrians in particular, the share of permits granted to following family members has seen a sharp rise; it initially went up, then down (from 31 in 2014 via 60 percent in 2017 to 20 percent in 2020), but has gone up sharply since then, to 42 percent in the first half of 2021.
- **Average waiting time shortest for Syrians due to family reunification** – Syrian and Eritrean family members obtain a residence permit relatively quickly. The family reunification procedure results in a shorter average waiting time. Relatively many family members are included in the most recent cohort, particularly among Syrians.
- **Few regional differences** – There is not much difference between the nationalities and permit cohorts in terms of their geographical spread across the Netherlands. Even four years after leaving the COA reception centres, status holders are still living spread across the country.
- **Status holders increasingly prefer urban life** – The longer they reside in the Netherlands, the more status holders are inclined to live in a more urban environment. In the 2015 permit cohort, 53 percent were living in strongly or very strongly urbanised areas after two months; this had increased to 57 percent after five years.
- **Status holders predominantly living in rented homes** – Of the 184 thousand status holders who received a residence permit in the period 2014 to mid-2021, the vast majority (96 percent) were living in rented dwellings as of 1 July 2021, forming 67 thousand households.
- **Education enrolment increasing** – An ever larger share of status holders in successive cohorts is enrolled in education (52 percent in 2021 among the 2017 cohort). Even young people aged 18 and over for whom education is not compulsory are progressively likely to be in education as their duration of stay becomes longer.
- **Enrolment in MBO no longer increasing** – Most status holders who complete secondary education then move on to senior secondary vocational education (MBO). As of October 2021, 47 percent of all status holders who received an asylum residence permit in 2014 and were enrolled in education were taking MBO. This is slightly less than one year previously (50 percent).
- **MBO level rising** – Of the status holders who received a residence permit in 2014 and who subsequently enrolled in MBO, the vast majority were initially enrolled in Level 1. Since 2018, the share following Level 2 education has exceeded the share following Level 1 education. The same applies to the 2015 and 2016 cohorts, but as of 2019 and 2020, respectively.
- **96 percent of civic integration candidates from the 2014 cohort have met the civic integration requirement** – When merely taking into account those in the 2014 permit cohort with a civic integration requirement, 67 percent had passed the civic integration exam (or received dispensation) by October 2021. Twenty-eight percent obtained

2) Nationality is derived from the country of birth, country of origin, or the original nationality in cases where this nationality is unknown or has changed to Dutch nationality in the meantime.

dispensation. Three percent had not yet passed the exam, but had been given time to do so. Two percent had not passed the exam yet and consequently exceeded the maximum time frame for civic integration.

- **Language level mostly at A2** – Civic integration candidates learn how to read, write and speak the Dutch language to at least A2 level. This is the most basic language level necessary to get by in daily life. Status holders are also able to pursue a higher level, for example when they are planning to enrol in education or find a job after their civic integration. Eighty-six percent of those from the 2014 permit cohort who received a residence permit and who passed the civic integration exam did so at A2 level.
- **Naturalisations increasing** – When status holders have been staying in the Netherlands for five years, they can apply for Dutch citizenship under certain conditions. Of the 2014 permit cohort, 77 percent did so successfully within 78 months. The share of naturalisations is highest among Syrian status holders at 88 percent within 78 months.
- **Rise in labour participation stagnating** – In the 2014 permit cohort, 40 percent of all status holders aged 18 to 64 years were in employment after 6.5 years. Not only do we see a steadily rising labour participation rate, but the gaps in labour participation among the nationalities have also become narrower. The majority of status holders in employment are part-time workers (70 percent) and 81 percent work under a temporary contract. The increase in the proportion of people in work stagnated over the most recent 18 months. This is likely due to the effect of the coronavirus crisis, which has hit workers on temporary contracts (including accommodation and food services and temporary employment agencies) relatively hard.
- **Share of benefit recipients further down** – Ninety percent of all 18 to 64-year-olds who received an asylum residence permit in 2014 were living on a social assistance benefit 1.5 years after. Five years on – 6.5 years after obtaining their permit – that share had fallen to 42 percent, with smaller differences between the various nationalities³⁾.
- **Still few income differences** – This is due to the fact that a significant share of the status holders live on social assistance benefits, which are fixed amounts depending on the family situation.
- **Care use not increasing further** – 86 percent of all adult status holders (cohort aged 18 and over) who received a permit in 2014 and were no longer staying at a COA shelter by the end of 2015 had health care costs related to GP visits. Two years on (in 2017), nearly 98 percent of the status holders from the 2014 cohort had had healthcare costs related to GP visits. I.e they were registered with a GP. Healthcare use among status holders from the 2014 cohort remained virtually the same throughout 2017, 2018 and 2019. Healthcare use among Eritrean status holders saw the sharpest increase: whereas in 2015, 77 percent had GP-related health care costs, by 2019 this was 97 percent.
- **Share of young people receiving youth care stable** – Of all young people (aged 21 or under) who obtained an asylum residence permit in 2014 or 2015 and were no longer residing at a COA reception centre, approximately 5 percent were using some form of youth care in 2016. Two years later, that share had risen to 8 percent. The share remained stable at 8 percent in 2019 and 2020. This refers to care provided to young people and their parents in case of psychological, psychosocial and/or behavioural problems, a

³⁾ Nationality is derived from the country of birth, country of origin, or the original nationality in cases where this nationality is unknown or has changed to Dutch nationality in the meantime.

mental disability or parenting problems (youth assistance); placing unaccompanied minor status holders under custody (youth protection), and youth probation.

- **Little change in share of registered crime suspects** – Male status holders are (still) relatively more often criminal suspects than men with a Dutch or a western migration background, but less often compared to men with a non-western migration background.

1 Over het onderzoek

1.1 Introductie

Het ministerie van Justitie en Veiligheid (JenV) en het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (SZW) hebben het Centraal Bureau voor de Statistiek (CBS) gevraagd om in kaart te brengen hoe het de asielmigranten, die vanaf 2014 in Nederland zijn aangekomen, vergaat op terreinen als de asielprocedure, arbeidsmarkt, sociale zekerheid, onderwijs, gezondheidszorg en criminaliteit.

In juni 2017 zijn van dit onderzoek de eerste resultaten gepubliceerd over de positie van asielzoekers in de periode 2014 – medio 2016. Die periode stond voor veel asielzoekers in het teken van het verkrijgen van een verblijfsvergunning, het betrekken van een nieuwe woning, gezinshereniging en de start van de inburgeringsperiode. In april 2018 publiceerde het CBS een eerste update waarin data van juli 2016 tot en met juni 2017 zijn toegevoegd en ook in 2019, 2020 en 2021 verschenen er updates, waarin telkens een extra jaar met data is toegevoegd.

Inmiddels heeft het CBS de vijfde update uitgevoerd; we weten nu ook hoeveel asielzoekers in de periode van juli 2020 tot en met juni 2021 naar Nederland zijn gekomen. Ook is er nu weer een actueel beeld van hoe het gaat met de migranten die sinds 2014 in Nederland een verblijfsvergunning asiel hebben gekregen. Net als in de vorige edities wordt ook in dit rapport aandacht besteed aan integratie op het gebied van arbeidsmarkt, inburgering, onderwijs, sociale zekerheid, zorggebruik, inkomen, criminaliteit, de inburgering van statushouders.

Ten opzichte van vorige edities is in deze update de methodiek herzien.¹⁾ Zo zijn bijvoorbeeld de voorrangsregels voor toekenning van een kenmerk gewijzigd wanneer deze in meerdere bronnen voorkomt. Hierdoor zijn kleine verschillen in aantallen en percentages ontstaan ten opzichte van eerdere updates. Dit jaar zijn twee extra kenmerken opgenomen in de publicaties: het type eigendom van de woning waarin statushouders wonen, evenals het aantal naturalisaties onder statushouders.

Uit eerder onderzoek (Engbersen e.a., 2015, Maliepaard e.a., 2017, Ooijevaar e.a., 2016, De Mooij e.a., 2018) blijkt dat er verschillen zijn in bijvoorbeeld onderwijsprestatie en arbeidsmarktparticipatie tussen asielmigranten met verschillende landen van herkomst. Daarom onderscheidden we in de vier voorgaande publicaties vijf nationaliteiten²⁾: Syrië, Eritrea, Irak, Afghanistan en Iran. In 2015 waren dit de nationaliteiten met de grootste aantallen ingestroomde asielzoekers. In 2018 waren dit de vijf groepen met de grootste aantallen verleende verblijfsvergunningen. Nu staan deze nationaliteiten nog steeds in de top 10 van zowel asielverzoeken als verblijfsvergunningen. In deze publicatie onderscheiden we voor het eerst ook de Turkse nationaliteit. Sinds 2018 staat deze nationaliteit in de top vijf van asielverzoeken, en sinds 2019 ook in de top vijf van verleende verblijfsvergunningen. Asielzoekers en statushouders met andere nationaliteiten worden in deze publicatie gegroepeerd in de groep 'Overig'.

¹⁾ Meer details over de methode, begrippen en afkortingen zijn te vinden in het "Dashboard cohortstudie asiel" onder het kopje "Toelichting".

²⁾ Nationaliteit wordt afgeleid van geboorteland, land van herkomst of de oorspronkelijke nationaliteit indien de nationaliteit onbekend of inmiddels Nederlands is.

Het CBS zal dit onderzoek in ieder geval tot en met 2025 jaarlijks uitvoeren, waardoor we de asielzoekers die sinds 2014 Nederland instromen en in Nederland een verblijfsvergunning krijgen, over een steeds langere periode kunnen volgen. Dit vergroot de meerwaarde van dit unieke onderzoek: er wordt immers steeds meer bekend over hoe deze groep asielzoekers in Nederland participeert. Dit betekent bijvoorbeeld ook dat achterstanden in integratie eerder dan voorheen kunnen worden gesignaleerd.

Deze cohortstudie op basis van registerinformatie maakt deel uit van een breder onderzoeksprogramma, waarin ook kennispartners Erasmus Universiteit Rotterdam, WODC en RIVM participeren (Dagevos e.a., 2018, Miltenburg e.a., 2019, Dagevos e.a., 2020, Huijnk e.a., 2021).

Populaties

In dit onderzoek worden twee (deels overlappende) groepen beschreven: asielzoekers in COA-opvang en statushouders.

Onder asielzoekers in COA-opvang valt in dit onderzoek iedereen die wordt opgevangen door het Centraal Orgaan opvang Asielzoekers (COA). Hiertoe behoren zowel mensen die een lopende asielaanvraag hebben, als mensen die al een asielvergunning hebben ontvangen, maar nog wel wonen in een opvanglocatie van het COA. Deze laatste groep is formeel geen asielzoeker meer: het asielverzoek is toegewezen. Zolang zij nog bij het COA verblijven, behoren ze in dit onderzoek echter wel tot de groep asielzoekers. Indien nareizende familieleden worden opgevangen door het COA, worden zij in dit onderzoek ook tot de asielzoekers gerekend. Ook mensen die na een afwijzing in afwachting van vertrek of in afwachting van een uitspraak op beroep of herhaalde aanvraag verblijven in een COA-opvanglocatie behoren tot deze populatie.

Tot de statushouders rekenen we alle personen die een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde of onbepaalde tijd hebben ontvangen van de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND). In andere publicaties wordt ook wel de term vergunninghouder gebruikt.

Ook nareizigers van statushouders ontvangen een (afgeleide) asielvergunning en behoren in dit onderzoek tot de statushouders. Nareizigers zijn gezinsleden van de statushouders aan wie onder speciale voorwaarden een machtiging voorlopig verblijf (mvv) wordt verleend. Wanneer een mvv wordt verstrekt, krijgen deze gezinsleden na binnenkomst in Nederland een afgeleide asielvergunning.

Daarnaast worden in dit onderzoek ook de familieleden van statushouders meegenomen die via reguliere gezinshereniging naar Nederland komen. Deze familieleden worden in dit onderzoek meegeteld in het cohort statushouders, hoewel ze feitelijk geen asielvergunning hebben.

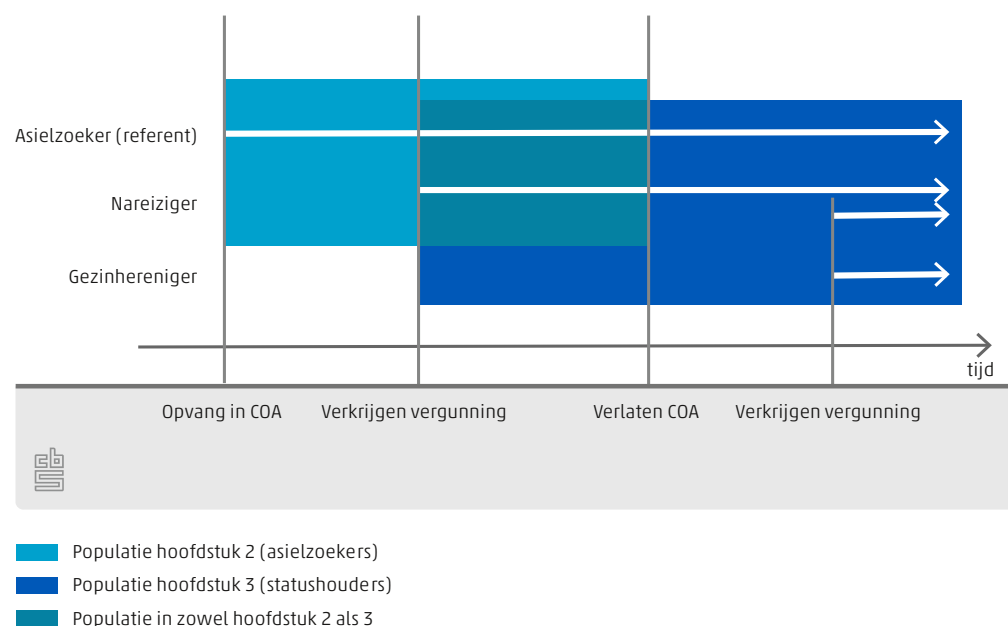
In het eerste deel van deze rapportage wordt de eerste fase na aankomst van asielzoekers in Nederland besproken. Dit is de periode waarin mensen door het COA worden opgevangen.

In het bijzonder wordt ingegaan op de omvang en samenstelling van de populatie, de asielprocedure en gezinshereniging. De populatie bestaat in dit deel uit alle asielzoekers en nareizigers die in de asielopvang verblijven, al dan niet met een verblijfsvergunning.

Het tweede deel van de rapportage gaat over personen die een verblijfsvergunning asiel hebben ontvangen. Hier wordt aandacht besteed aan hoe het de statushouders vergaat op het vlak van huisvesting, onderwijs, inburgering, arbeidsmarkt, sociale zekerheid, zorggebruik en criminaliteit. De populatie van dit deel bestaat uit alle asielzoekers en nareizigers met een verblijfsvergunning, en de gezinsherenigers die horen bij deze

statushouders. Onderstaande figuur geeft een schematisch overzicht van de populaties in hoofdstuk 2 en 3.

1.1.1 Overzicht populaties in hoofdstuk 2 en 3

1.2 Dashboard

Naast deze rapportage is er een [interactief dashboard](#), met daarin nog meer cijfers over de opvang van asielzoekers en de integratie van statushouders. In dit dashboard kunt u zelf kiezen over welke onderwerpen en voor welke nationaliteiten³⁾ u cijfers (visueel) gepresenteerd wilt zien.

1.3 Methode en begrippen

Meer details over de methode, begrippen en afkortingen zijn te vinden in het "Dashboard cohortstudie asiel" onder het kopje "[Toelichting](#)", in het [rapport van 2018](#) of in het [rapport van 2017](#).

1.4 Dossier Asiel, migratie en integratie

Meer informatie over asiel, migratie en integratie kunt u vinden in [het dossier](#). In dit dossier staan alle recente cijfers en verdiepende artikelen over migratie, asielzoekers en de integratie van mensen met een migratieachtergrond.

³⁾ Nationaliteit wordt afgeleid van geboorteland, land van herkomst of de oorspronkelijke nationaliteit indien de nationaliteit onbekend of inmiddels Nederlands is.

1.5 Literatuur

Dagevos, J., Miltenburg, E., Mooij, M. de, Schans, D., Uitters, E. & Wijga, A. (2020). Syrische statushouders op weg in Nederland: de ontwikkeling van hun positie en leefsituatie. Den Haag: Sociaal en Cultureel Planbureau.

Dagevos, J., Huijnk, W., Maliepaard, M. & Miltenburg, E. (2018) Syriërs in Nederland. Een studie over de eerste jaren van hun leven in Nederland. Den Haag: Sociaal en Cultureel Planbureau.

Engbersen, G., Dagevos, J., Jennissen, R., Bakker, L., Leerkens, A., Klaver, J. & Odé, A. (2015). Geen tijd te verliezen: Van opvang naar integratie van asielmigranten. Den Haag: Wetenschappelijke Raad voor het Regeringsbeleid.

Huijnk, W., Dagevos, J., Djundeva, M., Schans, D., Uitters, E., Ruijsbroek, A. & Mooij, M. de (2021) Met beleid van start. Over de rol van beleid voor ontwikkelingen in de positie en leefsituatie van Syrische statushouders. Den Haag: Sociaal en Cultureel Planbureau.

Maliepaard, M., Witkamp, B. & Jennissen, R. (2017). Een kwestie van tijd? De integratie van asielmigranten: een cohortonderzoek (CAHIER, 2017-3). Den Haag: Wetenschappelijk Onderzoek- en Documentatiecentrum.

Miltenburg, E., Dagevos, J. & Huijnk, W. (2019). Opnieuw beginnen. Achtergronden van positieverschillen tussen Syrische statushouders. Den Haag: Sociaal en Cultureel Planbureau.

Mooij, M. de, Dieleman D. & Regt, S. de (2020). Jaarrapport Integratie 2020. Den Haag: Centraal Bureau voor de Statistiek.

Mooij, M. de, Bloemendal, C. & Dieleman, D. (2018). Jaarrapport Integratie 2018. Den Haag: Centraal Bureau voor de Statistiek.

Ooijevaar, J. & Bloemendal, C. (2016). Jaarrapport Integratie 2016. Den Haag: Centraal Bureau voor de Statistiek.

2 Asielaanvraag en opvang

In dit hoofdstuk wordt de instroom van asielzoekers in de periode 2014 tot en met de eerste helft van 2021 besproken. Achtereenvolgens komen de omvang en de samenstelling van de groep, het verkrijgen van een verblijfsvergunning en gezinshereniging aan de orde.

2.1 Instroom

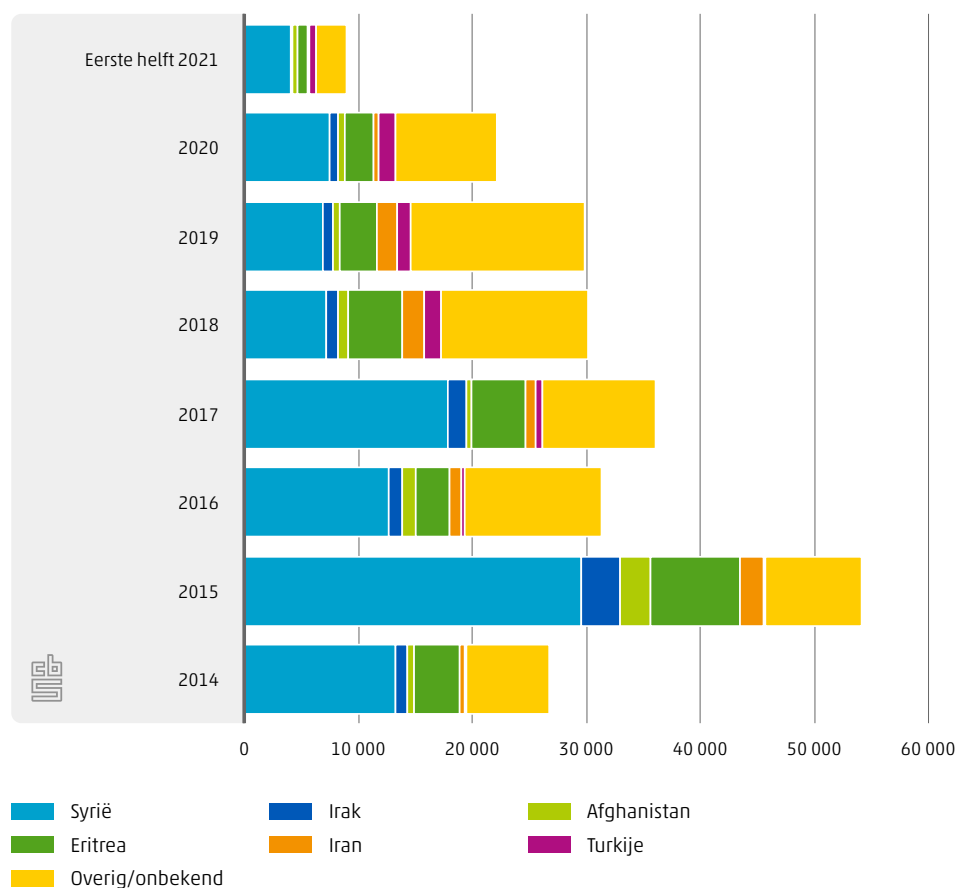
Jaarlijkse instroom COA-opvang in 2020 lager

Ten opzichte van dezelfde periode een jaar eerder zijn er in de eerste helft van 2021 bijna 1 300 meer asielzoekers in het COA ingestroomd. Ook nareizende familieleden die zijn ingestroomd via COA-opvang worden meegeteld. In 2014 zijn er 27 duizend asielzoekers via COA-opvanglocaties naar Nederland gekomen, in 2015 54 duizend, in 2016 31 duizend, in 2017 36 duizend, in 2018 30 duizend, in 2019 eveneens 30 duizend, in 2020 22 duizend en in de eerste helft van 2021 9 duizend. De afname in met name de eerste helft van 2020 is een gevolg van de coronacrisis. Zo werden in tal van herkomstlanden en ook in Nederland grensmaatregelen ingevoerd, maar ook konden asielgehoren en rechterlijke uitspraken niet plaatsvinden en werden asielzoekers in noodopvang geplaatst in plaats van in de COA-opvang. In Ter Apel heeft de identificatie en registratie tijdelijk stilgelegen en konden asielaanvragen niet worden ingediend. Vanaf eind april 2020 werden voor veel tijdelijke maatregelen langzaam aan weer versoepelingen doorgevoerd.^{1) 2)}

1) https://ind.nl/Documents/Openbare_SamVat_Migratieradar_2020_T1_.pdf

2) https://ind.nl/Documents/Migratieradar_T2_2020.pdf

2.1.1 Ingestroomde asielzoekers in COA-opvang naar nationaliteit, 2014 tot en met eerste helft 2021

2.2 Nationaliteiten

Meer asielzoekers uit Jemen

In alle jaren zijn Syriërs veruit de grootste groep onder asielzoekers die instroomden bij de asielopvang van het COA. De figuur laat zien dat in 2014 en 2015 ongeveer de helft van de ingestroomde asielzoekers de Syrische nationaliteit³⁾ heeft. In 2018 en 2019 is het aandeel Syrische asielzoekers gedaald naar een kwart om vervolgens via een derde in 2020 weer te stijgen naar 45 procent in de eerste helft van 2021. De op één na grootste groep in die jaren betreft die met de Eritrese nationaliteit. Vooral in 2018 en 2019 zien we meer instroom vanuit destijds veilige landen⁴⁾ zoals Marokko en Algerije. In 2020 en 2021 is de toename van asielverzoeken van Jemenieten opvallend. Dit heeft waarschijnlijk alles te maken met een ernstig verslechterde humanitaire situatie in Jemen als gevolg van het voortdurende conflict tussen het leger van de officiële regering van Hadi en de Houthi's.⁵⁾ Ook het aantal Turken dat

³⁾ Nationaliteit wordt afgeleid van geboorteland, land van herkomst of de oorspronkelijke nationaliteit indien de nationaliteit onbekend of inmiddels Nederlands is.

⁴⁾ <https://www.rijksoverheid.nl/onderwerpen/asielbeleid/vraag-en-antwoord/lijst-van-veilige-landen-van-herkomst>

⁵⁾ https://ind.nl/Documents/Openbare_samenvatting_MGR_T1_2021.pdf

asiel aanvraagt in Nederland is vooral sinds 2018⁶⁾ en 2019 sterk toegenomen. De redenen waarom asielverzoeken toenemen, variëren per land. Dit kan te maken hebben met zaken als een verslechterde veiligheidssituatie (Nigeria), onzekere politieke situaties in combinatie met een slechte economische situatie (Algerije) of veranderingen in de dienstplicht (Marokko).⁷⁾ In Turkije lopen aanhangers van de islamitische geestelijke Fethulla Gülen net als critici van de regering, een grote kans om vervolgd te worden door de Turkse overheid.⁸⁾ Door de coronacrisis is de neergang van de economie in veel herkomstlanden nog groter geworden.⁹⁾ ¹⁰⁾ Coronamaatregelen en reisrestricties in Nederland en in transitlanden hadden vooral aan het einde van 2020 een dempend effect op het aantal asielverzoeken. Deze maatregelen en restricties werden in het begin van 2021 weer losgelaten.¹¹⁾

2.2.1 Top vijf van nationaliteiten van ingestroomde asielzoekers in COA-opvang, 2014 tot en met eerste helft 2021

	2014		2015		2016		2017		2018		2019		2020		eerste helft 2021	
1	Syrië	13 260	Syrië	29 700	Syrië	12 775	Syrië	17 960	Syrië	7 240	Syrië	7 005	Syrië	7 570	Syrië	4 080
2	Eritrea	3 960	Eritrea	7 890	Eritrea	2 990	Eritrea	4 800	Eritrea	4 750	Eritrea	3 280	Eritrea	2 485	Eritrea	855
3	Somalië	1 295	Irak	3 350	Albanië	1 655	Irak	1 540	Iran	2 035	Nigeria	2 230	Turkije	1 415	Turkije	685
4	Irak	1 080	Afghanistan	2 680	Marokko	1 265	Marokko	940	Turkije	1 360	Iran	1 655	Algerije	1 130	Jemen	465
5	Afghanistan	615	Iran	2 035	Joegoslavië	1 230	Iran	870	Algerije	1 240	Turkije	1 325	Jemen	1 010	Afghanistan	370

Bron: CBS.

2.3 Nareis

Aandeel nareizigers loopt weer op

Sinds 2014 zijn er 56 duizend nareizigers via COA naar Nederland gekomen. De figuur laat zien dat het grootste deel bestaat uit instroom van nareizigers van Eritreeërs en Syriërs. Van de ingestroomde Syrische asielzoekers in de eerste helft van 2021 betreft 53 procent een nareiziger.

Van alle ingestroomde asielzoekers was aanvankelijk een steeds groter aandeel nareiziger. Van alle instromers in 2014 gaat het om 15 procent van alle asielzoekers. Dit percentage stijgt via 17 procent in 2015 en 32 procent in 2016 naar 40 procent in 2017. Daarna daalde het aandeel via 21 procent in 2018 naar 14 procent in 2019. In 2020 is het aandeel weer licht gestegen naar 20 procent, terwijl het aandeel in de eerste helft van 2021 weer verder is opgelopen naar 38 procent. Dit is bijna net zo veel als in 2017.

In absolute aantallen is het aantal nareizigers afgenomen. In 2017 kwamen 14 460 nareizigers naar Nederland, in 2018 was dit met 6 400 nareizigers meer dan gehalveerd. In de eerste helft van 2021 kwamen 3 445 nareizigers naar Nederland.

6) <https://www.cbs.nl/nl-nl/nieuws/2019/07/meer-asielzoekers-in-2018-minder-nareizigers>

7) <https://ind.nl/over-ind/Cijfers-publicaties/Paginas/Migratieradar.aspx>

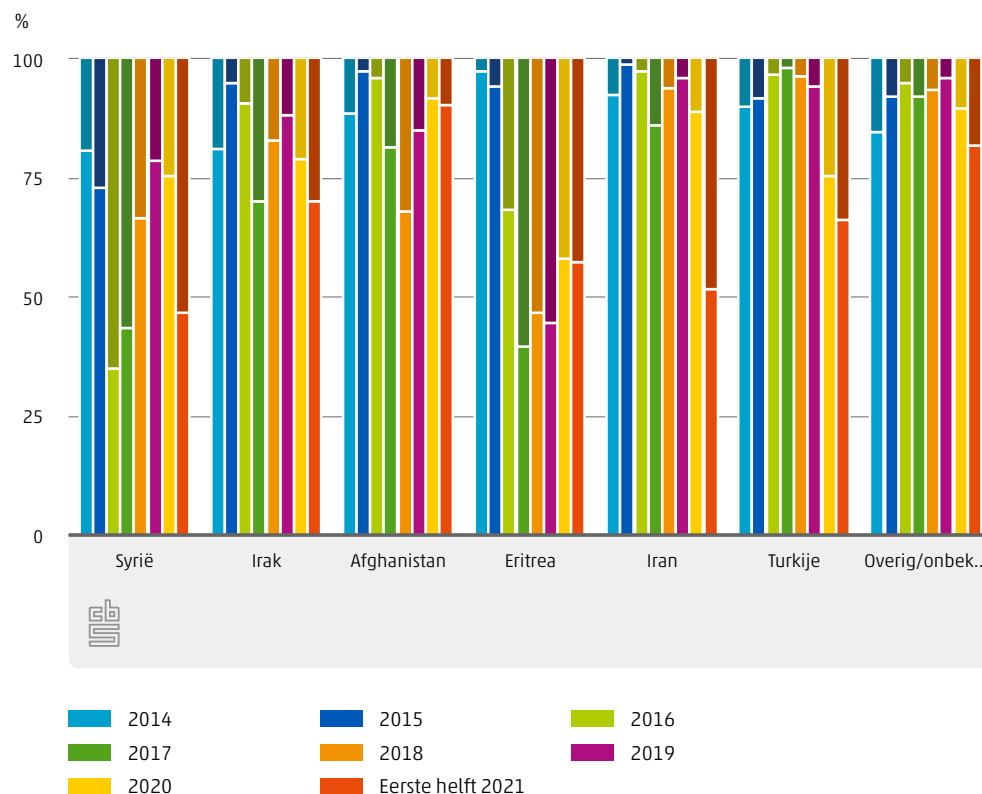
8) <https://www.vluchtelingenwerk.nl/feiten-cijfers/landen-van-herkomst/turkije-toegenomen-repressie-en-vervolging>

9) https://ind.nl/Documents/Openbare_SamVat_Migratieradar_2020_T1_.pdf

10) https://ind.nl/Documents/Migratieradar_T2_2020.pdf

11) https://ind.nl/Documents/Migratieradar_T2_2021.pdf

2.3.1 Ingestroomde asielzoekers in COA-opvang, 2014 tot en met eerste helft 2021 onderscheiden naar wel/geen nareis¹⁾ en nationaliteit

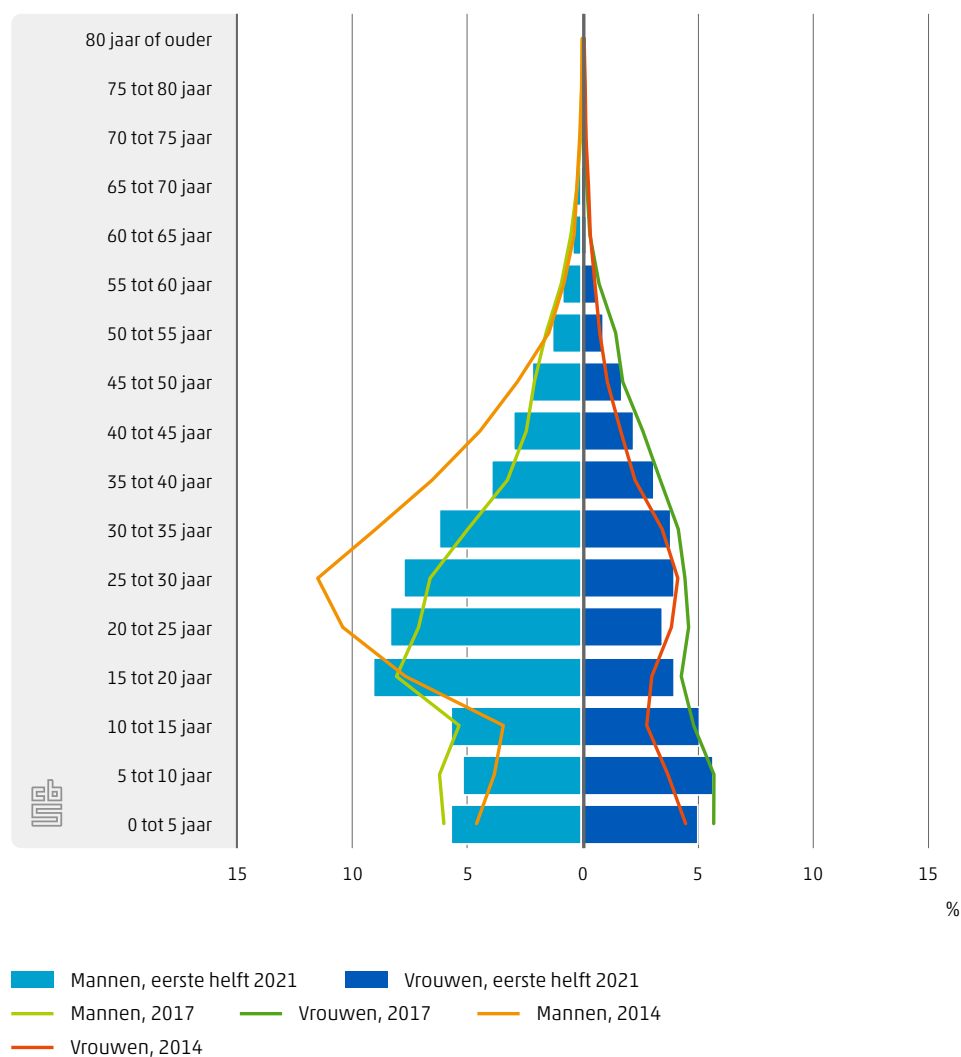
¹⁾ De onderste (helder gekleurde) balken betreffen niet-nareizigers, de bovenste (donkerdere) balken betreffen nareizigers.

2.4 Leeftijd/geslacht

Aandeel jonge mannen relatief groot

De meeste asielzoekers zijn jong. Ruim driekwart van de asielzoekers is jonger dan 35 jaar (dit geldt voor alle jaren). Ongeveer de helft van alle asielzoekers uit 2014 en 2015 is op het moment van aankomst in Nederland jonger dan 25 jaar. Van de asielzoekers uit 2016 en 2017 is dat bijna 60 procent; in de periode 2018 tot en met 2020 is dat weer ongeveer de helft. In de eerste helft van 2021 is dat weer bijna 60 procent. Ter vergelijking: van de Nederlandse bevolking is op 1 januari 2021 28 procent jonger dan 25 jaar en 41 procent is jonger dan 35 jaar. Het aandeel mannen onder asielzoekers is van 68 procent in het cohort 2014 gedaald naar 56 procent in het cohort 2017 en vervolgens weer gestegen naar 67 procent in het cohort 2020. Onder instromers in de eerste helft van 2021 bedraagt het percentage 60.

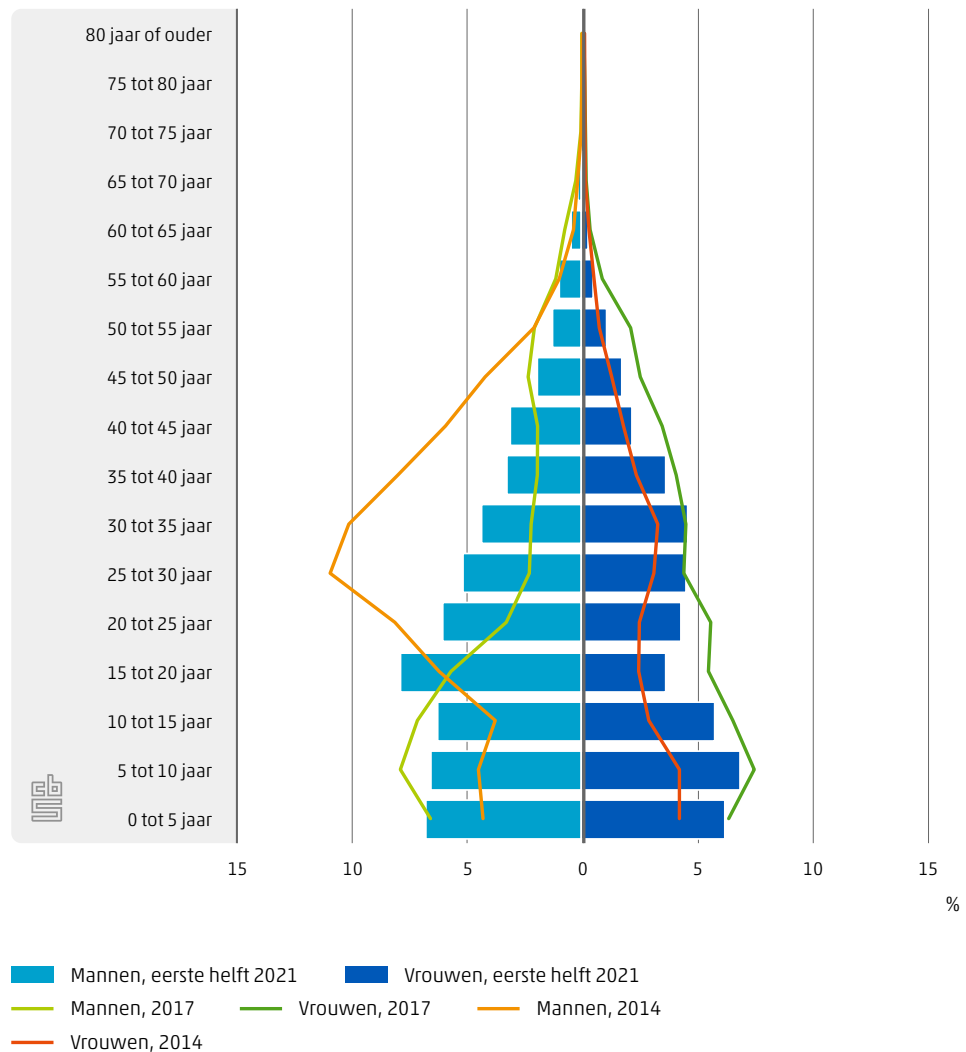
2.4.1 Ingestroomde asielzoekers in COA-opvang naar cohort-jaar, leeftijd en geslacht

Bijna net zoveel vrouwen als mannen uit Syrië

Uit Syrië en Eritrea zijn het in 2014 en 2015 vooral mannen die bij COA-opvang binnenkomen. In die jaren bestaat twee derde van alle Syrische asielzoekers uit mannen, in 2016 is dat 44 procent en daarna is het aandeel mannen weer toegenomen tot 68 procent in 2020. In de eerste helft van 2021 bedraagt het percentage 55. Vooral in 2016, 2017 en in de eerste helft van 2021 is het aandeel vrouwen en ook het aandeel jonge kinderen wat hoger dan in de voorgaande jaren. Dit komt vooral doordat het aandeel nareizigers onder Syriërs in deze jaren hoger is. Deze groep nareizigers bestaat voor een groter deel uit vrouwen en kinderen dan de groep mensen die in Nederland een eerste asielaanvraag doet (de referenten). In de periode 2018–2020 neemt het aandeel vrouwen en kinderen onder Syrische asielzoekers weer af. Een vergelijking van de piramides tussen 2014, 2017 en 2021 laat duidelijk zien dat de asielverzoeken in 2014 vooral jongvolwassen mannen betroffen, die in 2017 vooral vrouwen en kinderen (nareizigers) en in de eerste helft van 2021 is er sprake van een veel evenwichtiger verdeling tussen mannen en vrouwen.

2.4.2 Ingestroomde Syrische asielzoekers in COA-opvang naar cohort-jaar, leeftijd en geslacht

2.5 Huishoudenssamenstelling

Minder alleenstaande mannen uit Syrië, minder kinderen uit Eritrea

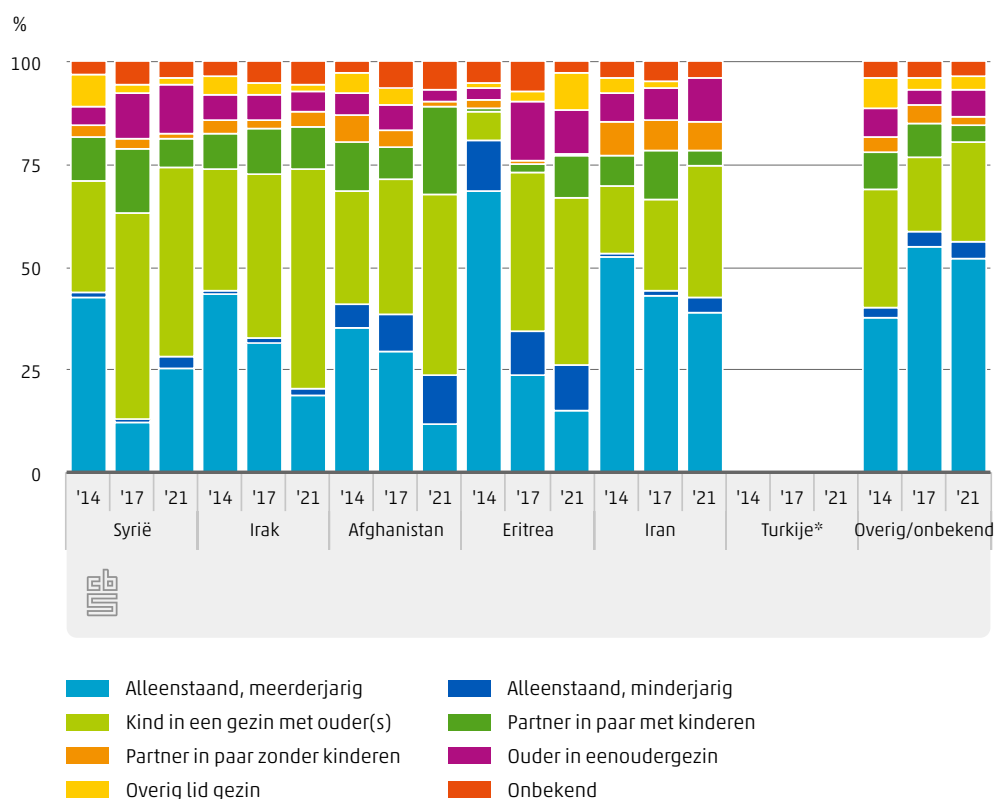
Bijna de helft van alle asielzoekers die in 2014 en 2015 in Nederland zijn aangekomen, kwam als alleenstaande asielzoeker bij het COA binnen. In 2016 en 2017 daalde dit aandeel respectievelijk naar 35 en 31 procent. Dit aandeel is vervolgens weer gestegen naar bijna 50 procent in 2020. In de eerste helft van 2021 bedraagt het percentage 37. In absolute zin werden in 2014 ruim 13 duizend alleenstaande asielzoekers opgevangen. Dit aantal steeg in 2015 naar bijna 25 duizend alleenstaande asielzoekers. In de periode 2016–2020 schommelde het aantal tussen de 11 en 13 duizend, in de eerste helft van 2021 ging het om 3 400 alleenstaanden. Van alle alleenstaande asielzoekers is grofweg 10 procent minderjarig. Alleenstaand betekent hier overigens dat deze asielzoekers als alleenstaande

zijn opgevangen. Het is goed mogelijk dat (een deel van) deze asielzoekers wel een partner of gezin (tijdelijk) hebben achtergelaten.

Een deel van de asielzoekers is gekomen in gezinsverband (als kind of ouder in een gezin met kinderen); in 2014 bijna 40 procent. Dit percentage loopt op naar bijna 60 procent in 2017. Dit aandeel is daarna weer gedaald naar 42 procent in 2020. In de eerste helft van 2021 is het weer gestegen naar 54 procent. Het kan hierbij gaan om asielzoekers die met hun gezin in Nederland arriveren, maar ook om nareizigers die zich in de asielopvang bij hun familieleden voegen. Vooral asielzoekers met een Eritrese nationaliteit¹²⁾ komen steeds vaker dan voorheen in gezinsverband (71 procent in 2020 en 61 procent in de eerste helft van 2021, ten opzichte van 10 procent in 2014) naar Nederland. Tussen 2014 en 2020 is het aandeel kinderen onder ingestroomde Eritreeërs toegenomen van 7 naar 51 procent. In de eerste helft van 2021 daalde dit percentage naar 41. Er zijn maar weinig asielzoekers die met partner zonder kinderen in Nederland arriveren (2 tot 5 procent). Ter vergelijking: van de Nederlandse bevolking leeft op 1 januari 2021 26 procent met partner zonder kinderen.

In deze grafiek is een correctie toegepast. Zie het Erratum op p. 67 voor meer informatie.

2.5.1 Ingestroomde asielzoekers in COA-opvang naar plaats in het huishouden en nationaliteit, 2014, 2017 en eerste helft 2021

* Vanwege kleine aantallen geven de gegevens voor Turkije een vertekend beeld. Deze nationaliteit is daarom in deze figuur weggelaten. In het dashboard vindt u wel de cijfers voor Turkije.

¹²⁾ Nationaliteit wordt afgeleid van geboorteland, land van herkomst of de oorspronkelijke nationaliteit indien de nationaliteit onbekend of inmiddels Nederlands is.

2.6 COA verhuizingen

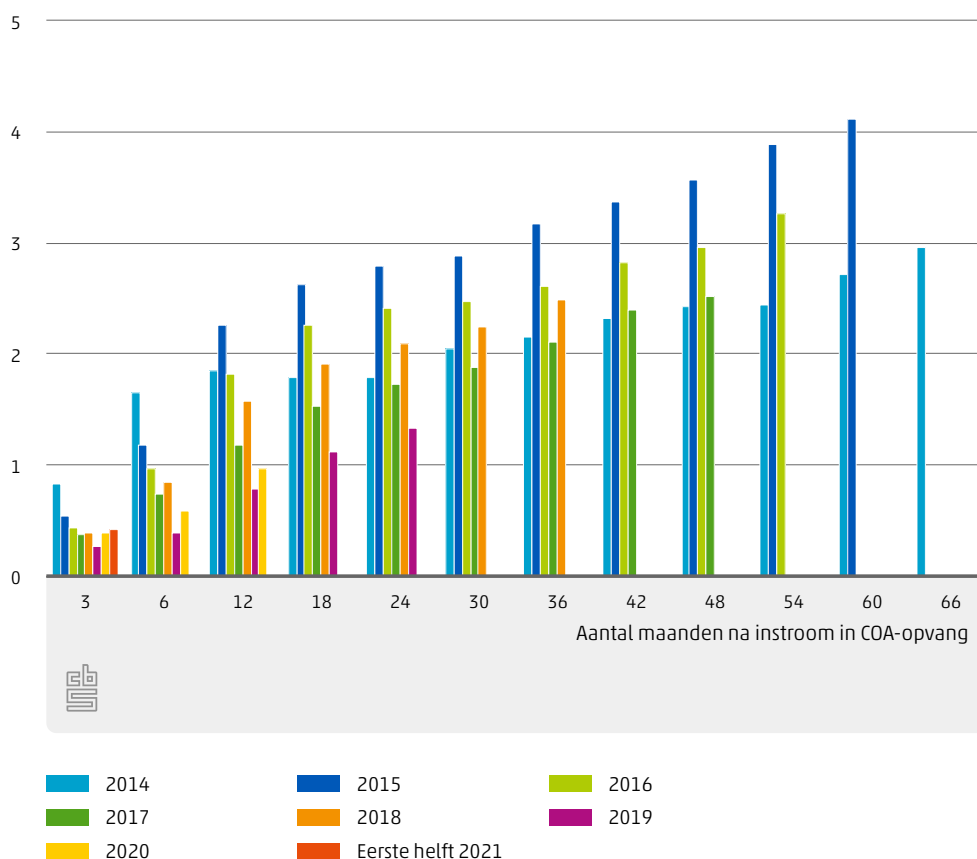
Minder verhuizingen tijdens eerste 6 maanden in COA-opvang

Figuur 2.6.1 laat zien hoe vaak asielzoekers gemiddeld zijn verhuisd¹³⁾ tussen opvanglocaties, uitgesplitst naar instroomcohort en aantal maanden na instroom in een COA-opvanglocatie. Personen uit het instroomcohort 2014 zijn na zes maanden gemiddeld 1,7 keer verhuisd. Mensen uit de recentere instroomcohorten verhuisden grofweg steeds iets minder vaak in de eerste zes maanden na instroom in een opvanglocatie dan de voorgaande instroomcohorten: instroomcohorten 2016–2020 verhuisden minder dan één keer. Syriërs en Eritreeërs ingestroomd in 2014 verhuisden in de eerste zes maanden wat vaker (gemiddeld bijna twee keer) dan bijvoorbeeld Afghanen en Irakezen (gemiddeld iets meer dan één keer), maar voor de instroomcohorten van 2017 en later is dit verschil verdwenen. Mensen ingestroomd in 2015 en 2016 verhuisden binnen anderhalf jaar vaker dan mensen die in 2014 zijn ingestroomd. Dit komt vermoedelijk doordat eind 2016 en begin 2017 verschillende COA-opvanglocaties (vooral tijdelijke crisisnoodopvanglocaties opgericht in 2015) werden gesloten en de bewoners om die reden moesten verhuizen.¹⁴⁾ Asielzoekers die in 2017 en 2019 bij COA-opvang zijn ingestroomd verhuisden juist minder vaak binnen anderhalf jaar.

¹³⁾ Het aantal verhuizingen is bepaald door het adres op de eerste dag van de maand te vergelijken met het adres een maand eerder. Mensen kunnen op deze manier berekend maximaal één keer per maand verhuizen. Daarmee worden deze cijfers op een andere wijze gegenereerd dan het COA dat doet als onderdeel van de [Rapportage Vreemdelingenketen](#) over verhuisbewegingen van minderjarige kinderen die onderdeel zijn van een gezin.

¹⁴⁾ <https://www.coa.nl>

2.6.1 Gemiddeld aantal verhuizingen tijdens verblijf in COA-opvang, naar instroomcohort en aantal maanden na instroom

2.7 Verblijfssituatie¹⁵⁾

Dalende aandelen met vergunning na 12 maanden

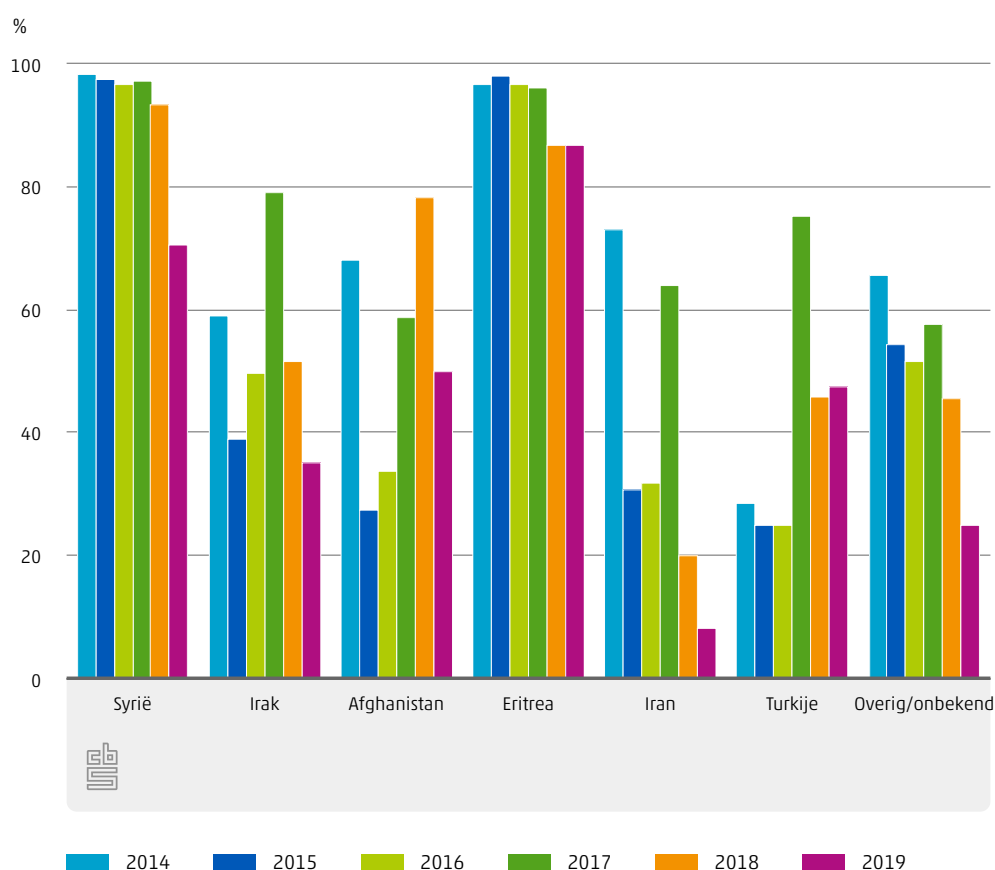
Van de Syriërs en Eritreeërs die in 2014, 2015, 2016, of 2017 in de asielopvang van het COA zijn ingestroomd, heeft na twaalf maanden zo'n 96 procent een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Dit is veel hoger dan onder de groep statushouders met andere nationaliteiten¹⁶⁾, waar dit cijfer na twaalf maanden tussen de 25 tot 79 procent ligt. Voor de asielzoekers uit Irak, Afghanistan, Iran en uit Turkije die in 2017 zijn ingestroomd zijn de percentages opvallend gestegen vergeleken met asielzoekers die in de jaren daarvoor instroomden. Voor de Afghaanse instromers uit 2018 geldt dit ook. Deze stijging heeft zeer waarschijnlijk te maken met het hogere aandeel nareizigers in de betreffende instroomcohorten (zie figuur 2.3.1): zij hebben vaak al een verblijfsvergunning op het

¹⁵⁾ In figuren 2.7.1 en 2.7.2 zijn de aandelen berekend op de populatie exclusief degenen die zijn vertrokken of overleden, in figuren 2.7.3 en 2.7.4 zijn de aandelen berekend op de populatie inclusief degenen die zijn vertrokken of overleden. Deze keuze hangt samen met de besproken onderwerpen.

¹⁶⁾ Nationaliteit wordt afgeleid van geboorteland, land van herkomst of de oorspronkelijke nationaliteit indien de nationaliteit onbekend of inmiddels Nederlands is.

moment van aankomst in Nederland. Een tweede verklaring is dat dit te maken heeft met een meer selectieve migratiestroom uit deze landen, waarvoor de kans op een toekenning van de verblijfsvergunning wat hoger is. Voor de meeste groepen is het aandeel met verblijfsvergunning binnen twaalf maanden voor cohort 2018 wat lager dan voor de voorgaande cohorten. Dit is mogelijk een effect van de opgelopen achterstanden bij de IND, waarvoor in april 2020 een speciale taskforce is opgericht met het doel achterstallige asielaanvragen weg te werken.¹⁷⁾ Voor instroomcohort 2019 zijn de aandelen voor bijna alle nationaliteiten een stuk lager. In juli 2021 was het merendeel van de achterstallige asielaanvragen weggewerkt.¹⁸⁾

2.7.1 Asielzoekers ingestroomd in COA-opvang naar aandeel met verblijfsvergunning op 12 maanden na instroom en naar instroomcohort

Na zes-en-een-half jaar nog 270 asielzoekers zonder vergunning in COA-opvang

Van het instroomcohort 2014 verblijven na 78 maanden nog steeds 270 personen in de opvang zonder een vergunning. Dit betekent echter niet dat de IND hun aanvraag nog niet heeft afgehandeld. Na een afwijzing blijven sommigen in de opvang in afwachting van vertrek, of in afwachting van een uitspraak op beroep. Ook kunnen mensen na een afwijzing opnieuw een asielaanvraag indienen (tweede of volgende aanvraag), bijvoorbeeld wanneer

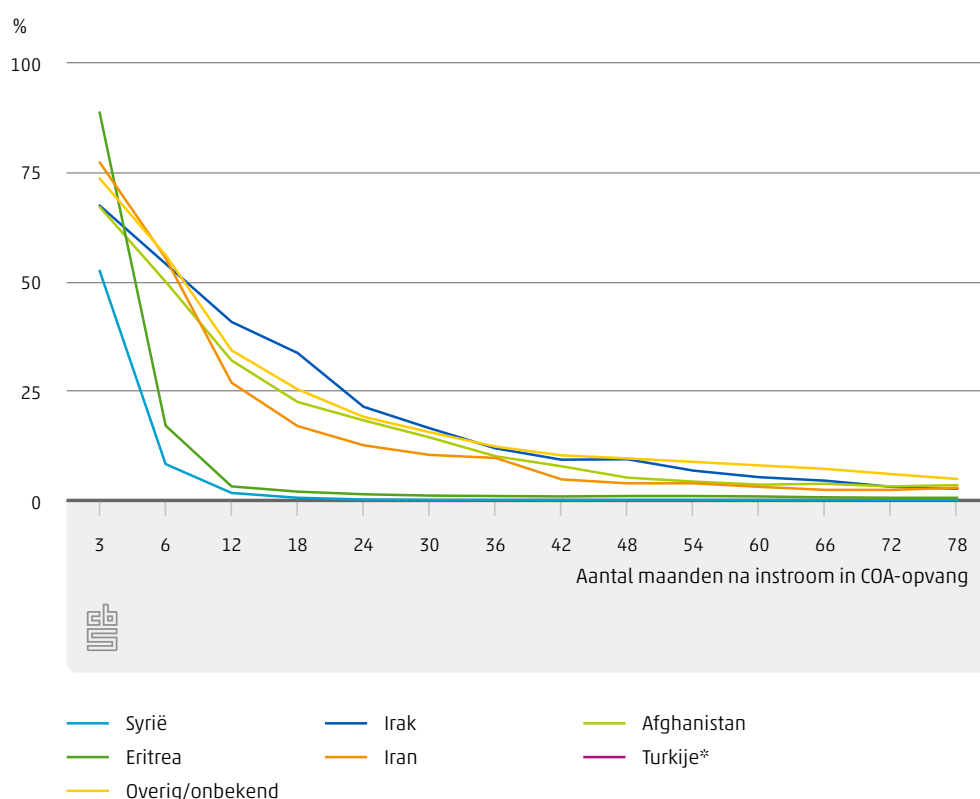
¹⁷⁾ https://ind.nl/Documents/Migratieradar_T2_2020.pdf

¹⁸⁾ <https://ind.nl/nieuws/paginas/taskforce-tegen-achterstanden-asielaanvragen-rondt-werkzaamheden-af.aspx>

er iets is veranderd in hun situatie, of omdat er nieuwe informatie is over het land van herkomst. Een groot deel van deze mensen zal geen verblijfsvergunning krijgen. Een aanzienlijk deel van de asielzoekers is bovendien inmiddels vertrokken uit de COA-opvang (of overleden). Wanneer we met deze laatste groep (vertrokken of overleden) rekening houden, zien we dat van het instroomcohort 2014 na 78 maanden nog 1,3 procent (ofwel de eerder genoemde 270 personen) zonder een verblijfsvergunning in de COA-opvang verblijven. Van het instroomcohort 2015 verblijven er na 66 maanden nog 865 personen (2,0 procent) in de COA-opvang zonder een verblijfsvergunning. Voor meer dan de helft bestaat deze groep uit personen met een Iraakse of Afghaanse nationaliteit. Van het instroomcohort 2016 verblijven na 54 maanden nog 610 personen in de COA-opvang zonder verblijfsvergunning (3,3 procent). Voor dit instroomcohort bestaat deze groep voor meer dan de helft uit personen met 'overige' nationaliteiten. Van het instroomcohort 2017 tot slot, zijn er na 42 maanden nog 950 personen in de COA-opvang zonder een verblijfsvergunning (3,6 procent).

Verder zien we dat bijna alle (98 procent) Syriërs en Eritreeërs van het instroomcohort 2014 binnen anderhalf jaar een verblijfsvergunning hebben gekregen. Syriërs en Eritreeërs ontvangen hun verblijfsvergunning veel sneller dan asielzoekers uit Irak en overige landen. Dit heeft vooral te maken met de kansen dat asielzoekers, uit de verschillende landen, hun asielverzoek gehonoreerd krijgen. Binnen zes maanden heeft al 92 procent van de Syriërs en 83 procent van de Eritreeërs een verblijfsvergunning. Voor Syriërs die in 2017 zijn ingestroomd, verlopen de procedures nog steeds snel: van hen had 91 procent al binnen zes maanden een verblijfsvergunning. Voor de instroomcohorten 2018 en 2019 zijn de aandelen met verblijfsvergunning binnen een half jaar lager: van de in 2018 ingestroomde Syriërs heeft 68 procent binnen een half jaar een verblijfsvergunning ontvangen, en van de in 2019 ingestroomde Syriërs was dit 48 procent (dit was 91 procent voor instroomcohort 2017), en van alle nationaliteiten samen is dit 47 procent voor cohort 2018, 34 procent voor cohort 2019 en 44 procent voor cohort 2020. Voor het cohort 2017 was dit nog 79 procent. De recent lagere aandelen met een verblijfsvergunningen worden vermoedelijk veroorzaakt door de eerder genoemde opgelopen achterstanden bij de IND.

2.7.2 Asielzoekers ingestroomd in COA-opvang in 2014 naar aandeel zonder verblijfsvergunning en op aantal maanden na instroom (exclusief vertrokken/overleden)

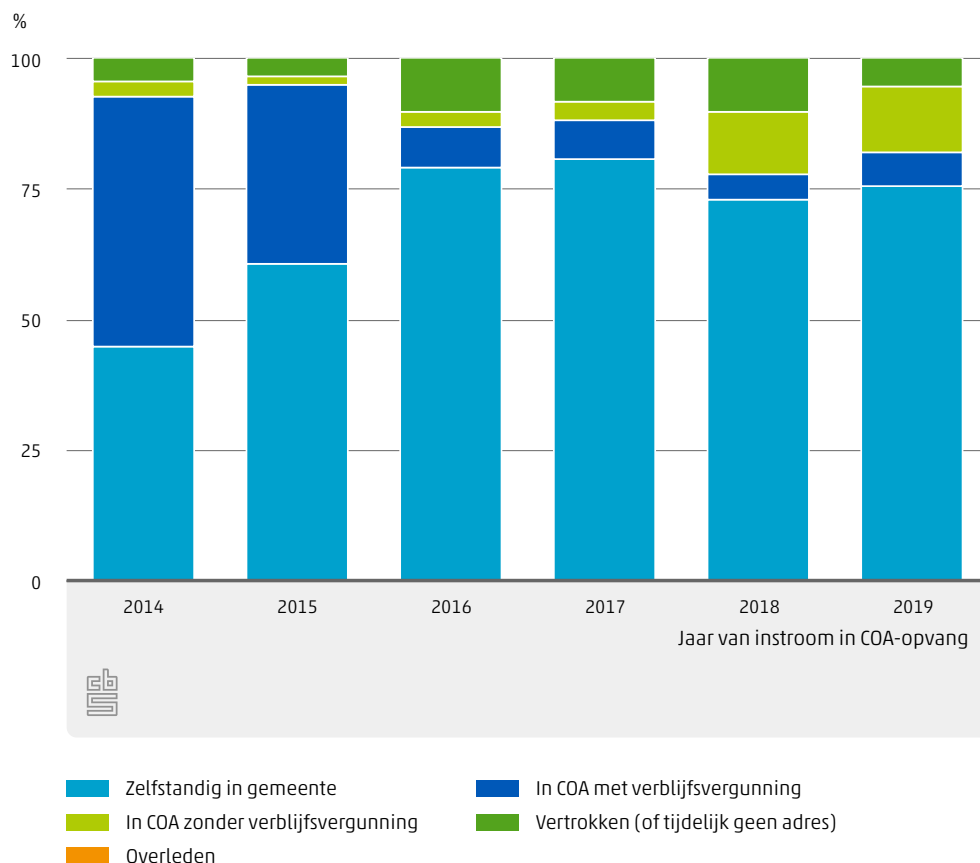
* Vanwege kleine aantallen geven de gegevens voor Turkije een vertekend beeld. Deze nationaliteit is daarom in deze figuur weggelaten. In het dashboard vindt u wel de cijfers voor Turkije.

Eritreeërs ingestroomd in 2016 en 2017 gemiddeld korter in opvang door meer nareis

Voor Eritreeërs die zijn ingestroomd in 2016 en 2017 is de situatie verbeterd: van deze groep had zo'n 80 procent na twaalf maanden een eigen woonruimte, voor in 2014 ingestroomde Eritreeërs was dit 45 procent. Voor Syriërs die in 2016 en 2017 zijn ingestroomd bedraagt het percentage 87 procent (70 procent voor in 2014 ingestroomde Syriërs). De verbeterde situatie komt doordat een aanzienlijk deel van de asielzoekers in de recentere jaren nareiziger was. De referent wacht het langst, de nareizigers korter. In 2018 is het aandeel nareizigers afgenomen en daarmee daalden ook de aandelen met een eigen woonruimte binnen een jaar (71 procent voor de Syriërs en 73 procent voor de Eritreeërs). Vooral alleenstaanden moeten lang wachten op woonruimte. Een deel van deze groep wacht nog op nareis van familieleden, waardoor nog niet altijd duidelijk is welk type woning nodig is.¹⁹⁾ Van de Eritreeërs die zijn ingestroomd in 2018 en 2019 verblijft na twaalf maanden een relatief groot aandeel nog zonder verblijfsvergunning in COA-opvang (respectievelijk 12 en 13 procent), in de voorgaande instroomcohorten was dit maximaal 4 procent. Deze stijging wordt vermoedelijk veroorzaakt door de (inmiddels weggewerkte) achterstanden bij de IND en door een afnemend aandeel nareizigers onder Eritreeërs.

¹⁹⁾ <https://www.rijksoverheid.nl/onderwerpen/asielbeleid/huisvesting-asielzoekers-met-verblijfsvergunning>

2.7.3 Eritreese asielzoekers ingestroomd in COA-opvang naar instroomcohort en naar verblijfssituatie op 12 maanden na instroom

Afghanen cohort 2018 minder vaak terugkeer/vertrek

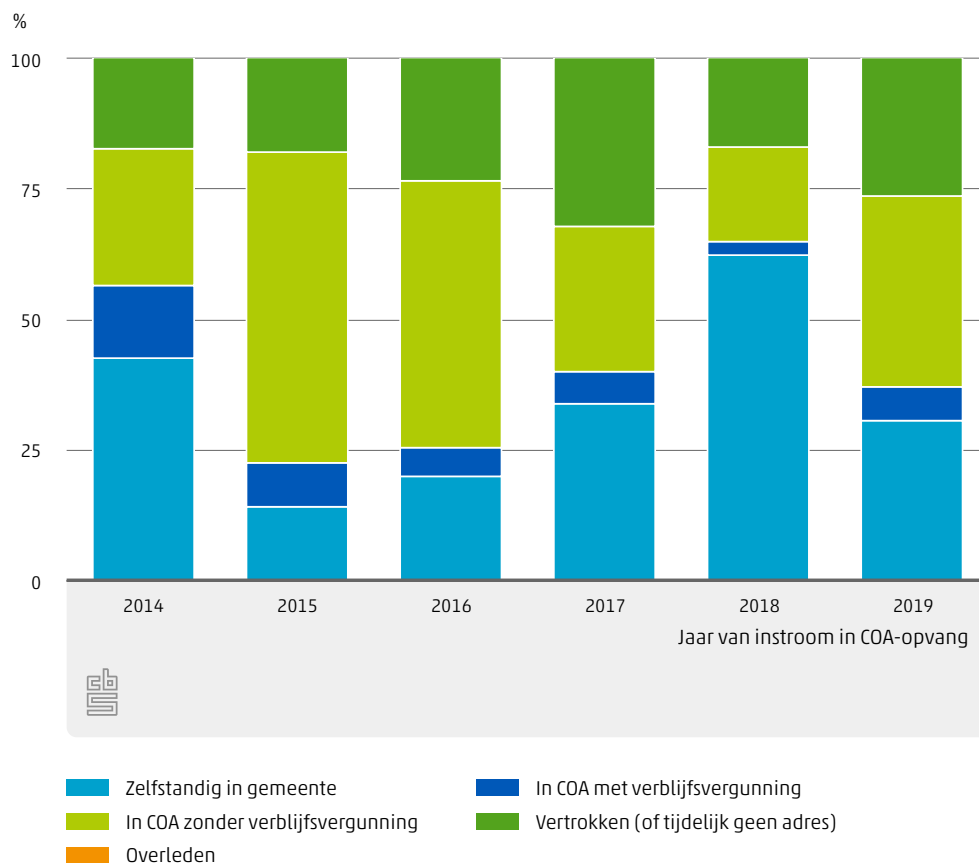
Van de Afghanen die instromen in 2014 verblijft 26 procent na twaalf maanden nog in een COA-opvanglocatie zonder een verblijfsvergunning. Voor het Afghaanse instroomcohort 2015 is dit duidelijk anders en bedraagt dit percentage na twaalf maanden 60 procent. Voor het instroomcohort 2017 ligt het percentage met 28 procent weer op het niveau van instroomcohort 2014 en voor het instroomcohort van 2018 met 18 procent zelfs lager dan dat van 2014. Voor het instroomcohort van 2019 is de trend weer gekeerd: 37 procent verblijft na twaalf maanden in een COA-opvanglocatie zonder een verblijfsvergunning. Voor Afghanen geldt dat, ten opzichte van bijvoorbeeld Syriërs en Eritreeërs, relatief vaak de eerste asielaanvraag wordt afgewezen. Zij dienen relatief vaak een herhaalde asielaanvraag in, waardoor zij in totaal vaak langer in een opvanglocatie verblijven. Hoewel Afghanistan (net als Irak en Iran) niet tot de veilige landen behoort²⁰⁾, is de Nederlandse overheid van mening dat provincies en bevolkingsgroepen in Afghanistan van elkaar verschillen en daarom niet elke Afghaan recht heeft op asiel.²¹⁾ In de cijfers zien we dit overheidsstandpunt terug in de stijgende aandelen Afghanen die vertrekken: van het instroomcohort 2014 is na twaalf maanden 17 procent weer vertrokken, voor cohort 2016 bedraagt dit 23 procent en van het cohort 2017 is zelfs 32 procent na twaalf maanden vertrokken (of overleden). Vertrokken betekent hier dat mensen niet meer via de registers in beeld zijn. Het betekent niet per se dat

²⁰⁾ <https://www.rijksoverheid.nl/onderwerpen/asielbeleid/vraag-en-antwoord/lijst-van-veilige-landen-van-herkomst>

²¹⁾ <https://www.raadvanstate.nl/@9145/afghanistan-op-dit/> en <https://www.raadvanstate.nl/@119189/situatie-in-afghanistan-is-zorgelijk/>

zij Nederland hebben verlaten. Voor het cohort 2018 ligt het niveau met 17 procent weer op dat van cohort 2014, en voor cohort 2019 is dit aandeel weer gestegen naar 26 procent. Dit suggereert dat in met name het cohort 2018 zich meer nareizigers bevinden en/of dat er zich vooral Afghanen bevinden met goede kansen op toekenning van een asielaanvraag.

2.7.4 Afghaanse asielzoekers ingestroomd in COA-opvang naar instroomcohort en naar verblijfssituatie op 12 maanden na instroom

2.8 Nareis en gezinshereniging

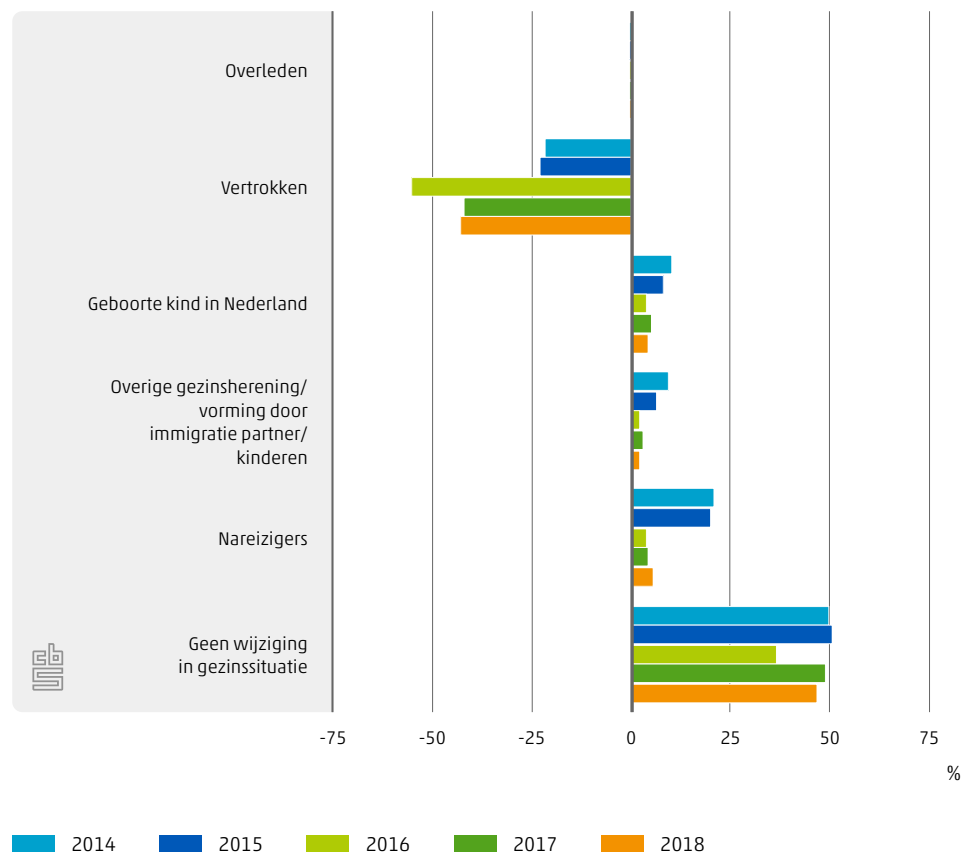
Minder nareis onder recente cohorten

Van alle asielzoekers (exclusief nareizigers) uit 2014 heeft 21 procent binnen tweeënhalf jaar familieleden laten overkomen via de nareisregeling en 9 procent heeft familie laten overkomen via reguliere gezinshereniging. Dat er meer familieleden komen via de nareisregeling komt doordat bij reguliere gezinshereniging er strengere eisen gelden dan bij nareis.²²⁾ Deze percentages lopen terug voor de recentere cohorten naar 2 tot 6 procent voor de asielzoekers die zijn ingestroomd in 2016, 2017 en 2018. Voor alle nationaliteiten gezamenlijk valt op dat van de instroomcohorten 2016, 2017 en 2018 een groot aandeel na 30 maanden weer is vertrokken. Dit betreft voor een belangrijk deel asielzoekers van wie de asielaanvraag is afgewezen. Voor de cohorten 2017 en 2018 is het aandeel vertrokken

²²⁾ http://ind.nl/documents/emn_rapport_studie_gezinshereniging.pdf

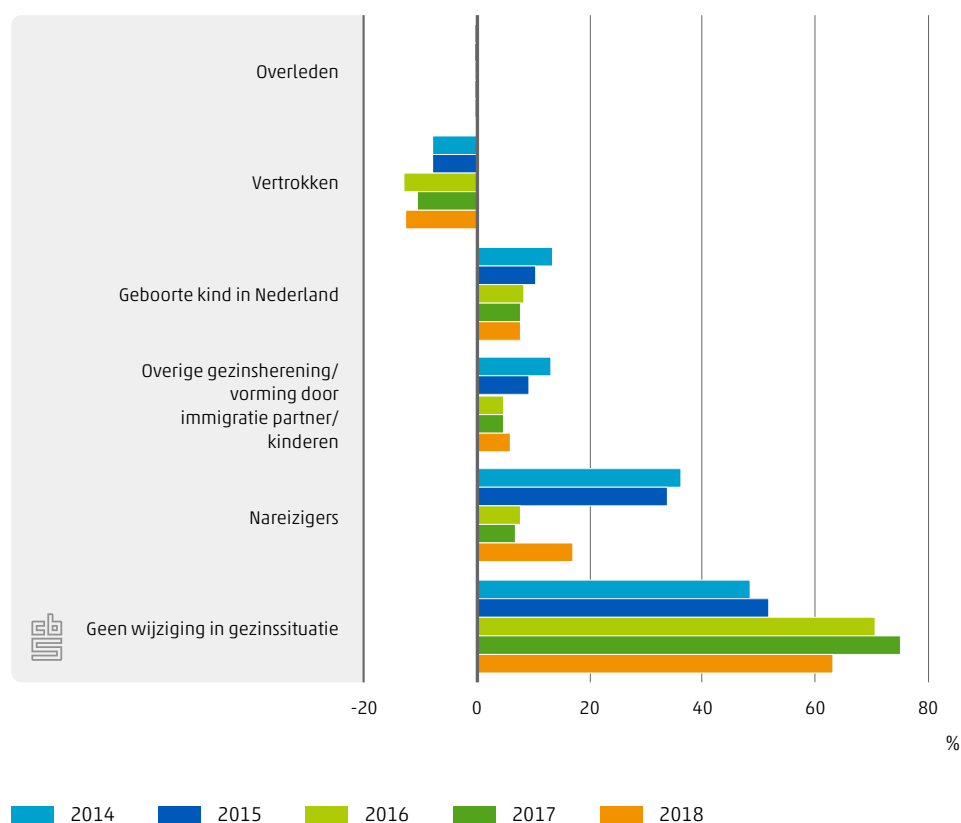
vergeleken met cohort 2016 weer wat afgenomen, wat waarschijnlijk samenhangt met de instroom van mensen met meer kansrijke asielverzoeken.

2.8.1 Gezinsvorming- en hereniging onder asielzoekers (exclusief nareizigers) ingestroomd naar instroomcohort, 30 maanden na instroom in opvanglocatie COA

Onder Syriërs zijn de percentages asielzoekers die familieleden hebben laten overkomen aanzienlijk hoger: het percentage Syrische asielzoekers dat in 2014 is ingestroomd en een nareiziger heeft laten overkomen is na tweeënhalf jaar 36 procent, en via reguliere gezinshereniging 13 procent. Voor jongere instroomcohorten lopen de cijfers verder terug. Van de Syriërs die in 2015 in COA zijn ingestroomd, heeft 34 procent na tweeënhalf jaar een nareiziger laten overkomen, en voor de instroomcohorten 2016 en 2017 bedraagt dit 7 á 8 procent. Voor het cohort 2018 is het aandeel weer toegenomen naar 17 procent. Het aandeel Syrische asielzoekers dat na tweeënhalf jaar is vertrokken, is toegenomen van 8 procent van het instroomcohort 2014, naar 13 procent van het instroomcohort 2016. Na een kleine daling voor het instroomcohort 2017 (10 procent) is het voor het instroomcohort van 2018 weer 13 procent.

2.8.2 Gezinsvorming- en hereniging onder Syrische asielzoekers (exclusief nareizigers) ingestroomd naar instroomcohort, 30 maanden na instroom in opvanglocatie COA

2.9 Dashboard

Naast deze rapportage is er een [interactief dashboard](#), met daarin nog meer cijfers over de opvang van asielzoekers. In dit dashboard kunt u zelf kiezen over welke onderwerpen en voor welke nationaliteiten²³⁾ u cijfers (visueel) gepresenteerd wilt zien.

²³⁾ Nationaliteit wordt afgeleid van geboorteland, land van herkomst of de oorspronkelijke nationaliteit indien de nationaliteit onbekend of inmiddels Nederlands is.

3 Statushouders huisvesting en integratie

Dit hoofdstuk behandelt de eerste stappen die statushouders zetten in de richting van integratie in de Nederlandse samenleving. Hierbij is gekeken naar statushouders die in de periode 2014 tot en met de eerste helft van 2021 een verblijfsvergunning asiel hebben gekregen. De meeste statushouders zijn hun verblijf in Nederland begonnen in de asielopvang. In totaal kregen in de periode 2014 tot en met de eerste helft van 2021 bijna 184 duizend mensen een verblijfsvergunning.

In dit hoofdstuk kijken we onder andere hoe het statushouders vergaat op het gebied van onderwijs, het inburgeringsexamen, sociale zekerheid, werk, gezondheidszorg en geregistreerde criminaliteit. Dit jaar kijken we voor het eerst ook naar welke statushouders inmiddels zijn genaturaliseerd, en naar het eigendom van de woning waarin zij wonen.

3.1 Verblijfsvergunningen asiel

Aantal verleende vergunningen neemt weer toe

In 2014 krijgen bijna 20 duizend personen een zogeheten verblijfsvergunning asiel bepaalde tijd, in 2015 zijn dit er afgerond 33 duizend, in 2016 37 duizend, in 2017 29 duizend, in zowel 2018 als in 2019 16 duizend, in 2020 18 duizend, en in de eerste helft van 2021 zijn dit er 16 duizend. Sinds de start van dit cohortonderzoek zien we dat na 2016 het jaarlijks aantal verleende verblijfsvergunningen is gedaald, maar ook dat deze daling met ingang van 2020 weer is veranderd in een toename. Dit is mogelijk een effect van de opgelopen achterstanden bij de IND, waarvoor in april 2020 een speciale taskforce¹⁾ is opgericht met het doel achterstallige asielaanvragen weg te werken: het aantal verleende vergunningen in de eerste helft van 2021 is groter dan dat van heel 2018 of 2019. Ook nareizigers van statushouders ontvangen een (afgeleide) asielvergunning en behoren net als gezinsherenigers in dit onderzoek tot de statushouders. Net als bij de asielverzoeken bestaat de groep statushouders vooral uit Syriërs en Eritreeërs. Van de in 2014 verleende verblijfsvergunningen werd 53 procent verleend aan personen met de Syrische nationaliteit.²⁾ Dit percentage loopt op naar 71 procent in 2016 en daalt daarna naar zo'n 40 tot 45 procent in 2018–2020. In de eerste helft van 2021 is het nog eens verder gedaald³⁾ naar 36 procent. Ongeveer 20 procent van de verleende vergunningen in 2014 en 2015 werd verstrekt aan personen met Eritrese nationaliteit. Dit percentage daalt naar 14 in 2016, maar

1) <https://ind.nl/nieuws/paginas/taskforce-tegen-achterstanden-asielaanvragen-rondt-werkzaamheden-af.aspx>

2) Nationaliteit wordt afgeleid van geboorteland, land van herkomst of de oorspronkelijke nationaliteit indien de nationaliteit onbekend of inmiddels Nederlands is.

3) Dit wordt mede-veroorzaakt door het feit dat het CBS veel onbekende gezinsmigranten heeft ontvangen.

stijgt daarna weer naar ongeveer een kwart in 2018 en 2019. In 2020 en in de eerste helft van 2021 is het weer gedaald: naar respectievelijk 15 en 7 procent.

In 2017 is het aantal verleende verblijfsvergunningen aan Iraniërs grofweg verdubbeld ten opzichte van die in voorgaande jaren. Dit komt doordat staatssecretaris Dijkhoff in 2017 een aantal risicogroepen uit Iran heeft toegevoegd aan de groepen mensen die sneller kans maken op asiel in Nederland.⁴⁾ Het gaat onder andere om afvallige moslims, politici, journalisten en mensenrechtenactivisten. Inmiddels is het aantal verleende vergunningen aan asielzoekers uit Iran weer flink gedaald.

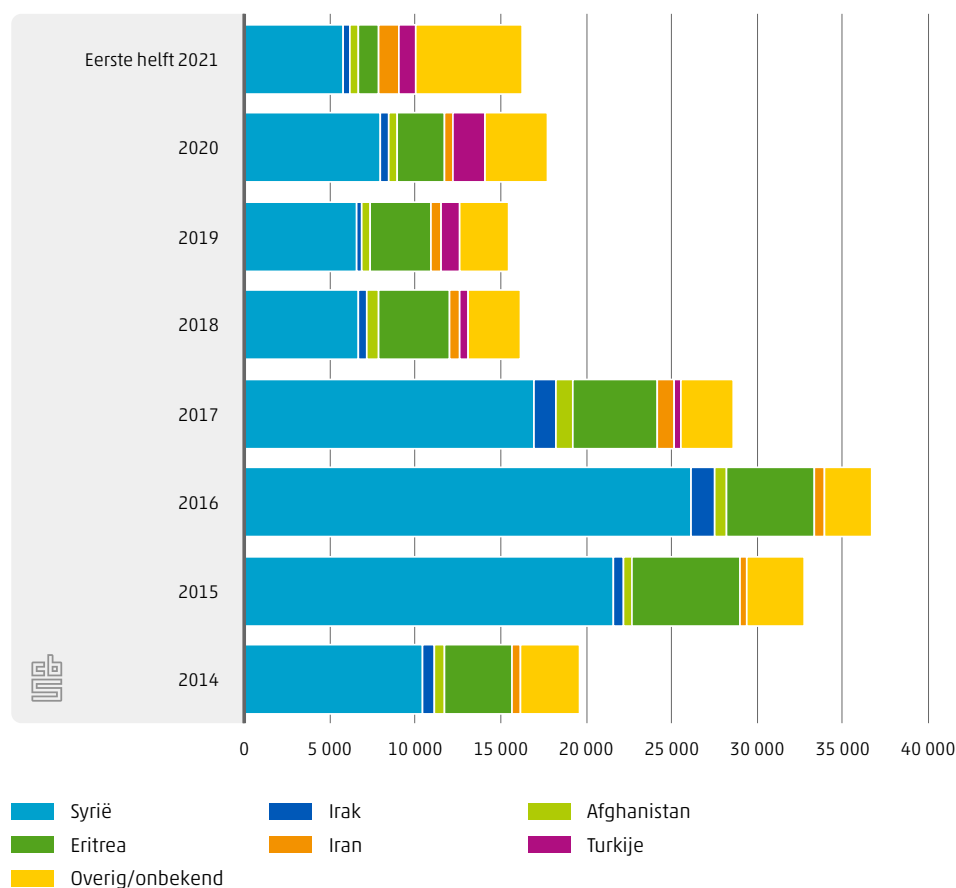
De toename in het aantal verleende verblijfsvergunningen aan personen met een Turkse nationaliteit is opvallend. In de periode 2014 tot en met 2016 kregen 75 personen uit Turkije een verblijfsvergunning, in de periode 2017 tot en met de eerste helft van 2021 waren dat er 4 690. Vooral in 2020 is het aandeel verleende verblijfsvergunning hoog voor mensen met een Turkse achtergrond, namelijk 10 procent.

De groep statushouders met een 'overige' (of onbekende) nationaliteit⁵⁾ is na 2016 relatief sterk gegroeid (van 7 procent in 2016, naar 21 procent in 2020) en bestaat voor een groot deel uit Jemenieten. De allergrootste toename voor de groep met een 'overige' (of onbekende) nationaliteit zien we echter in de eerste helft van 2021. Ruim 38 procent van de verleende verblijfsvergunningen betreft deze groep, die in deze periode voor een groot deel (58 procent) uit personen met een (nog) onbekende nationaliteit bestaat.

4) https://www.tweedekamer.nl/kamerstukken/brieven_regering/detail?id=2017Z10734&did=2017D22306.

5) Nationaliteit wordt afgeleid van geboorteland, land van herkomst of de oorspronkelijke nationaliteit indien de nationaliteit onbekend of inmiddels Nederlands is.

3.1.1 Verleende vergunningen naar nationaliteit, 2014 tot en met eerste helft 2021

3.2 Nationaliteiten

Top vijf nationaliteiten⁶⁾ verandert, top twee nagenoeg constant

De tabel laat per jaar zien wat de top vijf van nationaliteiten is van de personen aan wie een vergunning is verleend. In alle jaren staan de Syrische en de Eritrese nationaliteiten op de plaatsen één en twee. In 2014 en 2015 staan daarnaast Somalië, Irak en Afghanistan in de top vijf. In 2016, 2017 en 2018 heeft Iran Somalië uit de top vijf verdreven. In 2019, 2020 en in de eerste helft van 2021 zijn Turkije en Jemen nieuwkomers in de top vijf.

⁶⁾ Nationaliteit wordt afgeleid van geboorteland, land van herkomst of de oorspronkelijke nationaliteit indien de nationaliteit onbekend of inmiddels Nederlands is.

3.2.1 Top vijf verleende vergunningen naar nationaliteit, 2014 tot en met eerste helft 2021

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	eerste helft 2021								
1	Syrië	10 445	Syrië	21 650	Syrië	26 205	Syrië	16 980	Syrië	6 690	Syrië	6 570	Syrië	8 000	Syrië	5 850
2	Eritrea	3 980	Eritrea	6 270	Eritrea	5 060	Eritrea	4 980	Eritrea	4 140	Eritrea	3 605	Eritrea	2 750	Eritrea	1 210
3	Somalië	1 375	Somalië	585	Irak	1 330	Irak	1 310	Afghanistan	725	Turkije	1 075	Turkije	1 825	Iran	1 135
4	Irak	705	Irak	550	Afghanistan	750	Iran	1 020	Iran	605	Jemen	685	Jemen	1 095	Turkije	990
5	Afghanistan	600	Afghanistan	540	Iran	585	Afghanistan	940	Irak	525	Iran	560	Iran	585	Jemen	655

Bron: CBS.

3.3 Nareis

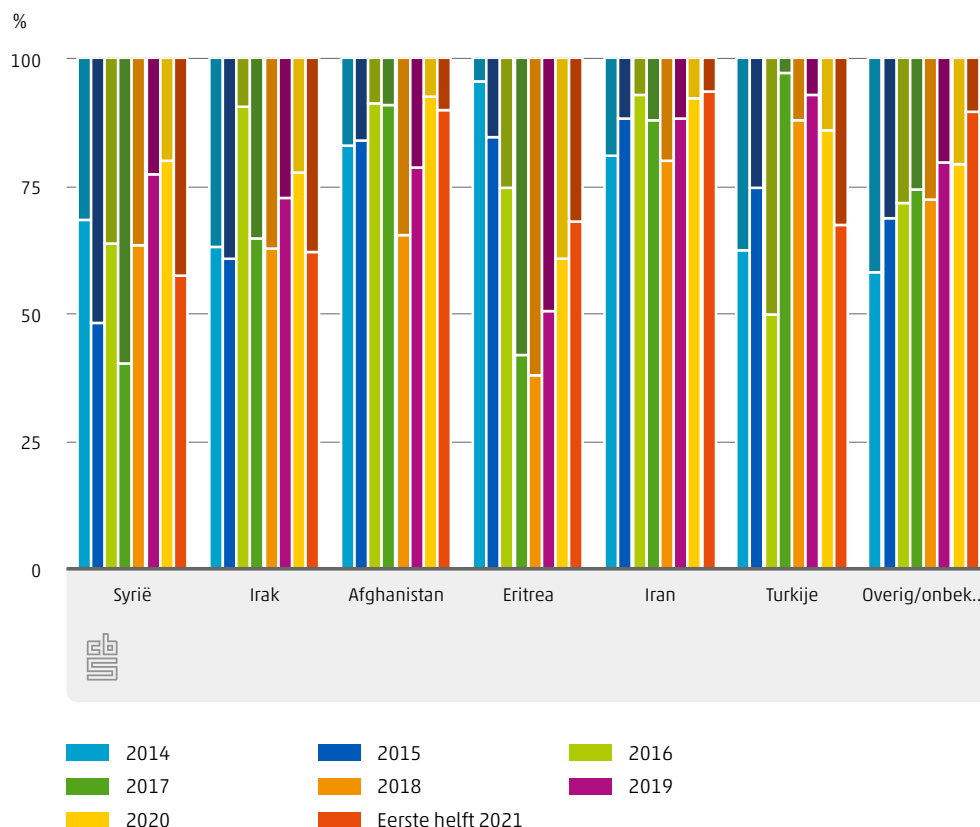
Daling nareizigers onder Syrische, Iraakse en Turkse statushouders gestopt

Net als bij de asielverzoeken, betreffen ook de statushouders, na een aanvankelijke toename, in steeds mindere mate nareizigers.⁷⁾ In 2014 wordt 27 procent van de verblijfsvergunningen aan een nareiziger verleend. In 2017 is dat aandeel toegenomen tot 50 procent. Dit aandeel is vervolgens gedaald tot 22 procent voor de mensen met een verleende vergunning in 2020. In de eerste helft van 2021 neemt het aandeel weer iets toe (25 procent). Het aandeel nareizigers verschilt sterk per nationaliteit.⁸⁾ Vooral onder Eritreeërs betreft een relatief groot deel nareizigers (met een maximum van 62 procent in 2018). Van de verleende verblijfsvergunningen aan Iraniërs betreft een relatief klein deel nareizigers (in de eerste helft van 2021 6 procent). Opvallend is de toename van het aandeel nareizigers in de eerste helft van 2021 voor Syriërs, Irakezen en Turken.

⁷⁾ Zie populatiekader in hoofdstuk 1.

⁸⁾ Nationaliteit wordt afgeleid van geboorteland, land van herkomst of de oorspronkelijke nationaliteit indien de nationaliteit onbekend of inmiddels Nederlands is.

3.3.1 Verleende vergunningen onderscheiden naar wel/geen nareis¹⁾ en nationaliteit, 2014 tot en met eerste helft 2021

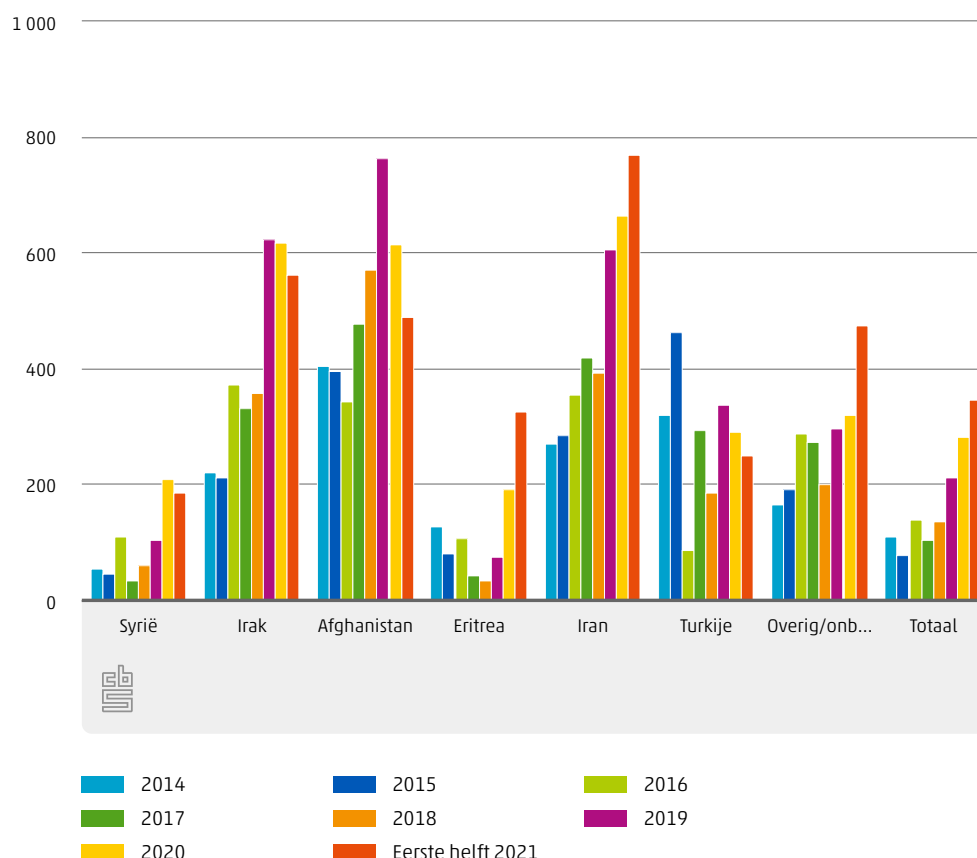
3.4 Wachtijd tot vergunning

Gemiddelde wachttijd Syriërs laagst door komst van nareizigers

Gemiddeld genomen hebben statushouders die in de periode 2014 tot en met de eerste helft van 2021 een vergunning kregen (en via een COA-opvang locatie zijn ingestroomd), 150 dagen gewacht op het verkrijgen van een verblijfsvergunning asiel sinds het moment van eerste opvang in een COA-opvanglocatie. Vooral Syriërs en Eritreeërs kregen relatief snel een verblijfsvergunning (na respectievelijk 86 en 95 dagen). Irakezen, Iraniërs en Afghanen wachtten gemiddeld zo'n veertien maanden. De wachttijd hangt samen met de kansen dat asielzoekers, uit de verschillende landen, hun asielverzoek gehonoreerd krijgen; voor Irakezen, Afghanen en Iraniërs worden lang niet alle verzoeken gehonoreerd. Voor deze groep geldt dat verblijfsvergunningen relatief vaak via tweede of volgende aanvragen of na een beroep zijn verkregen, waardoor de wachttijd tot het verkrijgen van de verblijfsvergunning langer is. Bovendien bestaan deze groepen voor een veel groter deel uit referenten (de groep mensen die in Nederland een eerste asielaanvraag doet) dan de andere

nationaliteiten⁹⁾: nareizigers hebben al een vergunning op het moment dat zij bij het COA instromen, referenten moeten daar nog op wachten. Nareizigers brengen de gemiddelde wachttijd dus omlaag. Voor vergunningscohorten 2019, 2020 en de eerste helft van 2021 liepen de wachttijden voor verschillende groepen behoorlijk op. Dit had te maken met de opgelopen vertraging bij de IND. De figuur laat zien hoe lang de statushouders per vergunningscohort gemiddeld op hun verblijfsvergunning asiel hebben gewacht.

3.4.1 Wachttijd (in dagen) tot verkrijgen vergunning voor statushouders naar nationaliteit en vergunningscohort

3.5 Vestigingsgemeente

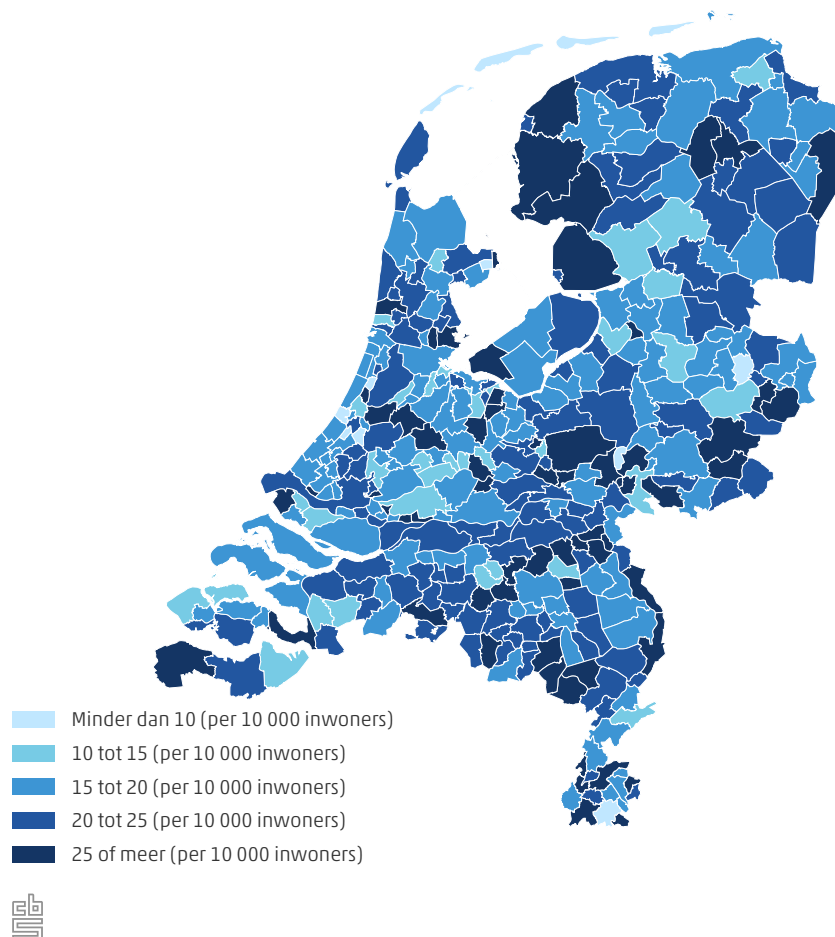
Weinig regionale verschillen

Van de 184 duizend mensen die in 2014 tot en met de eerste helft van 2021 een verblijfsvergunning ontvingen, zijn er in deze periode 162 duizend zelfstandig gehuisvest in een gemeente (en wonen dus niet meer in de asielopvang van het COA). Onderstaande figuren laten zien dat statushouders in de tweede maand dat ze niet meer in de COA-opvang zitten, redelijk verspreid wonen over Nederland. De verschillen tussen gemeenten,

⁹⁾ Nationaliteit wordt afgeleid van geboorteland, land van herkomst of de oorspronkelijke nationaliteit indien de nationaliteit onbekend of inmiddels Nederlands is.

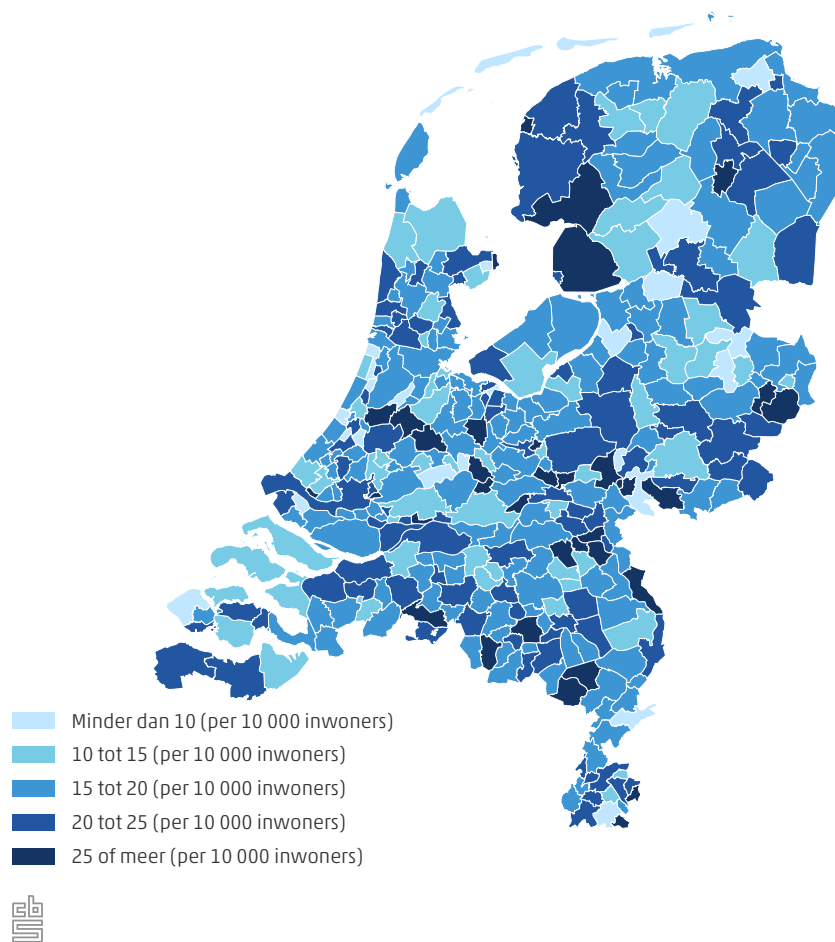
uitgedrukt per 10 duizend inwoners, zijn klein. De uitschieters die wel zichtbaar zijn, zijn gemeenten met een opvanglocatie (bijvoorbeeld Westerwolde), waar we statushouders kort na vertrek uit de COA-opvang nog terugvinden.¹⁰⁾ Na een jaar zijn deze uitschieters er niet meer. Er is weinig verschil in spreiding tussen de diverse nationaliteiten en vergunnings-cohorten. Ook één of twee jaar na het verlaten van de COA-opvang wonen de statushouders nog steeds verspreid over Nederland.

3.5.1 Aantal statushouders 2016 per 10 000 inwoners van de gemeentelijke bevolking, 2 maanden na verlaten van COA-opvang

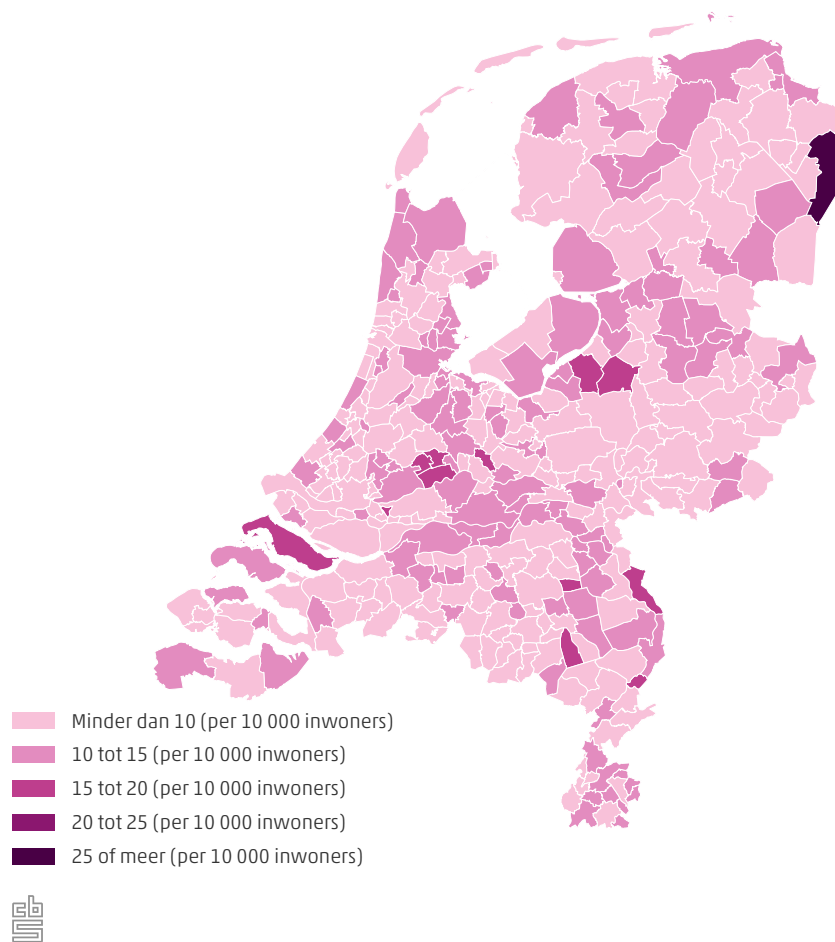

¹⁰⁾ Het is aannemelijk dat het hier om administratieve vervuiling gaat.

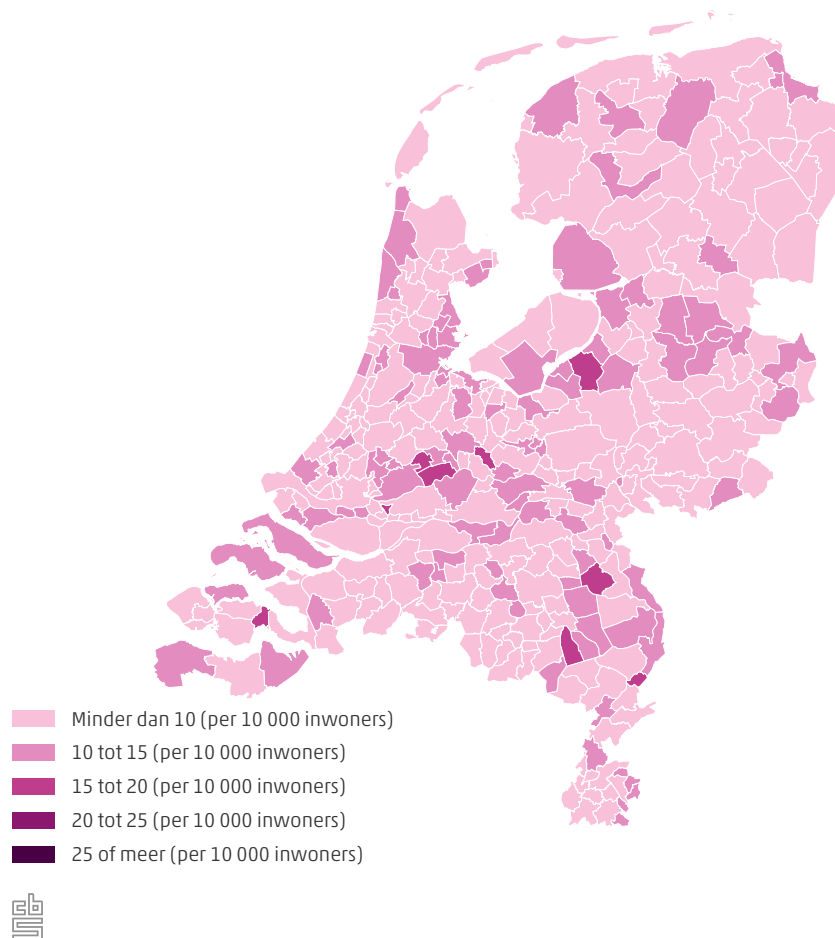
3.5.2 Aantal statushouders 2016 per 10 000 inwoners van de gemeentelijke bevolking, 48 maanden na verlaten van COA-opvang

3.5.3 Aantal statushouders 2018 per 10 000 inwoners van de gemeentelijke bevolking, 2 maanden na verlaten van COA-opvang

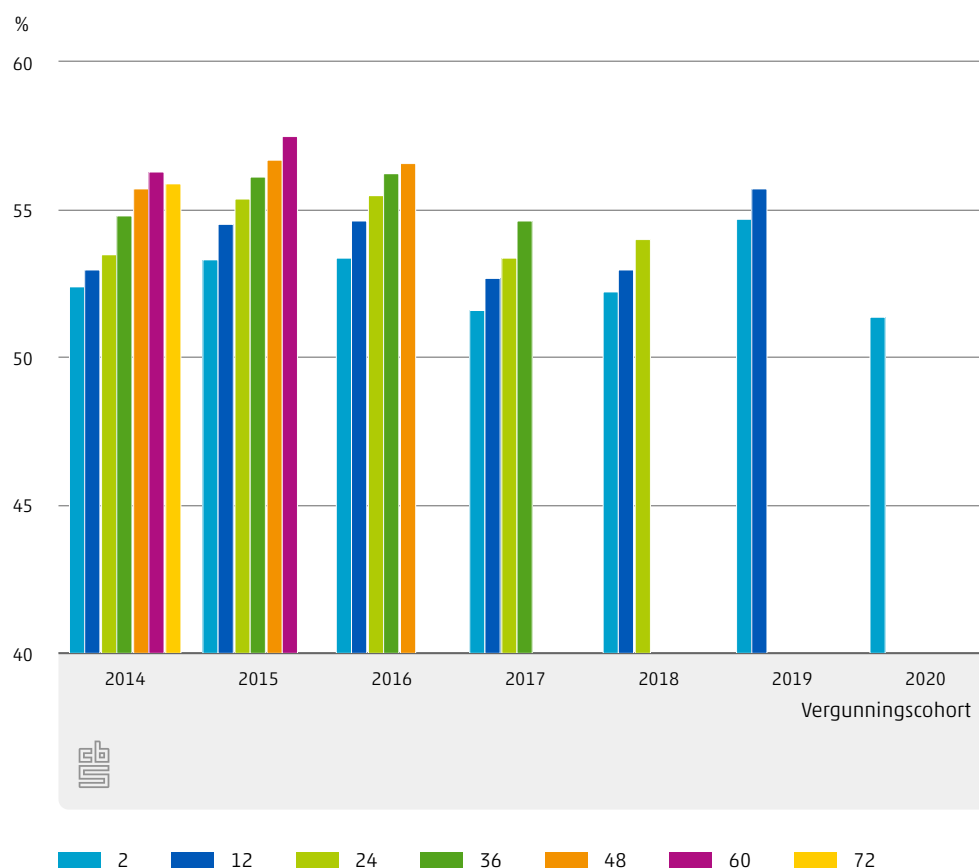
3.5.4 Aantal statushouders 2018 per 10 000 inwoners van de gemeentelijke bevolking, 24 maanden na verlaten van COA-opvang

Statushouders wonen steeds een beetje stedelijker

Wel zien we dat de statushouders naarmate ze langer in Nederland verblijven steeds iets stedelijker gaan wonen. Van het cohort 2014 woonde na twee maanden 52 procent in sterk of zeer sterk stedelijk gebied, na 72 maanden is dat toegenomen naar 56 procent. Voor cohort 2015 zien we een vergelijkbare toename: van 53 procent na twee maanden naar 58 procent na 60 maanden. Ook de vergunningscohorten van 2016, 2017 en 2018 zijn iets stedelijker gaan wonen. Ter vergelijking: van alle Nederlanders woonde in 2021 56 procent in sterk of zeer sterk verstedelijkt gebied.

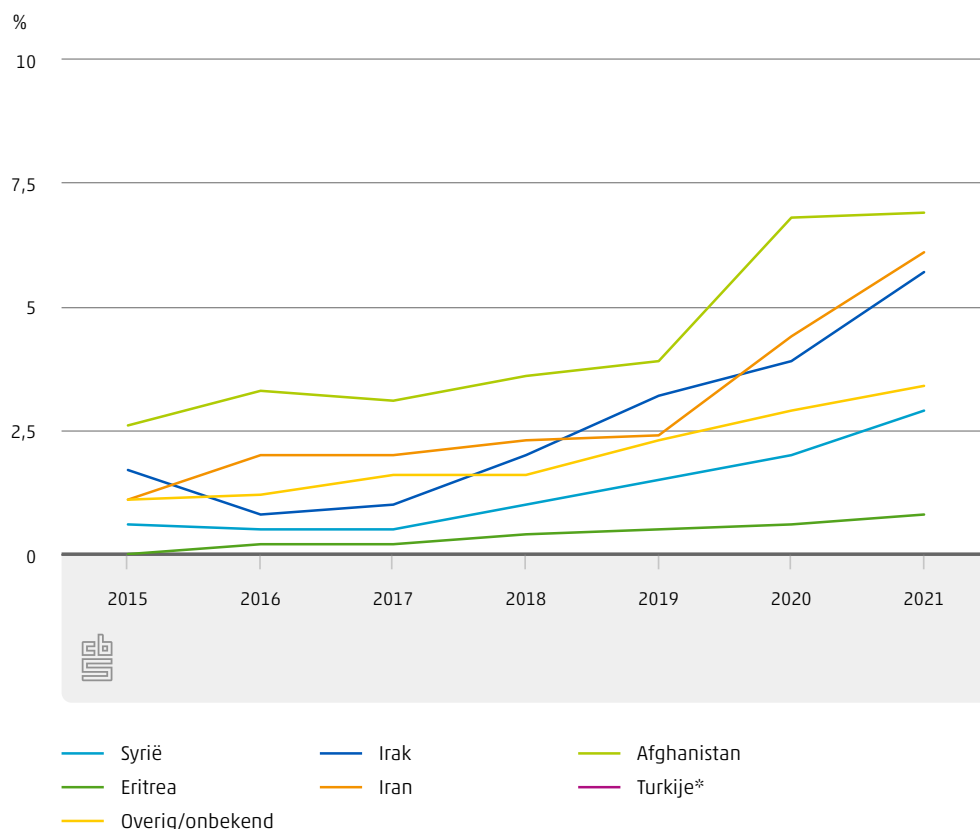
3.5.5 Aandeel statushouders dat (zeer) sterk stedelijk woont, naar vergunningscohort en aantal maanden na verlaten COA-opvang

Statushouders wonen vooral in huurwoningen

Het merendeel van de statushouders die in de periode 2014 tot en met eerste helft 2021 een verblijfsvergunning ontvingen (184 duizend), woont op 1 juli 2021 samen in 67 duizend huishoudens. Van deze huishoudens woont op 1 juli 2021 het overgrote deel (96 procent) in een huurwoning. Nog geen 3 procent van de huishoudens woont in een eigen woning. Van een klein deel van de huishoudens is het eigendom van de woning onbekend. Ter vergelijking: 42 procent van de bewoonde woningen in Nederland betreft in 2021 een huurwoning, 58 procent een eigen woning. Voor de oudere vergunningscohorten is een lichte stijging te zien in het aandeel huishoudens dat in een eigen woning woont, dit geldt met name voor statushouders met een Afghaanse, Iraanse of Iraakse nationaliteit.

3.5.6 Aandeel huishoudens in eigen woning voor vergunningscohort 2014

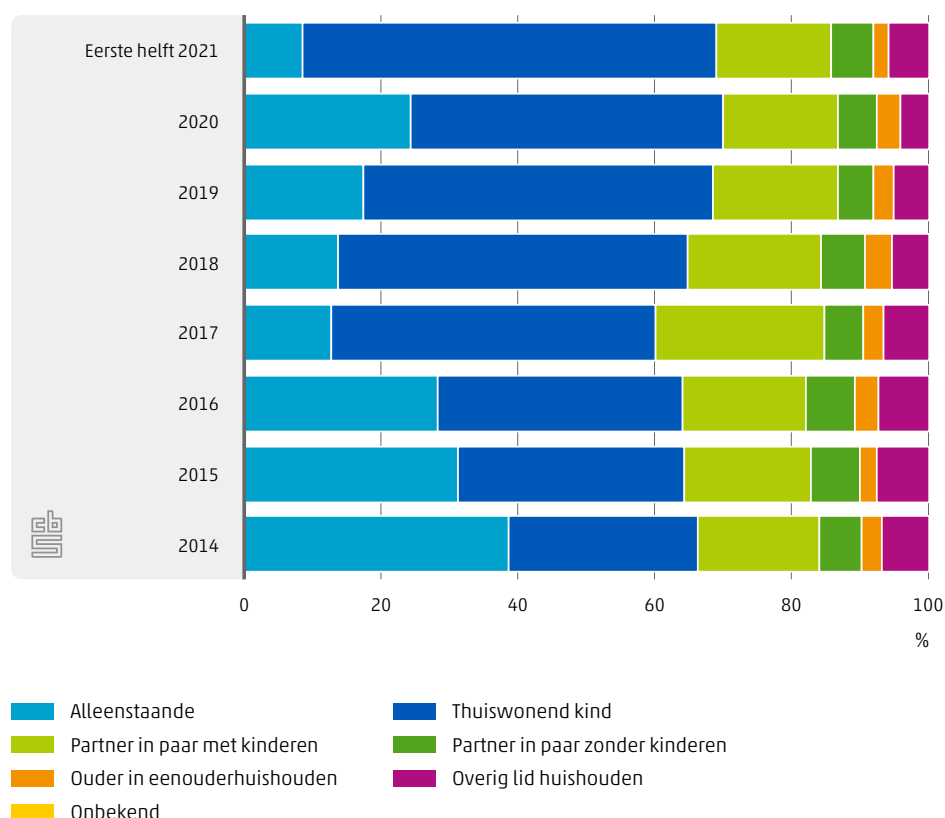
* Vanwege kleine aantallen geven de gegevens voor Turkije een vertekend beeld. Deze nationaliteit is daarom in deze figuur weggelaten. In het dashboard vindt u wel de cijfers voor Turkije.

3.6 Huishoudenssamenstelling

Steeds meer statushouders thuiswonend kind

De figuur laat zien dat de jongere vergunningscohorten voor een steeds groter deel bestaan uit thuiswonende kinderen en stellen (met en zonder kinderen). Van het vergunningscohort 2014, gemeten in de eerste maand buiten de asielopvang, is 28 procent een thuiswonend kind. Van het vergunningscohort 2021 (de eerste helft) is dit 61 procent. Het aandeel alleenstaanden neemt steeds verder af. Een groot deel van de asielzoekers komt als alleenstaande naar Nederland. Van de mensen die in 2014 een verblijfsvergunning krijgen, is 39 procent alleenstaand op het moment dat zij worden gehuisvest in een gemeente. Op het moment dat statushouders uit 2017 of 2018 worden gehuisvest in een gemeente (en zij dus uit de COA opvanglocatie vertrekken), is zo'n 13 procent alleenstaand. Voor vergunningscohort 2020 is het gestegen naar 24 procent en voor statushouders uit de eerste helft van 2021 is 9 procent alleenstaand. De afname (zowel tussen cohorten 2014 en 2017, als die van 2020 en 2021) van het aandeel alleenstaanden wordt veroorzaakt door de nareis van familieleden. Het aandeel partners (zowel met als zonder kinderen) stijgt in de periode tussen het verkrijgen van de vergunning en het moment dat mensen een woning toegewezen krijgen.

3.6.1 Plaats in het huishouden van personen met verblijfsvergunning asiel, op moment van huisvesting in gemeente (eerste maand buiten asielopvang), naar vergunningscohort

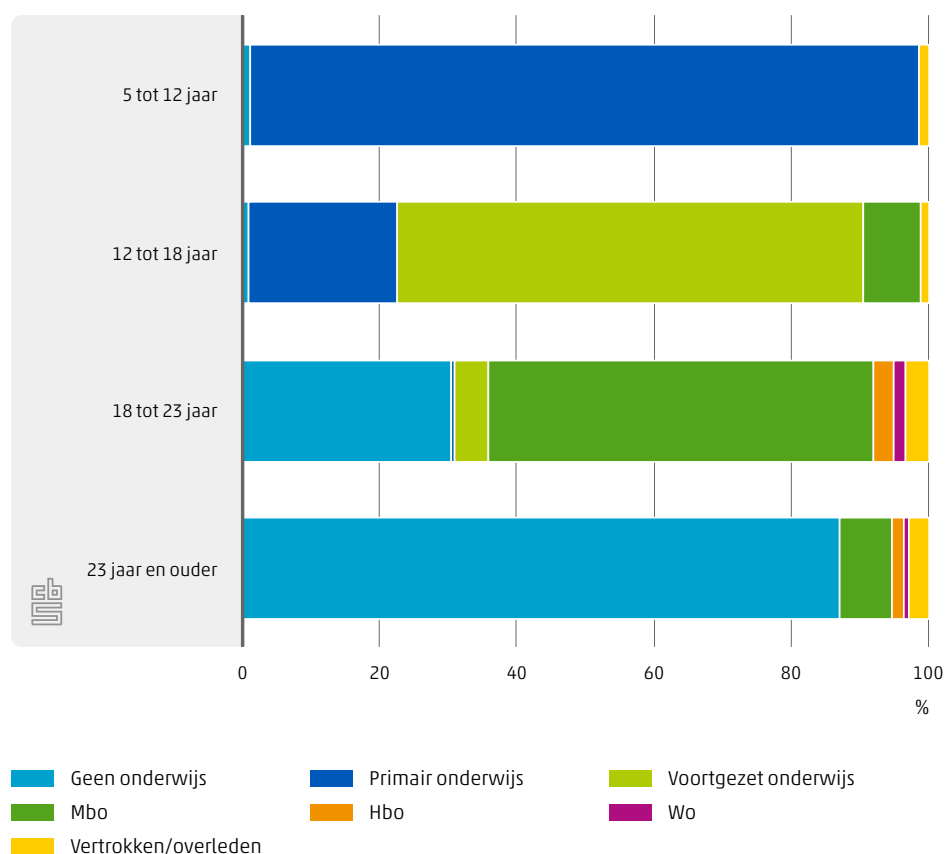

3.7 Onderwijs

Steeds meer statushouders volgen onderwijs

Van alle statushouders die in 2014 hun vergunning kregen, volgt 29 procent onderwijs op 1 oktober 2015 en drie jaar later (op 1 oktober 2018) volgt 41 procent van hen onderwijs. Dit percentage daalt daarna naar 36 procent in 2021. Van de statushouders die in 2015 een vergunning kregen volgt 43 procent op 1 oktober 2021 onderwijs en voor degenen die in 2016 een vergunning kregen is dit 44 procent. Voor het cohort 2017 is dit 52 procent, voor het cohort 2018 38 procent en voor het cohort 2019 33 procent. Een interessant gegeven is dat niet-leerplichtige jongeren vanaf 18 jaar vaker onderwijs volgen naarmate ze langer in Nederland zijn. Zij volgen vaak een opleiding binnen het middelbaar beroepsonderwijs.

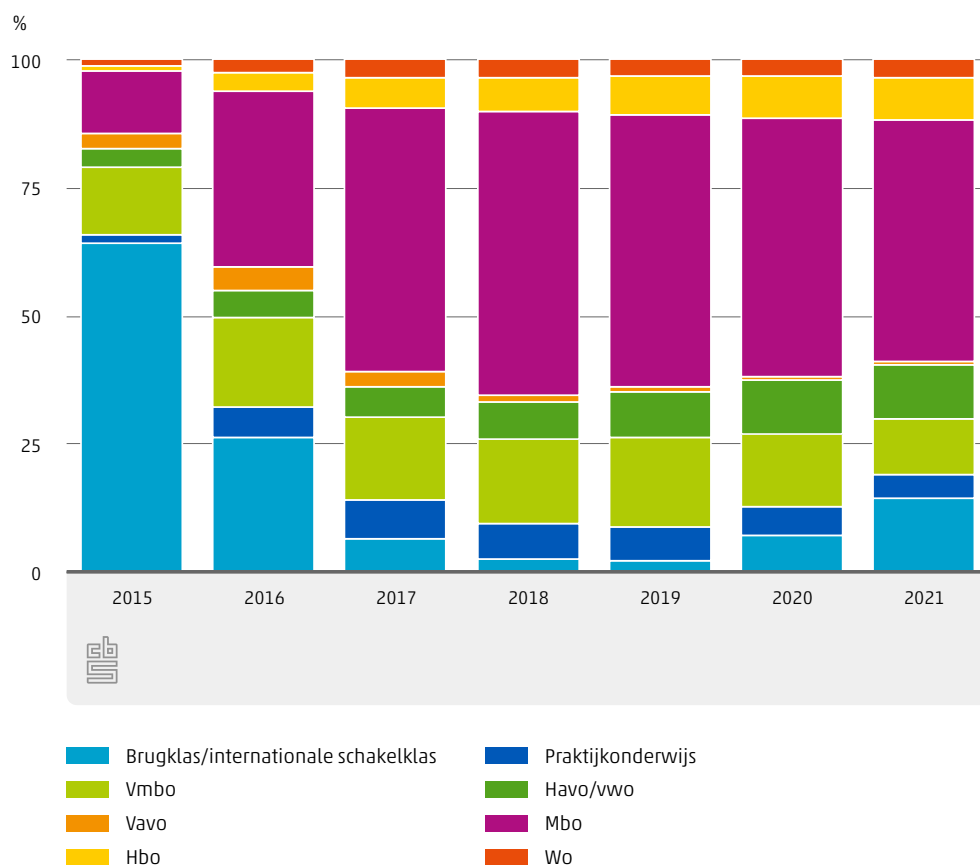
3.7.1 Onderwijspositie op 1 oktober 2021 van personen met verblijfsvergunning asiel verkregen in 2017, naar onderwijssoort en leeftijd

Toename mbo gestopt

Naarmate statushouders langer in Nederland zijn, stromen zij van het voortgezet onderwijs vooral uit naar het middelbaar beroepsonderwijs en het praktijkonderwijs. Waar er van de personen die in 2014 een verblijfsvergunning asiel ontvingen ongeveer 350 personen (15 procent) praktijkonderwijs of vmbo volgen in 2015, zijn dat er in 2018 ongeveer 1 025 (24 procent). In 2021 is het percentage gedaald naar 15 procent (655 personen). Het lagere deelname percentage wordt veroorzaakt doordat het cohort 2014 inmiddels wat ouder is geworden en uit het onderwijs is gestroomd. Het praktijkonderwijs is bedoeld voor leerlingen die beter zijn in het opdoen van praktische kennis dan van theoretische kennis, en moeite hebben om een vmbo-diploma te halen vanwege een leerachterstand op de gebieden taal en rekenen. Statushouders die het voortgezet onderwijs verlaten, stromen met name door naar het middelbaar beroepsonderwijs. Het aandeel statushouders uit 2014 dat een mbo-opleiding volgt is gestegen van 12 procent in 2015 naar 55 procent in 2018 (en iets gedaald naar 47 in 2021). De daling van het aandeel mbo gaat gepaard met een stijging van deelname aan hbo en wo (van 2 naar 12 procent) en in de meest recente jaren ook met een stijging van het aandeel personen die een brugklas of internationale schakelklas volgen. Dit kan verklaard worden door een toename van kinderen uit cohort 2014 die de brugklasleeftijd hebben bereikt.

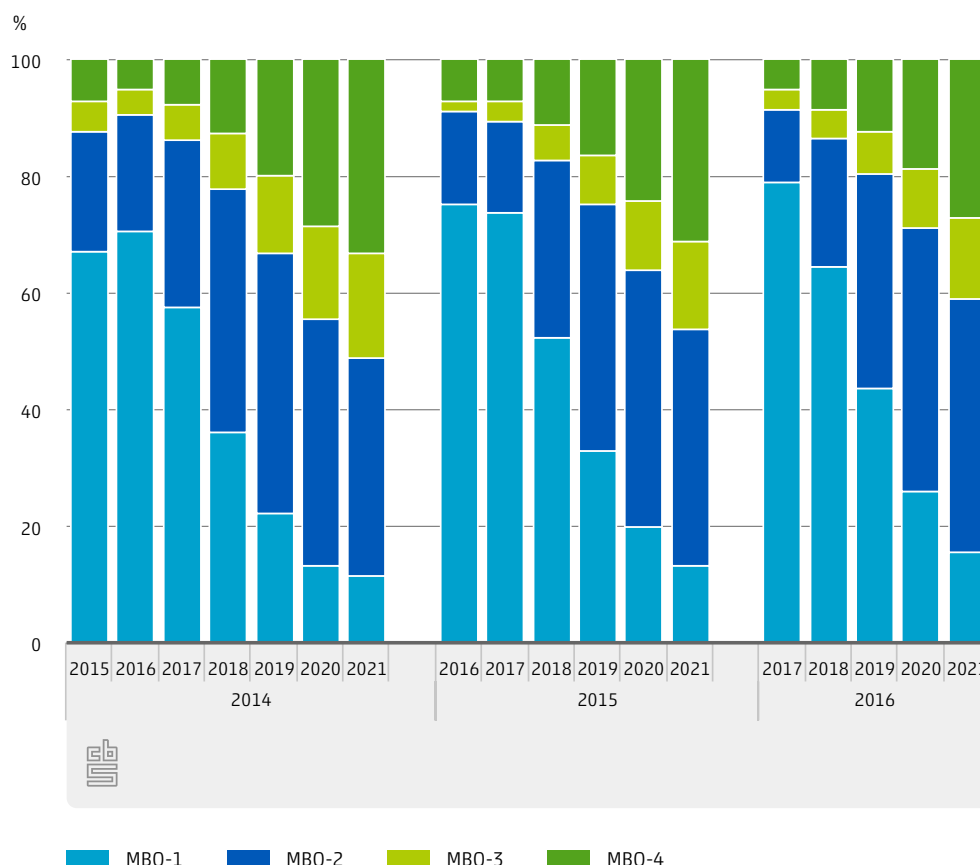
3.7.2 Onderwijsniveau vanaf voortgezet onderwijs op 1 oktober 2015 tot en met 1 oktober 2021 van personen met verblijfsvergunning asiel verkregen in 2014

Steeds hoger mbo-niveau

Met betrekking tot het niveau van de mbo-opleiding volgt men in de eerste jaren met name niveau 1 (bijna 80 procent van alle statushouders van het cohort 2016 die mbo volgen in 2017), maar dat verandert geleidelijk naar niveau 2. In oktober 2020 en 2021 volgen er meer statushouders niveau 2 dan niveau 1. Ook de andere niveaus (3 en 4) nemen in aandeel toe, zij het niet zo hard als niveau 2. Relatief gezien volgen veel statushouders uit Eritrea een mbo-opleiding (80 procent van alle onderwijsvolgende Eritrese (cohort 2016) statushouders in 2020). Dat heeft te maken met de leeftijdsverdeling van de statushouders: er zijn relatief veel Eritrese statushouders in de leeftijd van 18 tot 23 jaar.

3.7.3 Mbo-niveau vanaf 1 oktober 2015 tot en met 1 oktober 2021 van personen met een verblijfsvergunning asiel verkregen in 2014, 2015 en 2016

3.8 Inburgering

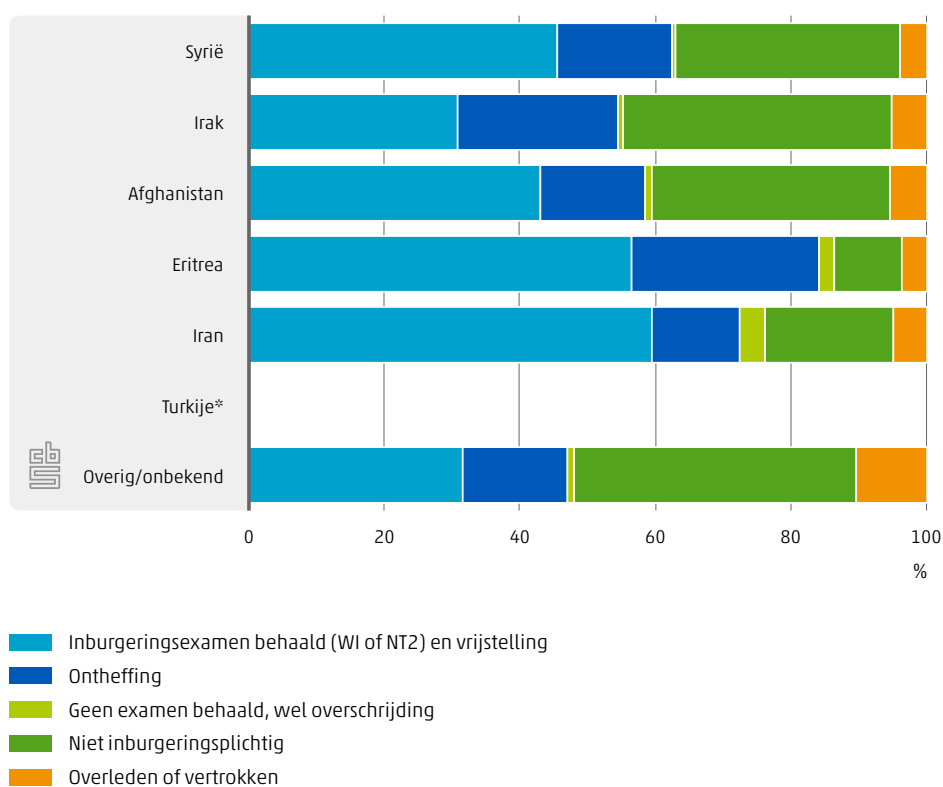
30 procent van cohort 2014 niet inburgeringsplichtig

De meeste personen die een verblijfsvergunning asiel ontvangen en tussen de 18 en 65 jaar oud zijn, zijn inburgeringsplichtig. Figuur 3.8.1 laat per nationaliteit¹¹⁾ zien hoe het met de inburgeringsplicht staat op 1 oktober 2021, voor iedereen die in 2014 een vergunning ontving. De groep niet-inburgeringsplichtigen betreft vrijwel altijd kinderen tot 18 jaar of personen die 65 jaar of ouder zijn. Zij zijn uitgesloten van de inburgeringsplicht. Een statushouder krijgt een ontheffing als hij of zij een psychische of lichamelijke beperking of een verstandelijke handicap heeft. Ook is het mogelijk om een ontheffing te krijgen als de inburgeraar aangetoond heeft zich voldoende ingespannen te hebben om aan de inburgeringsvereiste te voldoen. Slechts een klein deel van de statushouders uit het cohort 2014 heeft in oktober 2021 het inburgeringsexamen nog niet gehaald: dit gaat om 195 mensen, of 1 procent van alle mensen in het totale vergunningscohort van 2014. Deze personen hebben een overschrijding en krijgen een boete. In totaal 335 statushouders

11) Nationaliteit wordt afgeleid van geboorteland, land van herkomst of de oorspronkelijke nationaliteit indien de nationaliteit onbekend of inmiddels Nederlands is.

(1,7 procent) van het totale vergunningscohort 2014 hebben nog niet voldaan aan de inburgeringsplicht, maar hebben ook (nog) geen overschrijding. Zij kregen een verlenging van de inburgeringstermijn. Een statushouder kan bijvoorbeeld een verlenging krijgen als hij of zij bezig is met een alfabetiseringscursus, bij zwangerschap of als de aanmelding van het examen is vertraagd. Verlengingen komen het meest voor bij Eritreeërs. Bijna 67 procent van de Eritreeërs die op 1 oktober 2021 nog moesten voldoen aan hun inburgeringsplicht hebben een verlenging gekregen. Voor de totale groep ligt dit percentage op 63 procent.

3.8.1 Inburgeringsstatus van personen met verblijfsvergunning asiel verkregen in 2014, gemeten oktober 2021

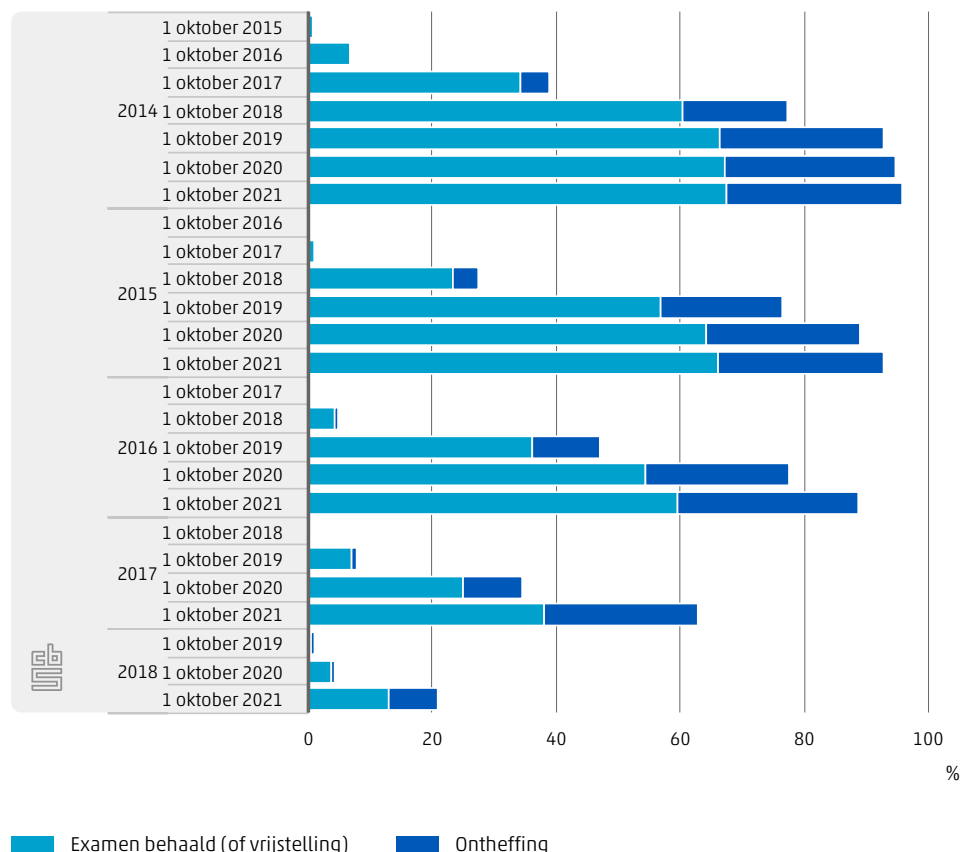
* Vanwege kleine aantallen geven de gegevens voor Turkije een vertekend beeld. Deze nationaliteit is daarom in deze figuur weggelaten. In het dashboard vindt u wel de cijfers voor Turkije.

96 procent van de inburgeringsplichtigen cohort 2014 heeft voldaan aan de inburgeringsplicht

Wanneer alleen wordt gekeken naar inburgeringsplichtigen (inclusief mensen met ontheffing of vrijstelling), dan heeft 67 procent van het vergunningscohort 2014 in oktober 2021 het inburgeringsexamen behaald of een vrijstelling gekregen. Een vrijstelling kun je bijvoorbeeld krijgen als je een Nederlands diploma hebt van de universiteit, hbo, mbo (vanaf niveau 2), vwo, havo, mavo of vmbo. 28 procent heeft een ontheffing. 3 procent heeft het examen nog niet gehaald, maar heeft nog wel tijd om dat alsnog te doen. 2 procent van de inburgeringsplichtigen heeft het examen nog niet gehaald en heeft daarmee de inburgeringstermijn overschreden. Voor de recentere cohorten liggen de cijfers met geslaagden logischerwijs lager: 66 procent van het vergunningscohort van 2015 en 60 procent van het vergunningscohort van 2016, 38 procent van het vergunningscohort van 2017, 13 procent van het cohort van 2018 en 2 procent van het cohort van 2019 heeft in

oktober 2021 het inburgeringsexamen gehaald of een ontheffing of vrijstelling gekregen. Dit komt uiteraard doordat de recentere cohorten minder tijd hebben gehad om het examen te halen. Voor de personen uit de meest recente cohorten is de inburgeringstermijn ook nog niet overschreden in oktober 2021.

3.8.2 Inburgeringsplichtigen (vergunningscohorten 2014 tot en met 2018) die aan hun inburgeringsplicht hebben voldaan

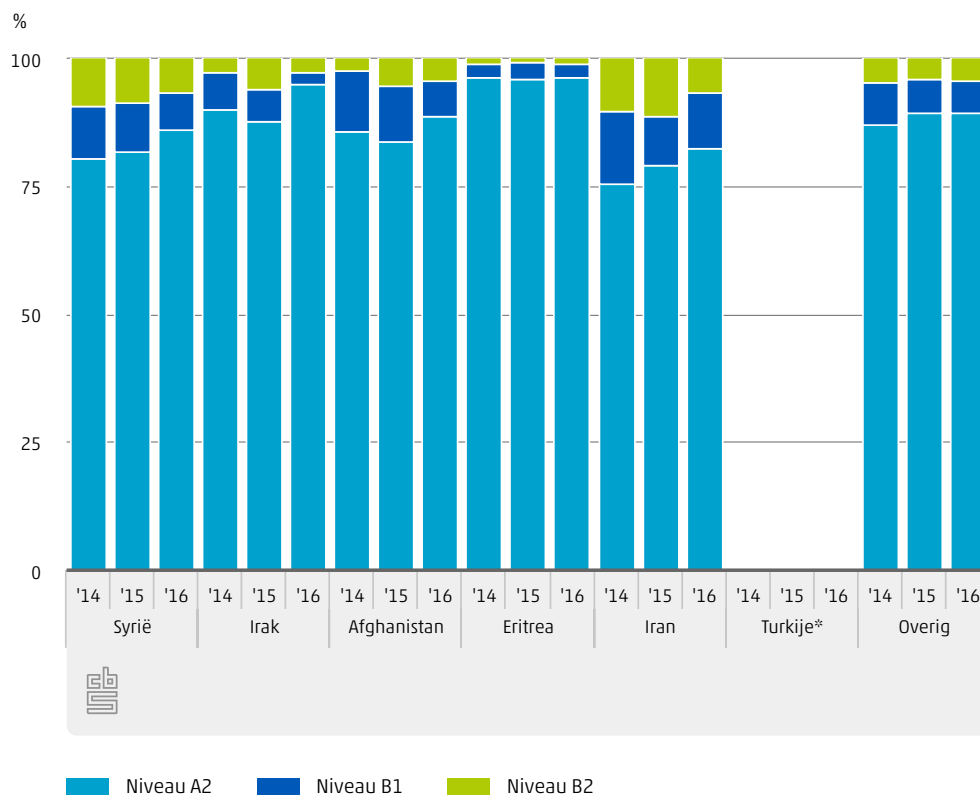
Taalniveau vooral A2

Bij het volgen van een inburgeringscursus leren statushouders Nederlands begrijpen, spreken en schrijven op tenminste taalniveau A2. Met dit taalniveau kunnen mensen zich in het dagelijkse leven redden. Statushouders kunnen ook op een hoger taalniveau inburgeren, wanneer zij bijvoorbeeld na hun inburgering willen studeren of werken. Niveau B1 is voor mensen die willen werken of studeren op mbo 3-niveau of mbo 4-niveau. Niveau B2 is voor mensen die willen werken of studeren op hbo- of universitair niveau.¹²⁾ Het overgrote deel (86 procent) van de statushouders die in 2014 een verblijfsvergunning heeft gekregen en hun inburgeringsexamen heeft behaald (gemeten op 1 oktober 2021), deed dat op taalniveau A2. 8 procent deed dat op taalniveau B1 en de resterende 6 procent op taalniveau B2.

¹²⁾ <https://www.inburgeren.nl/u-gaat-inburgeren/cursus-kiezen.jsp>

Onderscheiden naar nationaliteit¹³⁾ is onder personen met een Syrische en Iraanse nationaliteit het aandeel met een B2 taalniveau (9 procent) relatief hoog. Bijna alle personen met een Eritrese nationaliteit behalen het inburgeringsexamen op A2 taalniveau; slechts 4 procent haalt B1 of B2. Van de cohorten 2015 en 2016 zijn de aandelen statushouders die een A2 niveau halen vergelijkbaar met die van het 2014 cohort. Onder Irakezen en Iraniërs is het aandeel met een B2 taalniveau in het 2015 cohort een paar procenten hoger dan in het 2014 cohort.

3.8.3 Taalniveau op 1 oktober 2021 van personen met verblijfsvergunning asiel verkregen in 2014, 2015 of 2016 naar nationaliteit

* Vanwege kleine aantallen geven de gegevens voor Turkije een vertekend beeld. Deze nationaliteit is daarom in deze figuur weggelaten. In het dashboard vindt u wel de cijfers voor Turkije.

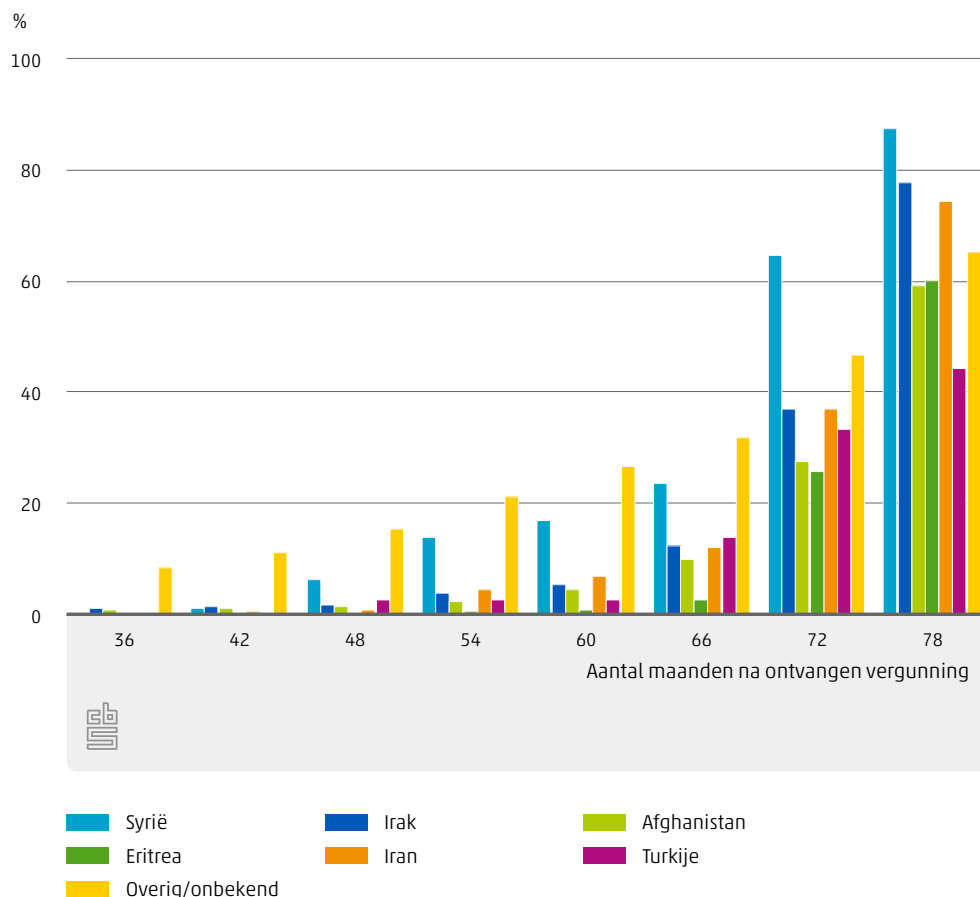
Naturalisaties nemen toe

Wanneer statushouders vijf jaar in Nederland verblijven met een geldige verblijfsvergunning en voldaan hebben aan hun inburgeringsexamen, kunnen zij, onder voorwaarden¹⁴⁾, het Nederlanderschap aanvragen. Het vergunningscohort 2014 kunnen we inmiddels 78 maanden (zes-en-een-half jaar) volgen. De figuur laat zien dat een aanzienlijk deel van de statushouders inmiddels is genaturaliseerd. Van de Syriërs die in 2014 een verblijfsvergunning kregen, heeft na 78 maanden 88 procent de Nederlandse nationaliteit gekregen. Met name voor Eritreeërs duurt het wat langer voordat zij naturaliseren. Dit heeft waarschijnlijk te maken met het behalen van het inburgeringsexamen, dat voor deze groep vaak wat langer duurt.

¹³⁾ Nationaliteit wordt afgeleid van geboorteland, land van herkomst of de oorspronkelijke nationaliteit indien de nationaliteit onbekend of inmiddels Nederlands is.

¹⁴⁾ <https://ind.nl/Nederlanderschap/naturalisatie/Paginas/Naturalisatie.aspx>

3.8.4 Naturalisaties onder statushouders die in 2014 een verblijfsvergunning asiel ontvingen

3.9 Werk

Stijging aandeel werkenden blijft stagneren

Afghanen die in 2014 een verblijfsvergunning asiel hebben gekregen, hebben tot vier jaar na het verkrijgen van de vergunning vaker een baan dan statushouders met een andere nationaliteit.¹⁵⁾ Deze bevinding zagen we eerder terug bij de vluchtelingen uit de jaren negentig. Ook toen waren Afghanen twee jaar na aankomst in Nederland vaker aan het werk dan Irakezen of Iraniërs (Sprangers e.a., 2004). Na vier-en-een-half jaar zijn het juist de Eritrese statushouder uit 2014 die (na een achterstand in de eerste drie jaar) op dit punt vooruit lopen.

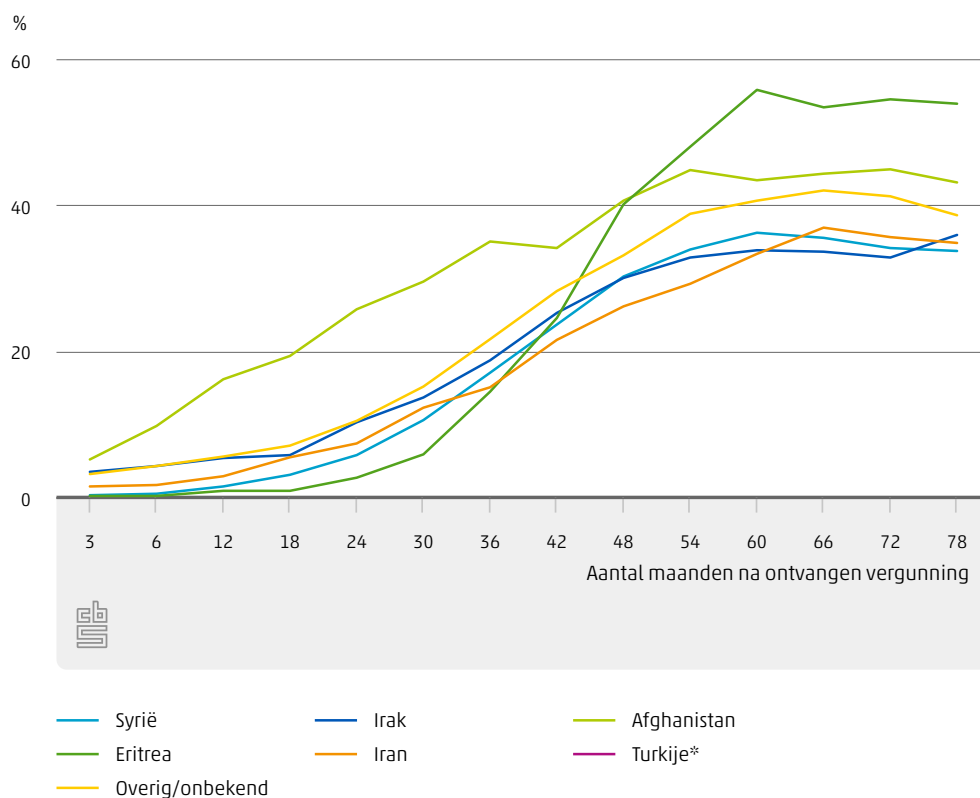
Als we de situatie bekijken tweeënhalp jaar na het verkrijgen van de verblijfsvergunning asiel dan heeft het vergunningscohort 2016 iets vaker een baan dan het vergunningscohort van 2015 (respectievelijk 19 en 14 procent). De mensen uit het vergunningscohort 2015 hebben op hun beurt weer iets vaker een baan na tweeënhalp jaar dan de mensen uit het vergunningscohort van 2014 (respectievelijk 14 en 11 procent). Statushouders gaan dus

¹⁵⁾ Nationaliteit wordt afgeleid van geboorteland, land van herkomst of de oorspronkelijke nationaliteit indien de nationaliteit onbekend of inmiddels Nederlands is.

steeds iets sneller aan het werk. De recentere cohorten (die van 2017 en 2018) lijken te breken met deze trend: na tweeënhalf jaar heeft respectievelijk 16 en 14 procent een baan. Dit hangt waarschijnlijk samen met de coronacrisis: 30 maanden na het ontvangen van de verblijfsvergunning valt voor deze cohorten voor een deel samen met de coronacrisis. Statushouders hebben vaak flexibele contracten, en zijn werkzaam in kwetsbare sectoren. Kijken we naar de kenmerken van de meest recente baan dan hebben de meeste statushouders een baan in deeltijd (70 procent) en met een tijdelijk contract (81 procent). Van de werkenden, werkt bijna 5 procent als zelfstandige. Bijna 28 procent van de statushouders met een baan werkt in de uitzendbranche, daarnaast komen banen in de horeca (19 procent) en de handel (19 procent) veel voor. Verschillen tussen nationaliteiten zijn klein. Alleen Eritreeërs vallen op met een hoog aandeel dat een baan heeft in de uitzendbranche. Wel is er een ontwikkeling te zien naarmate mensen langer in Nederland zijn: mensen die langer een verblijfsvergunning hebben, werken minder vaak in de horeca en vaker in de uitzendbranche. Van diegenen die werken uit het vergunningscohort 2014 werkt een half jaar na het ontvangen van de verblijfsvergunning 40 procent in de horeca en 11 procent in de uitzendbranche. Voor hetzelfde vergunningscohort zijn die percentages zes jaar later respectievelijk 11 en 27 procent.

Het vergunningscohort 2014 kunnen we nu het langst in de tijd volgen. Voor dit cohort zien we dat na vijf jaar 42 procent van alle 18- tot 65-jarige statushouders een baan heeft. Niet alleen stijgt de arbeidsdeelname van deze statushouders gestaag; we zien ook dat de verschillen in arbeidsdeelname tussen de nationaliteiten kleiner worden. Tegelijkertijd zien we ook dat het aandeel werkenden in de meest recente maanden juist daalt of op zijn minst stagneert (naar 40 procent na zes-en-een-half jaar). Dit is vermoedelijk een effect van de coronacrisis. Statushouders zijn vaak met flexibele contracten werkzaam in de horeca en in de uitzendbranche. Deze sectoren worden het hardst geraakt door de coronacrisis.

3.9.1 Aandeel werkenden onder 18- tot 65-jarigen die in 2014 verblijfsvergunning asiel ontvingen, aantal maanden na ontvangen vergunning

* Vanwege kleine aantallen geven de gegevens voor Turkije een vertekend beeld. Deze nationaliteit is daarom in deze figuur weggelaten. In het dashboard vindt u wel de cijfers voor Turkije.

3.10 Uitkering

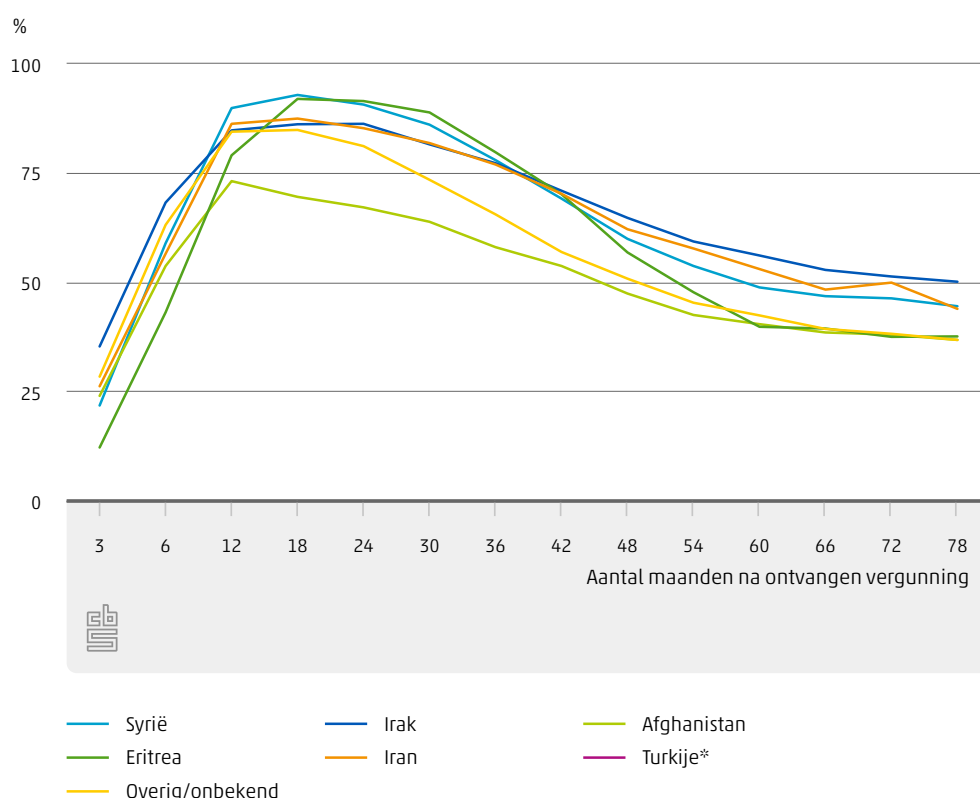
Aandeel uitkeringsgerechtigden daalt verder

Anderhalf jaar na het verkrijgen van de verblijfsvergunning, ontvangt 90 procent van de 18- tot 65-jarigen die in 2014 een vergunning hebben gekregen, een uitkering. Drie jaar later – vier-en-een-half jaar na het verkrijgen van een vergunning – is dit percentage gedaald naar 51 procent. Nog eens twee jaar later ontvangt 42 procent van het cohort een uitkering. Dit kunnen ook statushouders met een (deeltijd)baan zijn. Zoals in figuur 3.10.1 is te zien, ontvangt niet iedereen meteen een uitkering. Veel statushouders verblijven de eerste maanden nog in de asielopvang, waar zij geen uitkering ontvangen, maar leefgeld. Pas wanneer statushouders zelfstandig zijn gehuisvest in een gemeente, komen ze in aanmerking voor een bijstandsuitkering. Met het verstrijken van de tijd worden de verschillen tussen de verschillende groepen steeds kleiner. Het overgrote deel van de uitkering betreft een bijstandsuitkering. In dit onderzoek is ook gekeken naar werkloosheids- en arbeidsongeschiktheidsuitkeringen, maar die komen, zoals verwacht mag worden wegens het ontbreken van een arbeidsverleden in Nederland, in de eerste zes-en-een-half jaar na verkrijgen van de vergunning nog niet zoveel voor. Van alle uitkeringsgerechtigde statushouders van vergunningscohort 2014, ontvangt 96 procent een bijstandsuitkering,

minder dan 0,2 procent een arbeidsongeschiktheidsuitkering en nog geen 5 procent ontvangt een werkloosheidsuitkering. Het aandeel uitkeringsgerechtigden dat een werkloosheidsuitkering ontvangt is met 9 procent het hoogst onder Afghanen. Dat komt doordat Afghanen relatief snel aan het werk waren en dus inmiddels wel een arbeidsverleden hebben opgebouwd.

De daling van de aandelen uitkeringsgerechtigden in de meest recente achttien maanden verloopt minder snel dan in de maanden daarvoor. Dit wordt waarschijnlijk veroorzaakt door de coronacrisis: statushouders hebben vaker een tijdelijk contract en zijn vaker werkzaam in die sectoren die hard door de crisis worden geraakt (horeca, uitzendbranche).

3.10.1 Aandeel uitkeringsgerechtigden onder 18- tot 65-jarigen die in 2014 verblijfsvergunning asiel ontvingen, aantal maanden na ontvangen vergunning

* Vanwege kleine aantallen geven de gegevens voor Turkije een vertekend beeld. Deze nationaliteit is daarom in deze figuur weggelaten. In het dashboard vindt u wel de cijfers voor Turkije.

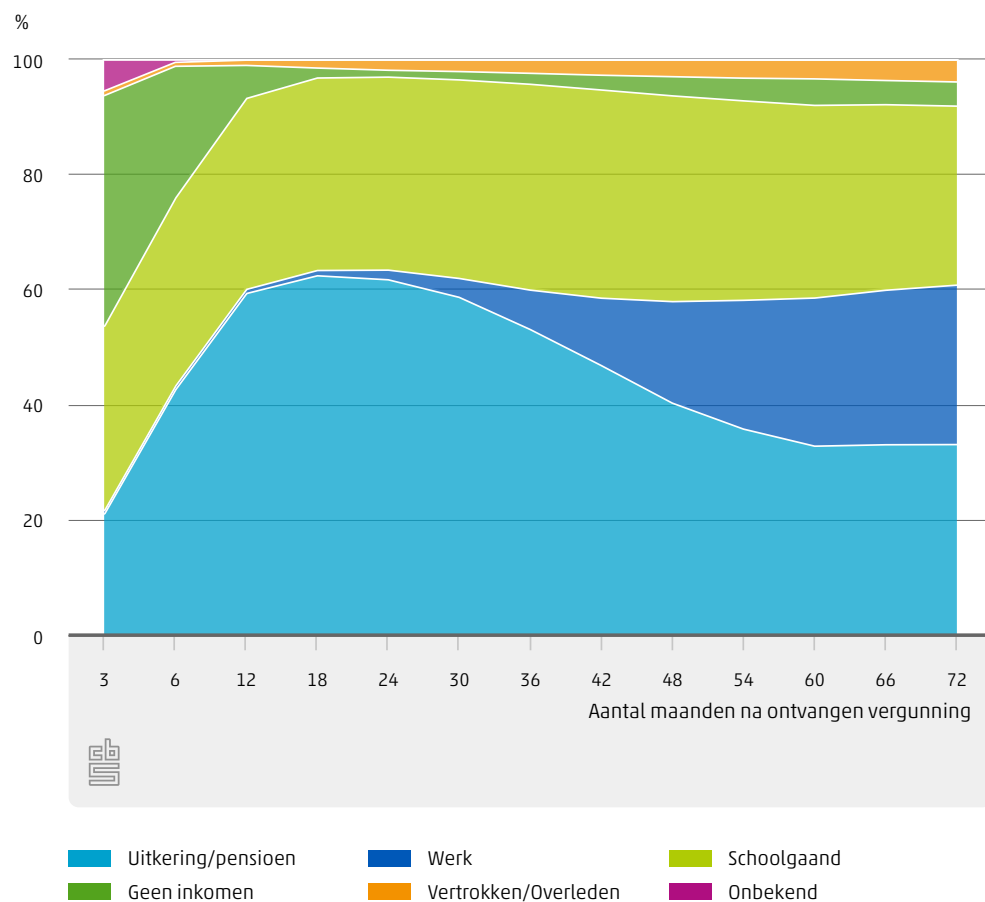
3.11 Voornaamste inkomstenbron

Uitkering nog steeds belangrijkste inkomstenbron

Het aandeel statushouders met werk als voornaamste inkomstenbron loopt voor cohort 2014 gestaag op tot 28 procent zes jaar na het verkrijgen van de verblijfsvergunning. Voor de statushouders uit 2015 en 2016 zien we vergelijkbare patronen. Hoewel steeds meer statushouders een (deeltijd) baan hebben, leveren die banen vaak onvoldoende inkomsten op. Hierdoor kan een uitkering ook voor deze groep de voornaamste inkomstenbron zijn.

Veel statushouders hebben nog geen inkomsten in de eerste maanden na het verkrijgen van een vergunning. Dit komt doordat veel van hen na het verkrijgen van hun vergunning nog in een opvanglocatie wonen, waar ze leefgeld ontvangen. In de loop van de tijd neemt het aandeel zonder inkomsten af en krijgen steeds meer statushouders een uitkering (of pensioen). Na anderhalf jaar geldt dat voor 63 procent van de statushouders uit 2014 een uitkering of pensioen de voornaamste bron van inkomsten is. Na vijf jaar is het percentage gedaald naar 33 procent. Het gaat dan in de meeste gevallen om een bijstandsuitkering. Na twaalf maanden is een steeds kleiner deel van opeenvolgende cohorten afhankelijk van een uitkering (59 procent van cohort 2014, dalend naar 40 procent van cohort 2019). Het aandeel schoolgaanden¹⁶⁾ is na twaalf maanden juist hoger voor het meest recente cohort (52 procent voor cohort 2019) dan voor dat van 2015 (38 procent) en die van 2014 (33 procent).

3.11.1 Personen die een verblijfsvergunning asiel ontvingen in 2014 naar voornaamste bron van inkomsten

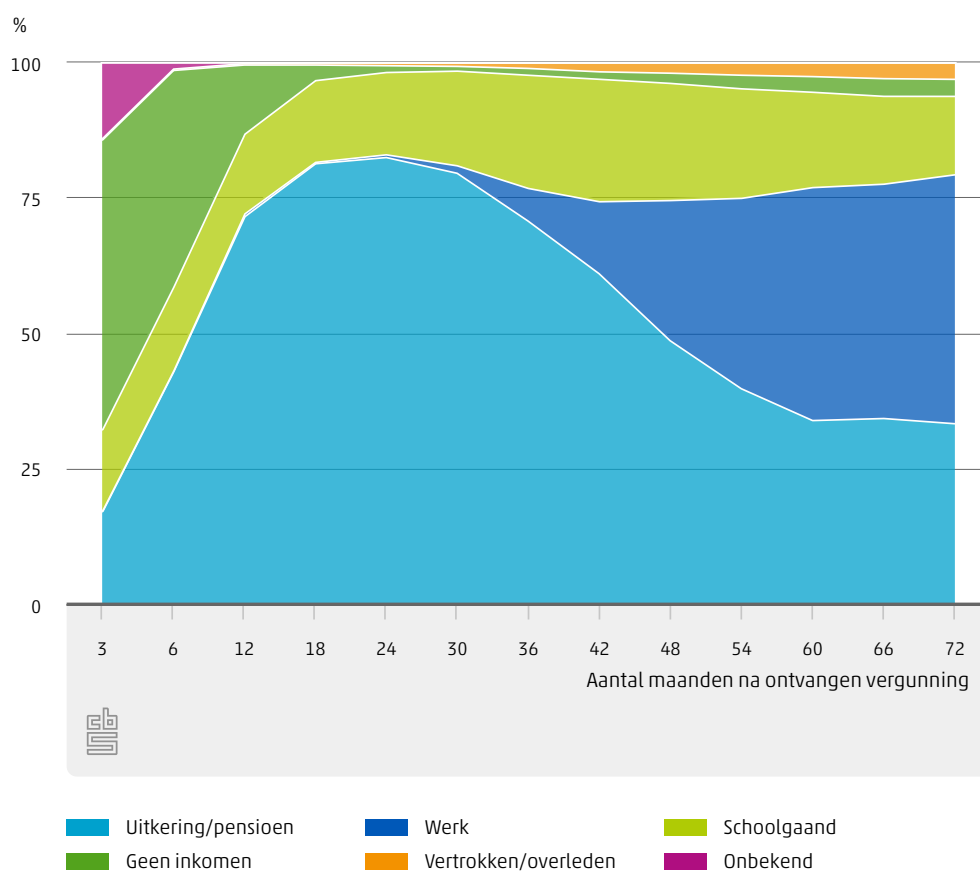
Als we naar de verschillen tussen de groepen uit 2014 kijken zien we dat 72 maanden na het verkrijgen van de vergunning het aandeel personen waarvan de voornaamste bron van inkomsten werk is, het hoogst is onder de Eritreeërs (46 procent) en het laagst onder de Irakezen (19 procent). Tegelijkertijd was het aandeel Eritreeërs waarvan de voornaamste bron van inkomsten een uitkering is, ook hoog: ongeveer 83 procent van de statushouders uit

¹⁶⁾ Hier wordt schoolgaand gedefinieerd als scholieren/studenten in door overheid bekostigd onderwijs, of met studiefinanciering van de Nederlandse overheid (WSF) in overige onderwijsinstellingen (evt. buitenland). Studenten ouder dan 16 jaar in particulier of buitenlands onderwijs zonder WSF ontbreken. De onderwijsvolgenden in voorgaande figuren zijn exclusief de personen die studiefinanciering krijgen van de Nederlandse overheid maar in 'overige onderwijsinstellingen' onderwijs volgen.

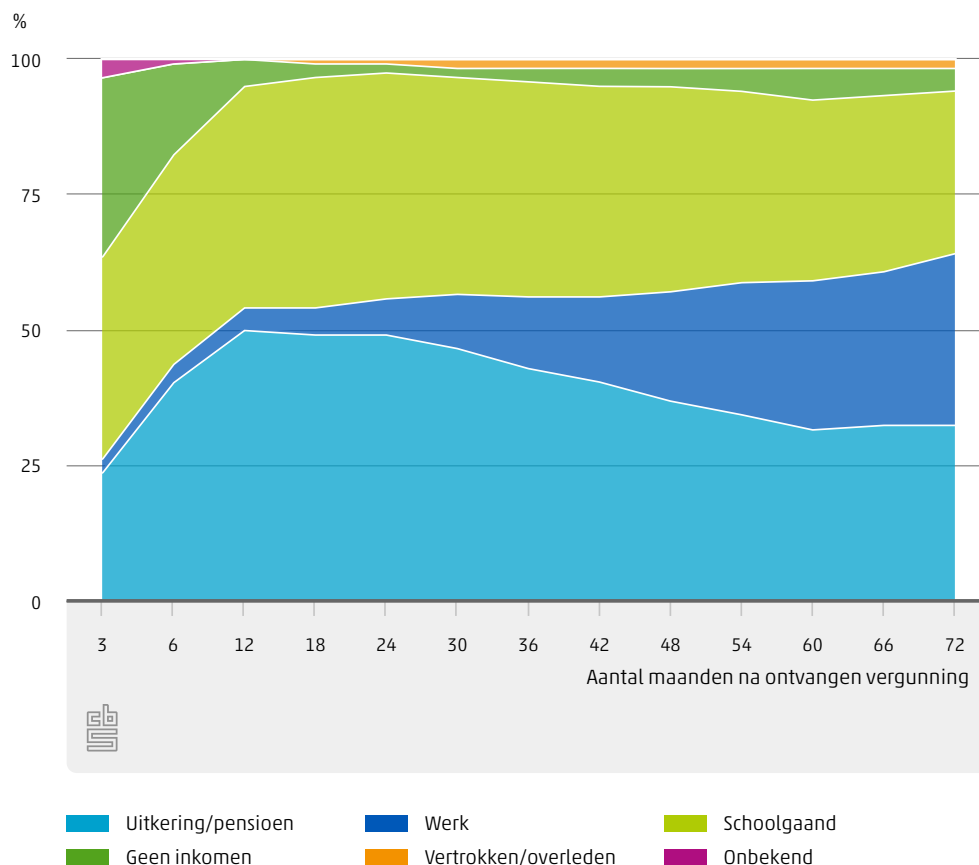
Eritrea had twee jaar na het verkrijgen van zijn of haar vergunning een uitkering of pensioen als belangrijkste inkomstenbron. Nog eens vier jaar later is dit aandeel gedaald naar ongeveer het gemiddelde niveau van 33 procent. Een relatief klein deel van de groep Eritreeërs (15 procent) is na zes jaar schoolgaand.

Van de Afghaanse statushouders heeft na zes jaar ongeveer 32 procent een uitkering als belangrijkste inkomstenbron en gaat 30 procent naar school. En nog eens 31 procent heeft werk als voornaamste inkomensbron. Syriërs lijken na zes jaar op de Afghanen wat betreft hun voornaamste bron van inkomsten: voor 23 procent van de Syriërs is dat werk, voor 34 procent een uitkering of pensioen en 35 procent gaat naar school. Hoewel het voor Iraniërs om kleine aantallen gaat, is een uitkering als voornaamste bron van inkomen 72 maanden na het verkrijgen van de vergunning met 42 procent het hoogst voor Iraanse statushouders.

3.11.2 Personen met Eritreese nationaliteit die een verblijfsvergunning asiel ontvingen in 2014 naar voornaamste bron van inkomsten

3.11.3 Personen met Afghaanse nationaliteit die een verblijfsvergunning asiel ontvingen in 2014 naar voornaamste bron van inkomsten

3.12 Inkomen

Nog altijd weinig inkomensverschillen

Het gemiddeld gestandaardiseerd besteedbaar huishoudinkomen van statushouders die een vergunning kregen in 2014 bedroeg 12,7 duizend euro in 2015 en is geleidelijk aan gestegen naar 17,5 duizend euro in 2020. Statushouders uit 2015 kregen in 2016 gemiddeld 12,7 duizend euro en 17,0 duizend euro in 2020. Voor het cohort 2016 steeg het inkomen tussen 2017 en 2020 van 12,5 naar 16,4 duizend euro. Zoals in de tabel te zien is, zijn er tussen de verschillende nationaliteiten¹⁷⁾ geen grote verschillen in het gemiddeld gestandaardiseerd besteedbaar huishoudinkomen. Dit komt doordat een aanzienlijk deel van de statushouders een bijstandsuitkering ontvangt en dat zijn vaste bedragen, afhankelijk van de gezinssituatie. Wel laat de tabel zien dat voor vrijwel alle cohorten en alle jaren geldt dat Iraniërs het hoogste inkomen hebben. Dit komt overeen met de waarnemingen in de SCP rapportage (Huijnk e.a., 2021): daar zien we dat Iraniërs later aan het werk gaan, maar wel hogere uurlonen hebben.

¹⁷⁾ Nationaliteit wordt afgeleid van geboorteland, land van herkomst of de oorspronkelijke nationaliteit indien de nationaliteit onbekend of inmiddels Nederlands is.

3.12.1 Gemiddeld gestandaardiseerd huishoudinkomen in duizenden euro's, voor statushouders niet meer in COA-opvang naar nationaliteit, vergunning-cohort en verslagjaar

Cohort 2014												
	2015		2016		2017		2018		2019		2020	
	euro	N	euro	N	euro	N	euro	N	euro	N	euro	N
Syrië	12,0	4 300	12,6	9 705	13,3	9 985	14,2	10 005	15,3	9 995	16,7	10 025
Irak	12,2	450	13,0	635	13,6	655	14,5	650	15,5	665	16,8	675
Afghanistan	12,9	350	13,4	575	14,2	575	15,5	580	16,8	580	18,8	570
Eritrea	13,0	925	13,0	3 550	13,5	3 880	14,8	3 870	16,5	3 845	17,7	3 830
Iran	13,3	265	13,6	400	14,1	405	15,4	405	16,9	400	19,0	400
Turkije	13,4	20	12,9	30	13,0	30	14,5	30	15,7	30	16,8	30
Overig/ onbekend	12,4	2 075	12,8	3 150	13,7	3 205	14,9	3 180	16,1	3 145	17,0	3 080
Totaal	12,7	8 385	13,0	18 045	13,6	18 740	14,8	18 720	16,1	18 670	17,5	18 610

Bron: CBS.

3.12.2 Gemiddeld gestandaardiseerd huishoudinkomen in duizenden euro's, voor statushouders niet meer in COA-opvang naar nationaliteit, vergunning-cohort en verslagjaar

Cohort 2015											
	2016		2017		2018		2019		2020		
	euro	N	euro	N	euro	N	euro	N	euro	N	
Syrië	12,2	12 750	12,9	20 310	13,6	20 715	14,8	20 725	16,0	20 825	
Irak	12,6	285	13,3	500	14,2	520	15,3	515	16,7	520	
Afghanistan	12,5	300	13,2	510	14,3	515	15,7	520	16,6	520	
Eritrea	12,4	1 335	12,8	5 690	13,7	6 065	15,3	6 055	16,5	6 045	
Iran	13,5	270	14,2	410	14,8	410	16,8	410	18,7	410	
Turkije	12,9	15	13,4	20	12,6	20	15,6	20	17,8	20	
Overig/ onbekend	12,7	1 895	13,4	2 860	14,3	2 880	15,7	2 880	16,8	2 885	
Totaal	12,7	16 850	13,3	30 295	13,9	31 120	15,6	31 130	17,0	31 220	

Bron: CBS.

3.12.3 Gemiddeld gestandaardiseerd huishoudinkomen in duizenden euro's, voor statushouders niet meer in COA-opvang naar nationaliteit, vergunning-cohort en verslagjaar

	Cohort 2016								Cohort 2017								Cohort 2018								Cohort 2019	
	2017		2018		2019		2020		2018		2019		2020		2019		2020		2019		2020		2020			
	euro	N	euro	N	euro	N	euro	N	euro	N	euro	N	euro	N	euro	N	euro	N	euro	N	euro	N	euro	N	euro	N
Syrië	12,7	17 315	13,3	25 005	14,4	25 290	15,5	25 305	12,9	12 965	13,9	16 415	14,9	16 535	13,4	5 100	14,3	6 500	13,8	4 870						
Irak	13,2	815	13,8	1 245	15,2	1 270	16,3	1 270	12,9	740	14,3	1 235	15,4	1 260	13,6	355	14,6	480	13,7	225						
Afghanistan	11,7	425	13,6	685	15,0	695	16,2	695	13,0	620	14,5	895	15,6	905	13,7	460	15,0	690	14,9	270						
Eritrea	12,1	3 200	13,1	4 760	14,6	4 845	15,7	4 855	11,9	3 320	13,3	4 750	14,3	4 835	13,3	3 235	14,4	3 980	13,8	2 635						
Iran	13,6	310	14,5	555	16,3	565	18,2	560	13,9	605	15,0	985	16,1	995	14,5	410	15,8	580	14,5	365						
Turkije	10,8	10	11,7	15	13,3	15	16,1	15	11,3	45	13,6	365	14,9	370	13,8	280	14,9	415	14,2	555						
Overig/ onbekend	13,1	1 705	13,9	2 365	15,3	2 395	16,5	2 380	13,4	1 765	14,6	2 615	15,7	2 615	13,9	2 050	15,0	2 680	14,3	1 895						
Totaal	12,5	23 775	13,4	34 625	14,9	35 075	16,4	35 085	12,8	20 065	14,2	27 255	15,3	27 515	13,7	11 885	14,9	15 320	14,2	10 815						

Bron: CBS.

3.13 Zorggebruik

Zorggebruik neemt niet verder toe

Zodra statushouders een verblijfsvergunning hebben verkregen en niet meer in een COA-opvanglocatie verblijven, kunnen zij van de reguliere zorgsystemen gebruik maken. Zij zijn daarnaast ook verplicht een basisverzekering af te sluiten. Van alle statushouders die in 2014 een vergunning hebben ontvangen, achttien jaar of ouder zijn en eind 2015 niet meer in een COA-opvang verblijven, heeft 86 procent kosten gemaakt voor de huisarts in 2015.

Die 86 procent is minder dan de totale Nederlandse bevolking¹⁸⁾, waarbij ruim 98 procent kosten heeft gemaakt bij de huisarts. Twee jaar later (in 2017) heeft 98 procent van de statushouders uit cohort 2014 kosten gemaakt voor de huisarts. Deze stijging wordt nagenoeg geheel veroorzaakt door een stijging in inschrijvingen bij de huisarts; bijna iedere statushouder die in 2014 een vergunning asiel ontving, achttien jaar of ouder is en niet meer in een COA-opvanglocatie verblijft, staat in 2016 ingeschreven bij de huisarts. De figuur laat de duidelijke trend zien dat statushouders uit cohort 2014 meer kosten maken voor zorg in 2016 ten opzichte van 2015. De verschillen een jaar later, tussen 2016 en 2017, zijn echter klein. Van de statushouders die in 2015 een vergunning hebben ontvangen maken er na één jaar meer statushouders kosten voor huisartsenzorg (89 procent) dan van de statushouders die in 2014 een vergunning hebben ontvangen (86 procent). Van vergunningscohorten 2016 en 2017 liggen de percentages na één jaar weer iets hoger: respectievelijk 93 en 94 procent.

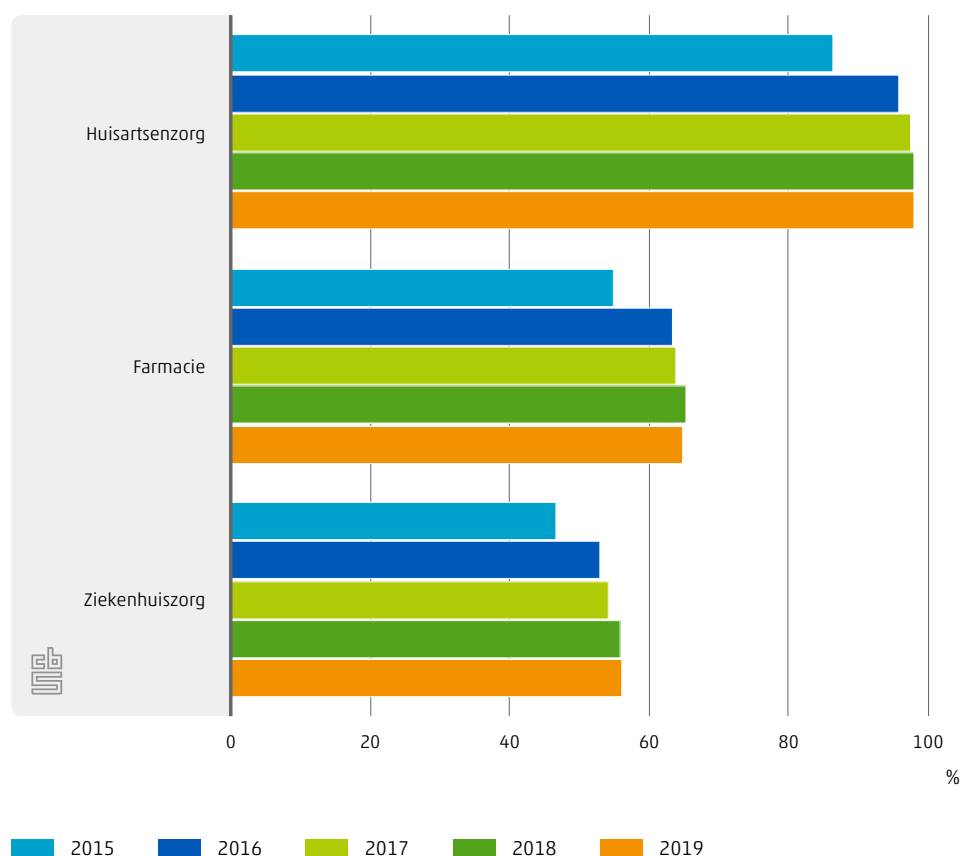
Een vorige editie van dit onderzoek liet zien dat Eritrese statushouders verreweg de minste kosten maken voor gebruik van zorg. Deze bevinding werd al eerder geconstateerd door het Kennisplatform Integratie & Samenleving (KIS), waar zij in een rapport schrijven dat 'hun gebrek aan kennis over de oorzaken en medische risico's van gezondheidsproblemen, culturele verschillen, taboes, taalbarrières en hun onbekendheid met de mogelijkheden voor preventie en behandeling de medische zelfredzaamheid van Eritrese vluchtelingen in de weg staan'.¹⁹⁾ Het is echter ook zo dat Eritreeërs langer dan de mensen met een andere nationaliteit²⁰⁾ in COA-opvang verblijven na het krijgen van hun vergunning, waardoor zij in 2015 een kortere periode hebben gehad om kosten te maken onder de basisverzekering. De nieuwe cijfers laten zien dat nu meer Eritrese statushouders van het vergunningscohort 2014 gebruik maken van zorg: in 2015 maakte 77 procent kosten voor de huisarts, in 2016 is dat voor dezelfde groep gestegen tot 91 procent en in 2019 tot 97 procent. Het aandeel Eritreeërs dat kosten maakt voor huisartsenzorg, is nu net zo hoog als voor de andere statushouders die in 2014 een verblijfsvergunning asiel ontvingen. Voor Eritreeërs die in 2016 een vergunning hebben ontvangen is eenzelfde patroon zichtbaar: in 2017 maakte 90 procent kosten voor de huisarts en in 2018 is dat 96 procent. Voor alle nationaliteiten samen is dit respectievelijk 93 en 98 procent.

18) Omdat er onder het vergunningscohort 2014 heel weinig ouderen zijn – slechts 1,5 procent is 65 jaar of ouder – hebben we voor de vergelijking met de Nederlandse bevolking gekeken naar de bevolking tussen 18 jaar en 65 jaar oud.

19) <https://www.kis.nl/sites/default/files/bestanden/Publicaties/handreiking-ondersteuning-eritrese-nieuwkomers-bij-integratie.pdf>

20) Nationaliteit wordt afgeleid van geboorteland, land van herkomst of de oorspronkelijke nationaliteit indien de nationaliteit onbekend of inmiddels Nederlands is.

3.13.1 Zorggebruik in 2015 tot en met 2019 onder statushouders die in 2014 een verblijfsvergunning asiel ontvingen en niet meer in COA-opvang verblijven

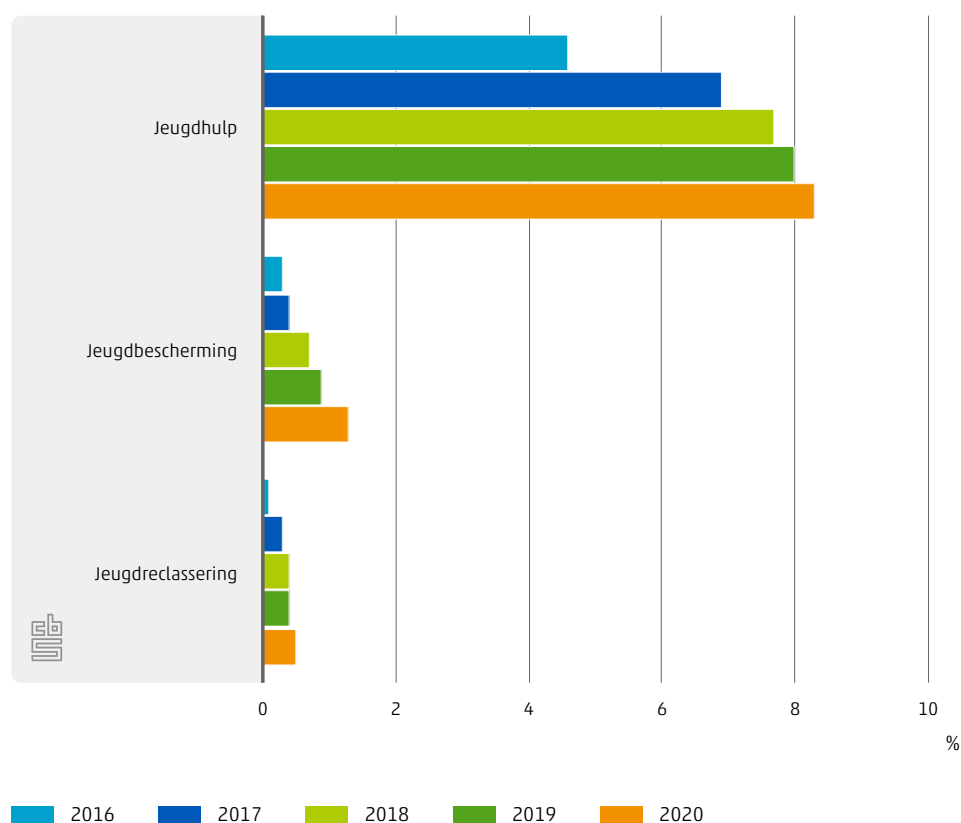
3.14 Jeugdzorg

Aandeel jongeren met jeugdzorg stabiliseert

Van alle jongeren die in 2014 of 2015 een verblijfsvergunning asiel ontvingen, niet meer bij een opvanglocatie van COA verblijven en eind 2016 niet ouder zijn dan 21 jaar, maakt ongeveer 5 procent in 2016 gebruik van een vorm van jeugdzorg. Een jaar later is dat percentage gestegen tot 7 procent en nog een jaar later naar bijna 8 procent. In 2019 en 2020 is het percentage stabiel gebleven met 9 procent. Bij jeugdhulp betreft het hulp en zorg aan jongeren en hun ouders bij psychische, psychosociale en/of gedragsproblemen, een verstandelijke beperking van de jongere, of opvoedingsproblemen van de ouders. De jongere kan daarbij thuis verblijven, in het eigen gezin, en bij ernstigere situaties kan de jongere worden opgenomen in een pleeggezin of gesloten instelling. Verreweg de meeste jongeren met jeugdzorg ontvangen jeugdhulp. Na een toename van het aandeel tussen 2016 en 2018 van 5 naar 8 procent, is het percentage met 8 in 2019 en 2020 ook stabiel gebleven. Slechts 1,3 procent krijgt hulp van jeugdbescherming in 2020 (bijvoorbeeld de onder voogdij plaatsing van alleenstaande minderjarige statushouders). Dit percentage is onder alle Nederlandse jongeren net iets lager: 1,2 procent. 0,5 procent van de jonge statushouders heeft in 2020 te maken jeugdreclassering (begeleiding en controle voor jongeren die met de

politie in aanraking zijn geweest en een proces-verbaal hebben gekregen). Deze percentages liggen lager dan het aandeel onder Nederlandse jongeren dat jeugdzorg ontvangt (9,8 procent in 2020). Jongeren uit Iran en Afghanistan maken het vaakst gebruik van jeugdzorg. Hun aandeel in jeugdzorg in 2020 (respectievelijk 21 en 14 procent) is groter dan het aandeel van alle Nederlandse jongeren met jeugdzorg (10 procent). Onder Eritreeërs is het aandeel jongeren met jeugdzorg het laagst (8 procent).

3.14.1 Gebruik van jeugdzorg in 2016 tot en met 2020 onder jongeren (0 tot 22 jaar) die in 2014 of 2015 een verblijfsvergunning asiel ontvingen en niet meer in COA- opvang verblijven

3.15 Geregistreeerde verdachten

Weinig ontwikkeling in aandeel geregistreeerde verdachten

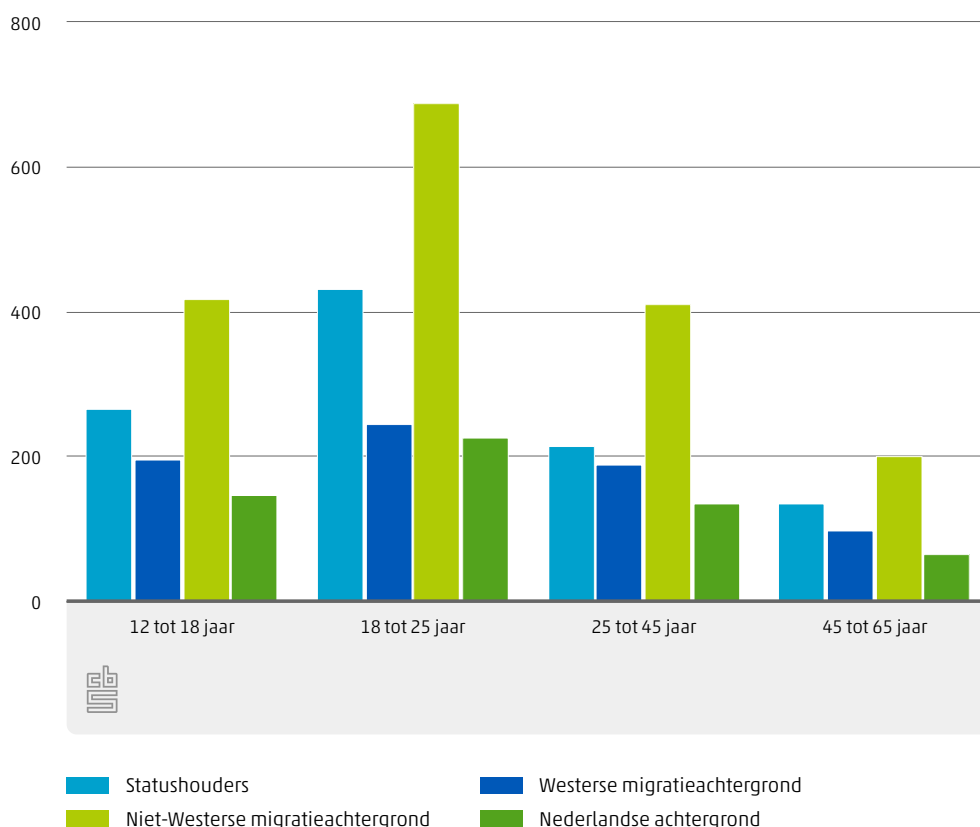
Mannelijke statushouders zijn in verhouding vaker verdacht van een misdrijf dan mannen met een Nederlandse of westerse migratieachtergrond, maar minder vaak dan mannen met een niet-westerse migratie-achtergrond.²¹⁾ In de figuur wordt het aandeel verdachten in 2020 onder statushouders die in 2018 een vergunning ontvingen, vergeleken met andere bevolkingsgroepen, waarbij rekening is gehouden met geslacht en brede leeftijdsgroepen.

²¹⁾ Statushouders worden hier dubbel geteld, omdat zij zowel tot de mensen met een migratieachtergrond als tot de statushouders behoren. Het gaat in deze figuur om het aantal verdachte personen, niet om het aantal misdrijven. Personen kunnen van meerdere misdrijven worden verdacht. Deze cijfers zijn niet gecorrigeerd voor mogelijk verklarende variabelen zoals leeftijd, opleidingsniveau of sociaaleconomische positie.

De figuur met geregistreerde verdachten in het rapport van vorig jaar²²⁾ betrof het aandeel verdachten in 2019 onder statushouders die in 2017 een vergunning ontvingen. De figuren zijn vrijwel identiek aan elkaar.

In dit onderzoek is geen rekening gehouden met andere factoren die oververtegenwoordiging in criminaliteitsstatistieken kunnen verklaren, zoals inkomen en opleidingsniveau. Het aantal verdachte statushouders is te klein om verder te kijken naar het type misdrijf of een verdere verdeling naar nationaliteit.²³⁾

3.15.1 Aantal verdachten onder statushouders die in 2018 verblijfsvergunning asiel ontvingen per 10 000 mannen in 2020 naar leeftijd

3.16 Dashboard

Naast deze rapportage is er een [interactief dashboard](#), met daarin nog meer cijfers over de integratie van statushouders. In dit dashboard kunt u zelf kiezen over welke onderwerpen en voor welke nationaliteiten²⁴⁾ u cijfers (visueel) gepresenteerd wilt zien.

²²⁾ <https://longreads.cbs.nl/asielenintegratie-2019/>

²³⁾ Nationaliteit wordt afgeleid van geboorteland, land van herkomst of de oorspronkelijke nationaliteit indien de nationaliteit onbekend of inmiddels Nederlands is.

²⁴⁾ Nationaliteit wordt afgeleid van geboorteland, land van herkomst of de oorspronkelijke nationaliteit indien de nationaliteit onbekend of inmiddels Nederlands is.

3.17 Literatuur

Huijnk, W., Dagevos, J., Djundeva, M., Schans, D., Uitters, E., Ruijsbroek, A. & Mooij, M. de (2021) Met beleid van start. Over de rol van beleid voor ontwikkelingen in de positie en leefsituatie van Syrische statushouders. Den Haag: Sociaal en Cultureel Planbureau.

Sprangers, A., Zorlu, A., Hartog, J. & Nicolaas, H. (2004) Immigranten op de arbeidsmarkt. Bevolkingstrends 2e kwartaal 2004. Den Haag: Centraal Bureau voor de Statistiek.

Medewerkers

Auteurs

Nathalie Boot
Zoë Driessen
Evelien Ebenau (projectleider)
Marleen Geerdinck (plaatsvervangend projectleider)
Corina Huisman
Stephan Verschuren

Dankwoord

We danken de medewerkers van de volgende instanties voor hun constructieve bijdrage aan deze en eerdere edities van het Asielcohorten onderzoek:

Centraal Orgaan opvang asielzoekers (COA)
Erasmus Universiteit Rotterdam (EUR)
Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND)
Ministerie van Justitie en Veiligheid (JenV)
Ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap (OCW)
Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (SZW)
Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (VWS)
Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM)
Sociaal en Cultureel Planbureau (SCP)
Wetenschappelijk Onderzoek- en Documentatiecentrum (WODC)

Erratum

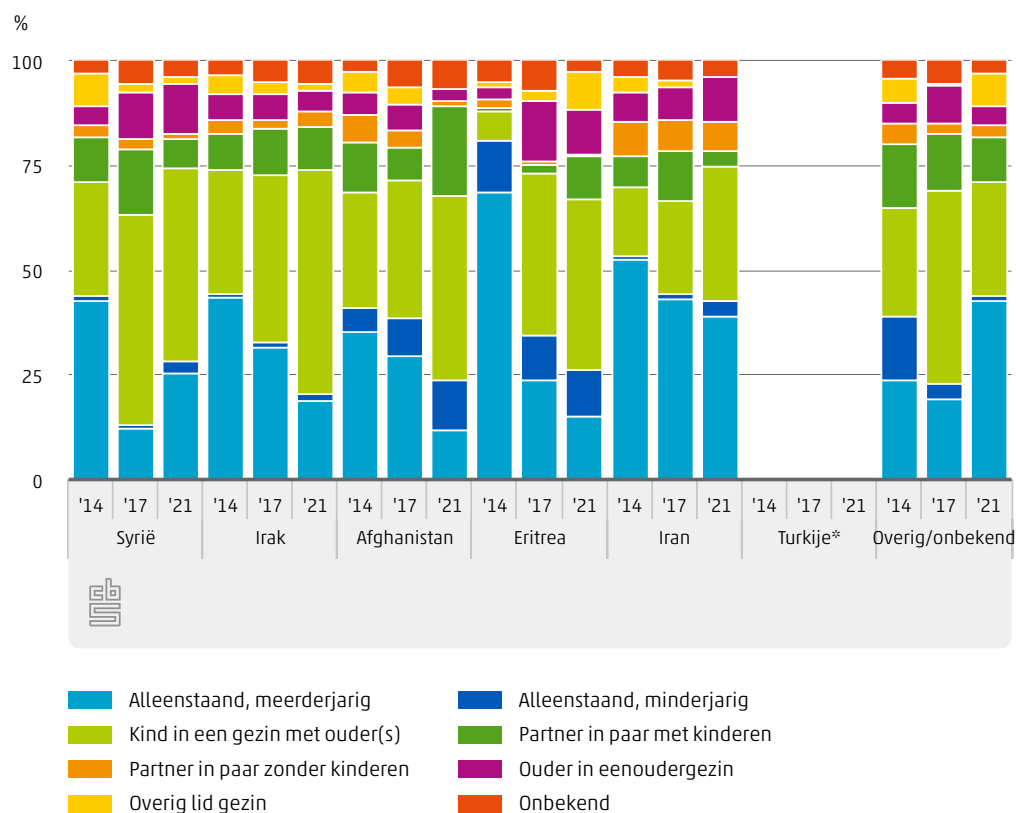
Ondanks de zorgvuldigheid waarmee deze publicatie is samengesteld, zijn er achteraf enkele onvolkomenheden geconstateerd. Onze excuses hiervoor.

Datum: 31 januari 2025

In figuur 2.5.1 over huishoudsamenstelling waren voor nationaliteit 'overig/onbekend' voor cohortjaar 2014 en 2017 ten onrechte verkeerde cijfers weergegeven. Dit figuur is hersteld met de juiste cijfers.

Dit was het oorspronkelijke figuur:

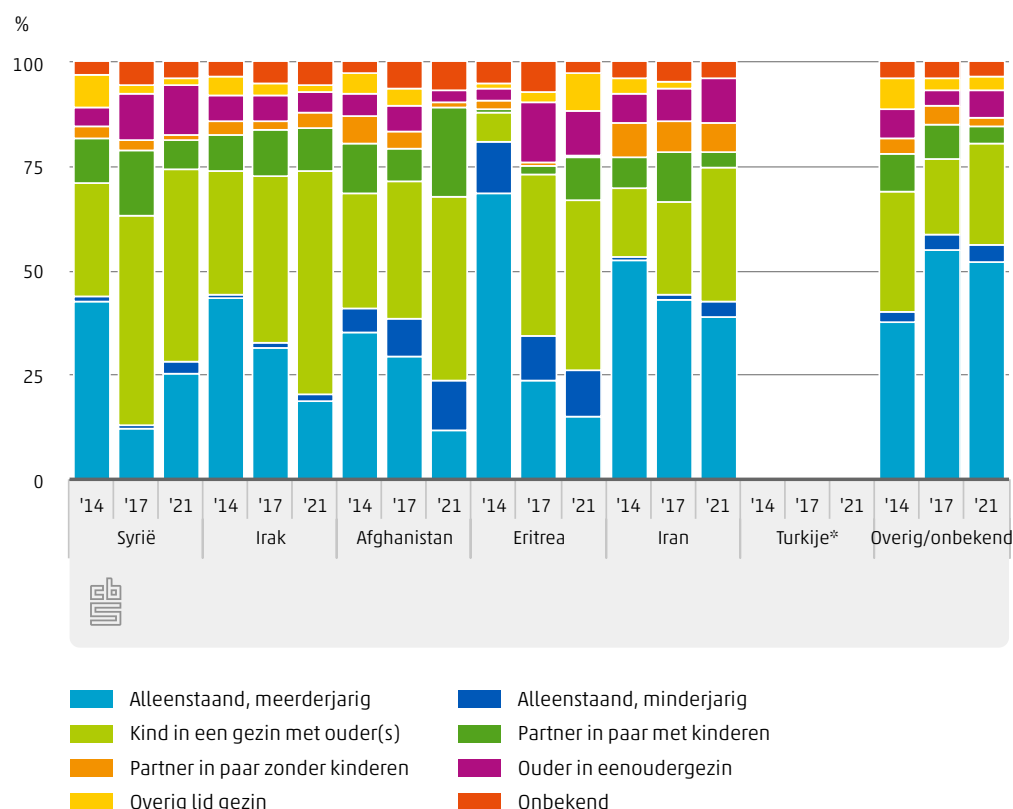
2.5.1 Ingestroomde asielzoekers in COA-opvang naar plaats in het huishouden en nationaliteit, 2014, 2017 en eerste helft 2021

* Vanwege kleine aantallen geven de gegevens voor Turkije een vertekend beeld. Deze nationaliteit is daarom in deze figuur weggelaten. In het dashboard vindt u wel de cijfers voor Turkije.

Dit is het nieuwe figuur:

2.5.1 Ingestroomde asielzoekers in COA-opvang naar plaats in het huishouden en nationaliteit, 2014, 2017 en eerste helft 2021

* Vanwege kleine aantallen geven de gegevens voor Turkije een vertekend beeld. Deze nationaliteit is daarom in deze figuur weggelaten. In het dashboard vindt u wel de cijfers voor Turkije.